

69

Szerkesztőség:
Batthyány- és Kisfaludy-utca sarján.
Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: Városház-utca 1.
Bérmunkálatok csak ismert kasszából fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZÁLA

873

Politikai és vegyes tartalmu hetilap.

A Zalamegyei ügyvédegyület, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai lakareképzőintézet, Bankegyesület az Alsó-muraközi lakareképzőintézet részvénytársaság és önsz. szövekv. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetések jutányosan számoltatnak.
Árverési és egyéb hivatalos hirdetéseknek 30 kr. helyjárdijon felül 100 szögig 1 ft. szövekv. minden szövegért egy 60 kr.

Nyilttár postósora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési felhívás a

„Zala”

1887-dik évi XIV-dik évfolyamára.

Lapunk jelen száma ez évben az első. A jelen számmal lapunk a 14. évfolyamba lép.

Midőn tehát a t. olvasó közönség s különösen városunk és megyénk közönségének becses figyelmét az előfizetés lejártára s ennek megújítására felhívjuk, nem minden önérték nélkül tekinthetünk vissza lapunk eddigi folyamaira, s a körülmények által korlátozott hírlapirói működésünkre, melylyel városunk és megyénk érdekeit és ezzel hazai ügyeinket szolgálni iparkodtunk. Nem minden önérték nélkül, mert álláspontunkat megóvva, tollunk mindig és minden irányban az igazság, a méltányosság, az igazi közérdek szolgálatában állott, melyet mindenkor a személyes érdek fölé helyeztünk.

Midőn erre a személyes cotériát szolgáló lapok mellett a büszkeség egy nemével hivatkozhatunk, nem kívánunk külön elismerést a magunk részére, de úgy hisszük, mivel egy lap mindig nem egyeseké, hanem a közönségé, számot tarthatunk a közönség nagyobb mérvű pártolására, mint eddig történt, mely pártolás faradozásunknak és személyes áldozatainknak eddiglé nem egészen felett meg.

A ki működésünket tárgyilagossá szemmel képes áttekinteni, annak be kell ismernie, hogy figyelmünk a közélet minden ágára egyformán kiterjedt, hogy városunkban nem

merült fel úgy és mozzanat, melyet tárgyilagossá megbeszélés tárgyává tettünk volna mindig, csak az ügy és sohasem a személyekre való tekintettel. Ugyaníly álláspontot foglaltunk el a politikai és társadalmi dolgok tárgyalásában.

Lapunk ezentel is kimerítően fogja értesíteni olvasóinkat a megyei és városi dolgokról; tovább is híven fogja regisztrálni a városban és megyében felmerülő társadalmi, politikai és közmívelődési mozzanatokot, s tovább is gondot fordít a „különlételekre” gyors és biztos tudósításokat hozván a megye minden részéről.

Társaközleményeinket ezentel is mentül változatosabbakká igyekszünk tenni; ezentel is kisebb novellákat, rajzokat, némelykor költeményeket és egyéb közleményeket a társas élet művészet és irodalom, úgy az ismeretterjesztő tudományok köréből fogunk hozni.

Egész bizalommal ajánljuk újlag lapunkat a t. olvasó közönség nagybecsű pártfogásába és kérjük az előfizetéseket megújítását.

A lap előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 5 frt. kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

A szerkesztőség és kiadóhivatal.

Új évkor.

A mai korban kinevetik a prófétaikat, nem hallgatnak szavaikra. A sivatár való, a realitásunk számokban nyilatkozó ténye, nevét a képzelem szilte légyárak f.lett s a jóslatoknak szomorú

végül szokott lenni, némelykor a valóóság hazudtolja meg. Nem is fogunk azért jóslatokba bocsátkozni. Nem szeretnénk önmagunkkal olyan dolgokat elhíttetni, melyek valóóságán magunk is kételkedünk; tünő remények gyenge szálaiból, nem akarunk piros fátyolt szőni, hogy azon keresztül rózsaszínből lássunk mindent, önmagunkat csalók megvele.

Amidőn az új év küszöbén visszapiantunk a múlt év eseményeire; mikor sivatár szomorú valóként látjuk fel feltűnedezni mindazt, a mit egy évvel ezelőt a remény sugarának derűjében egészen másképen képzeltünk; mikor látjuk, hogy annyi forró vágy, annyi nemes ólmaj az idők áldatlan körülményei folytán teljestelentül maradt; mikor tapasztaljuk, hogy az annyira ólmajot anyagi jólét felé a sok küzdelem daczára csak lépésenkint lehet közeledni sőt hogy sok tekintetben nem is közelített felé, és sok helyütt az anyagi romlás nagyobb fokát tapasztaljuk; mikor látjuk, hogy a nemzet óriási törekvései és küzdelemai daczára nem képes a biztos fejlődés révébe jutni, csendesen s a béke biztonságában munkálkodva, — hanem a helyett folytonos izgatottságban tartatnak a kedélyek, mely izgatottságot még súlyosabbá teszi a nemzet vállalt tarthelt fejtveres béke; ha rá gondolkunk, minő veszélyeknek nézhet eléje a nemzet éppen ennek következtében; akkor önkénytelenül kérdezzük magunktól: Mit rejt magában az esztendő, melynek küszöbét állépünk?

Lehet, hogy tetézni fogja még bajainkat, lehet, hogy jobbat hoz az eddiginél és feledtetni fogja a rossz szat, mi a múltban volt.

Semmiféle állapot nem lehet örök, az anyagi és erkölcsi élet egyaránt szereti a változatoságot. A természetben is csak látszólagos az állandóság, ott is változik minden.

Igy lehet tehát remélni, hogy a mi állapotunk sem lesz örök, és végre is a mi eddig rossz volt annak jóra kell fordulni. S a nélkül, hogy jóslatgatásokba akarjunk bocsátkozni, úgy hisszük, fog is jóra fordulni. Nemzetlétünk jobbra fordulásának biztosítékait feltaláljuk mi magában a nemzetben.

Ha szemlét tartunk állapotaink felett bármily nyomasztók és lesújtók legyenek is egyes körülmények, melyeket megzavarnunk és elvitatnunk nem lehet, helyzetünket nem tartjuk oly kétségbeejtőnek, hogy ennek biztos javulását remélnünk nem lehetne. Feltűll kell emelkednünk a sanyaru helyzetben a magabb szempontból keresnünk kell azokat a feltételeket, melyekből a jövőre nézve legalább az igazsághoz közeljárólag következtelnünk lehet.

Innen onnan ezer éve lez, hogy a népek oceanjában egy kis sziget, a magyar nemzet tüzze telepedett itt meg, vérell szerezve meg a haza földjét. Ezer év küzdelemteljes élete vonult el azóta a magyar nemzet feje fölött s az isteni gondviselés különös missera tarthatta fenn e nemzetet, hogy az öt annyszor körülvert ár hullámai maguk alá nem temették. Azt tapasztaljuk e nemzet életében, hogy viharok és vészek csak elhárították erejét; ezernyi baj és csapás el nem csüggesztették s mikor már azt hitték, hogy elmerül a vészek hullámaiban tengerébe újult duczolt a vészszel, s viharral, míg elismultak a hullák, s a sima tükörön a nemzeti nagyság és dicsőség, a boldogság és megelégedés arany napja ragyogott.

Most sincs baj nélkül a nemzet, viharok zúgnak a nemzet belsőjében s külláboru fenyegeti a szabadságára és nemzeti intézményeire oly feltékény nemzetet; a politikai láthatáron sötét

Tárcza.

Eötvös Károlyról.

— A „Zala” eredeti tárczája. —

Sokan azt tartják hogy a nagy emberek közléről vesztenek a nagyságukból; a nyomban, mely a nyilvánosságban körülöttek közpódik s a nagy publikum szeme elé mint egy káprázatos fátyol kerül, — a bizalmas közelségben való szemlélés után foszladozni kezd. Ez erre akárhány történelmi nagy alaknak a — komoronyikáit szokták példaként felhívni, hogy ez az aláréndelt szolgálatosság — (még öközrem se s az mellett) — annyira kicsinynek látja sokszor a coosust, hogy rem áll gombáskodni s ura gyengéiről beszélni titymálva.

Hát biz én nem tudom, mi igaz ebből, mi sem; bizonyít-e a példa, vagy nem. — Valószínűleg, mert a nagyságok közül mindekkoráig csak ugynevezett „hatal óriásokat” ismertem közléről. De annyai bizonyos, hogy Eötvös Károly nagysága a közelségben épen semmivel se kevesebedik, sőt a bizalmas jellegrú érintkezés vele csak növeli a tisztelt érzelmét, melylyel ilyen kiemelkedő férfiak iránt viselkedni szokás.

Az a kiáspadatlan, lenakadás nélkül, könnyed és rendkívül szelimes tárgyalás s fordulatok változatos egymás utánja és gondolatainak meglepő gazdagsága mellett — a mi csak a hozzá hasonló nagykaliberű tehetségek sajátja, — meg az a férfiasan szép organum, mely a tartalom szerint döög, vagy lágyan elvág; melancolicusan eltompu, vagy hancsorgva cseng; és az előadásnak művészet — a mi már jórésben adomány.

mindez csak lebdineseli a figyeltó annyira, hogy szinte nehéz tőle a megválás.

Egy kiváló tulajdonság — és mind megannyi nagy előny — mellett aztán nem csuda, hogy még a közönségesebb dolgokat is olyan tetszetősen tudja felékesíteni s velük olyan — lehet mondani — magnetizáló hatást kelteni, hogy a mit más embernél nyomtalanul engedünk elshanná, a mit fel se veszünk, — azt az ő előadásában minden csüngő figyelemmel ragadjuk meg. Mert ha már egész ószintének kell lenni, hát csak valljuk meg, hogy abban a mesterileg szerkesztett védőbeszédben is, melyet a vasuti katasztrópha nagy tárgyalásakor elmondott, a fényes argumentatio sorában voltak olyan mesterkelt, majdnem forerozott érvek is felhozva, hogy ha azokat magunk fajta szegény védő találja „megeresztetni”, hát a mi szelid, jóindulatu előnkünk (a kinek bizony már lehetett alkalma sok tücsököt-bogarát „összevisszahallani”) alighanem a „dolg”-ra inti az embert. De Eötvös Károly az ő nagy genie jóvel ezeket is olyan művésziileg tudja kidomborítani, hogy igen sokak előtt komoly argumentum számba jöttek.

Hasonlíthatnám ezt azállápotot egy olyan hölgyhöz, akin igen sokat segít — a szép ruha (Hogy épen ezt a hasonlítást talátram ki, az onét lehet, hogy sokat sétálók a kanizsai cörsön.)

Már aztán, hogy komoly férfiakat így mehbódítani, csak igen nagy szemlet lehet képes, azt egy szóval sem kell bizonyítani.

Mert bizony — ne vegyük rossz néven bájos hölgyeim — a nővilágnak elszéfiteni a szép fejecskéjét a szó hatalmával, könnyen meglehet tenni; hiszen épen Eötvös Károly mondta el D.ák Fe-

renczről, hogy a haza bölcs, milyen kezeken megvállotta egy előtte igen kedves szép hölgynek, hogy tudja hűgomaszszony, szellemes nőt már igen sokat ismertem, de okosat egyet sem.”

Többször mondta mostani itt időzése alatt Eötvös, hogy mindenről szabad lesz beszélni, csak vallásfelekezetekről, meg politikáról nem.”

Kétségtelen, hogy mindegyik dolog olyan, a minek legmesszelebb vonatkozási vannak, férfi életében nagy változásokat, lázas izgalmat s igen elkeseredett nézeteltéréseket szülhetnek. Eötvös Károly életében e két tényezőnek igen nagy szerep jutott. A politika a politikai elveket vitott nagy küzdelmei teték őt, népszertivé — s egy vallásfelekezet érdekében teljesített nagy szolgálata — népszertülné. . . . . Mert hát tudom en azt jól — így mondta körülbelül Eötvös — hogy volt nekem az előtt jórtóman népszertülné; most már talán kezd is megint visszatérni, de hiába sagadnám, még egy, egy elég jó nagy úresség van rajta. Az első hittak engem egyszer 21 kerületbe képviselőjelöltnek, három helyen meg is választottak. Most is hivoatnak lassankent ide amoda. De van ám az akkori, meg a mostani híves közt küllömbőség. Akkor hittak önzetlenül, magamért. Most hinnak azért, mert azt gondolják, hogy van elég pénzem. De nem egy könnyen megyek lepre Bizony nagy a küllömbőség.”

— Hja, az a . . . Tiszta Eszlár. . . Külömben nem szabad politikálni.

Pedig a tüzbe tenném a kezemet érte, hogy mindazt az a legizább meggyőződésből, tiszta demokratikus érzelmeiből vezetve tette. És hogy az ilyen kérdésekről

mily tiszteltre méltó egyenességgel, mily nemesen goldokozik mutatja ez a kis eset.

Egy gyakraan emlegetett budapesti ügyvéd, a kiről különben Eötvös így nyilatkozott, hogy igen ügyes ember, — és a ki köztudomás szerint a zsidóvallásos volt, egyszer nagy örömmel beállit Eötvöshöz, s így szól hozzá. „Most már szabadabb tettem a pályát, ezentel én is a függetlenségi párt híve vagyok.”

„Hogy, hogy” — kérli Eötvös.

„Kikerestelkedtem a zsidóhitből.” „Tudja collega ur, én tisztelem a meggyőződést, és ha valaki valamely vallásfelekezethez meggyőződésből — tartozik, azt negyra becsülöm. De elbagyni egy vallást olyankor, midőn azt ugyszólván üldözik, s a mikor ahoz tartozni önfeladkozás és hősiesség, s áttérni a másikra, mely akkor győzelemben van s azon lenni előny és haszon: már ilyen lépésért én tölem elismerést ne várjon.” — Uraim, le a kalappal!

Valószínűleg akkor tehetto Eötvös ezt a felfedezést is, a mit itten elmesélt, hogy zsidópártáraitnak legalaposabban három osztályba lehet sorozni. Vannak nagy, közép és kis zsidók. A két utóbbit kört vannak a legderekabb emberek, mint egyáltalán a társadalomnak osztályokra való felosztásánál az u. n. középosztályban.

Azt tartom, nem indiscretio ennek a megemlítése, főleg itt nálunk Kanizsán. a hol ennek a kérdésnek igen trappans helyi érdekű vonatkozása van.

Kanizsa küllömben igen tetazik Eötvösnek. Nagyon meglepte, midőn az itteni viszonyok felől tisztetesebben kérdezősködve megemlítettük neki, hogy Kanizsa nem kevesebb, mint 56, mondó ötvenhat egy let van a mindegyikben több ketrebb „tagtárs”.

felbök torlódnak össze, társadalmi intézményeink jórészt rendezetlenek; nagy a pénzhiányosság a nagy azok száma, kik kétszeres bánattal érik a szegénység átkát; a nemzettest nem egy sebből verik, a sálkságe van a háza minden fának hűség munkájára, hogy fejlődésének rendes útjára térhessen.

Eltekintve attól, hogy fennmaradása politikai szükség, nézetünk szerint népek és nemzetek fennmaradását nem mindig a változókéony szeszélyű politikai tényezők határozzák, hanem tényezők, melyek a nemzeti és erkölcsi életben gyökereznek.

Szóljának nagytekintélyű erkölcsi bírák bármit is, nálunk az erkölcsi corruptions még oly nagymérvű pusztításokat nem vitt véghez, oly mely sebeket nem ejtett, hogy ezeket sajnálatra méltó körtünetek helyett, a dissolutio határozott jeleinek tekinthetők; majd fölébred ismét a nemzeti közszellem a magyar társadalomban, mely máskor is a nemzeti hanyatlás idejében hatalmas tényezőnek bizonyult.

Az oly nemzet, melynek Deák Ferencz volt vezetője, nem vesztet el, a ki élete példájával megmutatta, hogy mily befolyása van egy nemzet sorsára a polgári erények hatalmas erkölcsi súlyának; az igaz hazafias szeretet tántoríthatlan következetességének.

Polgári erény és hazaszeretet. E kettő képezi nemzetünk megújulásának feltételeit. Az első emelni kell a háza minden fiában, a másodikat ápolni kell, hogy akkor, ha ismét szükség lesz rá, teljes nagyságában és fényében jelenhessék meg.

A nemzet fennmaradását fiainak buzgó akarata biztosíthatja. Azért reménytelül üdvözöljük az 1887-iki évet is, kívánva a hazának állandó békét mint fejlődésének feltételét; a nemzetnek anyagi és szellemi erőit, hogy ez amannak intézményeit fejleszthesse; egyetértést, egymással való szives megférést a nemzetiségek és felekezetek közt; türelmet és a meggyőződés tiszteletbentartását a pártoknak, hogy a pártusa közepett is mindgyik párt a háza boldogításán dolgozhassék; bő természet kifánunk a gazdának, hogy vagyonát gyarapíthassa, a anyagi gondjaitól szabaduljon; mindgyiknek a különösen a jóknak szívük óhajainak teljesítését a szives olvasóinknak zavar talan boldog új évet!

Csak Félegyházát tartja széles magyar hazában Kanizsához fogható városnak. Ott is igen sok, különféle egyesület, népkör s többféle associatio létezik — és még milyen áldozatkészség! Egyszer meguntak már a jó félegyházi kunok, hogy milyen rozoga az ő templomjuk, a melyben a magyarok jó istenét imádni szokták. Nosza elhatározták egy új templom építését és állig egy hét alatt — összeadtak 80,000 forintot, hogy a templom ténylesen újja épült.

— En édes Istenem, — gondolták ott magukban többen — ha ebben az Eötvösnek tetsző híres Kanizsa városában csak ennek a felét ezerannyi idő alatt összelehetne szedni, akár csak egy kis színháztemplomra...

De nem akartuk elrontani Eötvösnek a szép illuzióit...

Eötvös Károly nagy tulajdonainak egyik legmeggyőzőbb bizonyága volt az a kis összehajtott papiros azeletke, a mit az Irodalom és Művészetpártoló Egyesület javára megtartott szepirodalmi előadás kezdetén a belső zsebjéből előkeresett.

Emlékszem jól, a „Vasárnapi Ujság” annak idején közölte annak a hatalmas beszédnek a skeletontját, a melyet Eötvös tavasszal a Janszky ügyben, a budapesti régi lövőház udvarán megtartott nagy négyülésen elmondott. Arra a beszédre bizonyosan még mindenki emlékszik.

Hát épen ilyen módon történt az a gyönyörű szép causerie alkalmával. És mi lehetett rá arra a kis apró-cseprő papírosdarabra? És mennyi mindent és hogyan beszélt le arról Eötvös egy egész óra hosszáig!

Íf, Balogh János pályafutásának meghatározó történetét; Deák Ferencz határtalan mély tisztelését a nők iránt; Saschenyi István szerelmét; Andrássy Gyula gróf és Katinka grófné viselt dolgairol sok érdekös apró részletet és még mi más mindent!

Oh igen, a szó hatalmát Isten adta, mert a szóban istenség van.

Dr. Csompos Károly.

A keleti kérdés.

A diplomatiának nem valami nyugalmas karácsonya lehetett, mert abban a honyadalmas ügyben, melyet keleti kérdésnek neveznek, a szó szigorubb értelmében még a karácsonyi ünnepek alatt sem állott be ama szélcsend, mely ilyenkor be szokott állani. A mervado Oroszország még mindig nyakig be van gombolva, valódi stándékaival, bármennyire higgye az ellenkezőt, még a legbölcsebb diplomata sem tudna bizonyosat mondani, s egy-egy meglepő hír, a csár elmebeli és lelki állapotáról, meg rejtélyesebbé teszi azt a magatartást, mely Európára elég feszélyezőleg hat. A bolgár küldöttség körülbelöl úgy érekehti magát, mint Mohamet koporsója — ég és föld között lebeg. Ha fogadják is, nem hivatalosan fogadják, hanem csak mint magán embereket, s ezt bizonyára csak Oroszország kedveért, mely állammal úgy látszik az egyik európai hatalom sem akar kiködni. Furcsa játék biz ez, mely végre is nagyon komolyan végződhetik.

Magáról a bolgár küldöttségről, a régensségl egyáltalán Bulgária jelen helyzetéről Oroszország éppen semmit sem akar tudni, s ebben a haragnak kétségtelenül van része Kaulbars uram kudarcának is, a mióta Oroszország Európára tele fordított arca is elborult, s nem képes semmitsem leleideríteni.

A küldöttség Béccsel ugyan meg van elégedve, de valami nagy kegygyel itt sem szolgáltak, miután is azon nyilatkozat, melyet a küldöttség egyik tagja egy berlini hírlapíró előtt tett, hogy Kálnoky gróf kijelentette, hogy Bulgáriának okvetlenül ki kell egyeznie Oroszországgal; Beuss herceg a bécsi német nagykövét is úgy nyilatkozott, hogy ilyen megegyezés nélkül lehetetlen lesz a bolgárokkal komolyan alkudozni.

Oroszország nem akarja elejteni a mingreliai herceget, már csak azért sem, mert a vereség színezetével bírt volna, ha beleegyezik Kollurg herceg jóelősségebe.

Bismarck Herbert gróf, ki a küldöttség tagjait Berlinben fogadta, ajánlotta is neki, hogy egyezzenek bele a mingreliai herceg jóelősségebe, mert alkalmasint elfogadható egyéniség s a csár bizonyosan nem ajánlotta volna, ha a fejedelmi méltóságra alkalmatlannak találta.

A bolgárok azonban eddigelé nem hajlandók a mingreliai herceget trónjelöltül akceptálni, hogy meddig fog tartani ellenkezősük, miután Franciaországban sem várhatóak valami nagyon is meleg biztatást, azt nem tudjuk még, s talán e tekintetben csak a küldöttség körútanak befejezése után lehet biztosat mondani, ha addig valami nem várt eset elő nem adja magát. A béke biztos fenntartása érdekében mindenestre kívánatos volna, hogy ez a válságos állapot, és válságos nemcsak Bulgáriára, hanem egész Európára is, véget érne. — Franciaországban is csak azt fogják javasolni, hogy egyezzenek ki Bulgária Oroszországgal az európai béke érdekében.

Erre nézve azonban csak egy mód van az eddigi tapasztalatok után. Oroszország ugyanis az eddigi állapotot Bulgáriában, a régensséget, a szobranje határozatait illegálisoknak tartja, a mostani kormányval tehát alkudozni sem hajlandó. Amde, ha a kormány megtenné azt a lépést és leköszönne, ki tudja előre megmondani, hogy minő anarchikus állapotnak nyílnak ott még kaput. Hiszen a mostani régensség, a kormány és a küldöttség megkíséreltek már Oroszországgal a kibékülést, de Oroszország még nem mutatott eddig hajlandóságot, hogy a kibékülés megtörténhessék, pedig csak fogadnia kell a küldöttséget. Az európai hatalmaktól pedig — ugylátszik — erőlyes fellépést úgy Bulgária, mint az európai béke érdekében nem igen várható. Egyszóval egyelőre Bulgária magára van hagyatva.

Két dolog van azonban mi némiképen vigasztaló s még tartóztatája a nagyobb bonyodalmai. Egy bécsi félhivatalos sürgöny tiltakozik az ellen, mintha az osztrák-magyar monarchia Németországgal egyetemben részánta volna magát, hogy a bolgár régensség azonnali lemondását követelje. A másik pedig fontosabb és biztatóbb az orosz csár és Oroszország belállapotában keresendő. A csár rémeket lát, s minden a mi ebben a tekintetben a saját útján a nyilvánosságára szavaz, azt a reményt kelthetik az európai népekben, hogy Oroszországban magában egy könnyelműen megindított háboru nagy, belső megrázkodtatásoknak oka vá válhatnék. Az orosz csár attól látszik félni, hogy a nihilismus nem annyira az udvaron kívül álló körökben keresendő, mint inkább a magasabb körökben, s e rémálmasokra vezethető vissza lelki állapota, mely ott komoly állapotokra ad okot.

Talan már az új esztendő első hetei világosságot fognak hozni a politikai állapot kétes homályába.

A vasúti katastropha vég tárgyalásához.

— A előbeszéd. —

Eötvös Károly beszéde Kanizsa Lajos érdekében.

Bizonyos, hogy i. é. január 24-én a reggeli órákban 3 vonat összeütközése következett be, melynek fogva az a vonatokhoz tartozott tárgyak megrongálataik és emberi élet is áldozatul esett és sérülések okoztaik.

Bizonyos, hogy azon idő alatt, míg ezen

katasztrófa történt, a nagykanizsai állomásnál területgyelő hivatalnok Kanizs Lajos volt.

De a mily bizonyosak ezen körülmények, oly bizonyos az, hogy 3 vonatnak megerkezése, elindítása bizonyos állomásokról, azoknak egy bizonyos helyen való megerkezése és összehütközése, oly komplikált esemény, hogy ezen eseménynél, ha van teljes, nem egy van, ha van mulasztás, nem egy van.

En a midőn az ügyész a valamennyi között számításba állig jövő, a mindenféle tévedések közül és mulasztások közül csak is azokat veszi ki, a melyek l. r. vádlottat terhelik és a midőn ama sok közeg közül, a kiknek mindegyike bizonyos mértékben hibás, akkor e felőgalmi alaponak nem tartom.

Az ügyész ur két lehetőséget terjesztett elő, a melyek szerint a katasztrófa kikerülhető lett volna; csak hogy én azon a megyőződésem vagyok, hogy olyan eshetőség, mely szerint a katasztrófa kikerülhető lett volna, igen sok van és nem csak kettő. Ezek a kikerülési lehetőségek a következők: ha a 253. sz. récsi vonat az állomásra be nem eresztetik, kétségkívül, hogy akkor a 260-asnál különös óvatosságra szükség nem lett volna; ha a 253. sz. vonal be nem eresztetik vagy Récsén el nem eresztetik, a katasztrófa kikerülhető lett volna. De azt kérdem, hogyha be is eresztette megsértette e a kellő óvatosság? Hogy, megsértette volna, ezt az ügyész ur sem állította. Hogy pedig a vonatot beeresztési jogosítva volt, a konkrét viszonyok között, ez ellen a tárgyalás folyamán semmi kifogás fel nem merült.

Ezen ténykedése közté tehát sem a szolgálati utasítás meg nem sértelet, sem oly tény, mely büntetőjogilag felróható volna, a 436 és 437 szakaszok szerint el nem követtelet. Ez az ügyész ur által sem állított vagy bizonyított. Ebben tehát védenzem tisztá. De kérdés az, hogy tán még is a 250. sz. vonat beeresztése is bizonyos elemmentumát képezi azon ténynek, mely bekövetkezett. Kérdés, nem kellett volna vádlottnak figyelemőve venni, hogy a 260. sz. vonat jó és hogy még két gyors és személyvonat jó; nem kellett volna-e figyelembé venni vádlottnak, hogy hátha mégis összeütközés jó létre?

Még egy sajtóságes esemény játszott közbe. Védenzem meg egy a távirda hivatalba: kérdézősködött a 260. sz. vonat után, és az ottani távirólistát azt az értesítést adta, hogy 5 óra 35 perczkor indult el; igaz, hogy 5 óra 35 percz előtt történt a kérdézősködés és felelet és ebből következtelhető, hogy nem szabadott volna ebbe megnyugodnia, hanem utána kellett volna néznie a dolgnak. Rosenberg Miklós előadja, hogy ő mindjárt észrevette a tévedést és zavarójelet adott és a kiigazítást is menesztette, csak hogy itt ismét a véletlen játszott közbe. Boda táviró azt mondja, hogy mikor a kiigazítás történt, hivatalosan másóvá hívatott s így a kiigazított távirat levételeit nem eszközöbette, úgy hogy mikor Kanizs a kérdéses 260. sz. vonat felől tudakozódott, teljes jóhiszeműséggel mondotta, hogy az 5 óra 35 perczkor jön. Kanizs ezt komolyan vette; ami kietszik onnan, hogy Piniel figyelmeztette, hogy a 260-as érkezésétől tartani nem kell, mert annak egy órai késése van.

Ezen körülményekből a büntető törvénykönyvbe ütköző mulasztást vagy tényt beigazolni nem lehet; a királyi ügyész ur azt mondhatná ugyan, hogy 5 óra 35 percz akkor még nem volt, mikor ezen sürgönyt kapta és ezért utána kellett volna néznie ezen valószínű tévedés okának. De ha tekintetbe vesszük, hogy 24 órai kimerítő szolgálatának utolsó óráiban történt ez értesítés és hogy az azt szolgáló Boda távirólistát szinten ply hivatalnok mint ő, akkor ezen óvatosság követelése kizártuak látszik, ha az illetékes távirólistát azt mondja, hogy a vonat 5 óra 35 perczkor jön, vajjon kételkedhetett ebban, vajjon nem-e a szokott óvatosság túlzása, kigunyolása lett volna, ezt el nem hinni; ha bárhol nem elégszik meg a főnök a kapott értesítéssel, hanem ő maga néz utána mindennek, éppen akkor lesz minden felforgatva; és mihejlyt azt kívánjuk egy tisztviselőtől, hogy minden koordinált, sub- és superordinált tisztársának minden dolgát elregezzze, akkor a rend és pomosság abszolúte lehetetlen.

Az első nagy mulasztás tehát a királyi állomásról indult ki, a hibás távirat beadása, a kiigazítás fel nem vétele és a nyugalom érzete által, mely Kanizsál beállott akkor, midőn arról értesítettelet, hogy a 260. sz. vonalnak egy órai késése van és hogy az tán 7 óra előtt be nem jöhet; s miután így elég idő volt a vonatok elrendezésére és elhelyezésére, ennélőgva neki valami különös, fokozottabb óvatosságot kifejtenie szükségképp nem kellett még a kedvezőtlen idő tekintetbe vétele mellett sem. De volt még más véletlen is. A kereszturi állomás, dacára, hogy ennek főnöke tudja, miképp a pragerből gyors- és a kárányi gyorsított postavonat jön, mindazonáltal elbocsátja azok előtt a tehervonatot, holott joga és kötelessége lett volna a 260. számú tehervonatot visszatarítani és a két gyorsabb vonatot előre bocsátani. Alakígy joga volt ezt tenni; azt onnan következtetem, mert ha nem lett volna joga hozzá, ő is itt üne a vádlottak padján. — De ha a különös óvatosság szükséges, akkor állíthatom, hogy a kereszturi állomás főnöke legalább is akkora mulasztást követett el, mint Kanizs, s

ha ő követle el, akkor azt Kanizs terhére beszámítani nem lehet. De nemcsak ez történt, hanem a távirda értesítések helytelenége is közreműködött. Három jelést hallott Kanizs, amikor csak két vonatot várhatt, s épen ez által figyelemessé téve, tudakozódott rögtön Kereszturánál ennek oka felől; amint a távirdajegyzőkönyv is mutatja, mely szerint a kereszturi távirás egyáltalán nem tett eleget kötelességének, amennyiben a kellő felvilágosítás elmaradt, míg ellenben Kanizs mindent megtett, amit véges emberi erővel és technikai lehetőséggel megtennie hatalmában állott. Itt a második véletlen. Ami a távirdakészítők helytelenegét illeti, az ügyész ur azt jelenléti ki, miképp Kanizs Lajos ezzel nem védekezhetik; — különösen két oknál fogva. Először, mert Kanizs maga sem állta, de meg jegyzőkönyvbe sem vétele, hogy a távirjelző hibás volna; de ha állította is, a szolgálatai átadási könyvbe szolgálati utódja számára be nem írtván e megjegyzést, már ezzel is mulasztást követett volna el. Viszont Markó ur határozatlan állítja, hogy mindjárt a szerencsétlenség után megpróbálta a készüléket és azt rendben levének találta. De ha egyebetem Markó ur állítását Lenkey törvényszéki szakértő bemonadással, mely szerint a készülék összes titkait a vasuton senki sem ismeri, s ha figyelembe veszem Markó ur azon kijelentését, hogy ő a gőzmozdony részleit és működését nem ismeri, és ismeri nem is tartozik, akkor hogyan ismerheti a villanyos távirjelző összes titkait, ama készülék titkait, melyről Lenkey ur azt állítja, hogy az azzal megbízott szakemberek nem ismerik. Ezért én Markó ur nyilatkozatára nagy súlyt nem tektetek.

A királyi ügyész két lehetőséget adja a katasztrófa kikerülésének, s pedig azért, mivel ép a kettő terhelő — én több módot is tudom s ismerem ennek. Miután a távirjelző listát mutatott, s ennek következtében a vonat 6 óra 7 perczkor megállt, de az összehütközés csak 6 óra 17 perczkor következett be, ezen 10 percz elegendő lett volna arra, hogy a vonat fedeztesek a zárkálauz durranatyuk lerakása végett eszközölendő hátramenése által. De a zárkálauz ezt tenni elmulasztotta. Az állomásai főnök azt mondja ugyan, hogy nem tehetett semmit, s vissza nem mehetett a fedezés végett a nagy hóvakadály miatt, de ha Latkóczy visszamehetett a durranatyuk elhelyezése végett, akkor Krimanics is elvegezhette volna e tíz percz alatt a fődözs munkáját.

Azon fönmaradt szépen kakasulón, s onnan taszitotta le a harmadik vonat mozdonyra.

Tovább megyek. — Ha a gyorsvonat zárkálauz nem teljesítette kötelességét, ott volt Latkóczy, aki legalább kísérletet tett, s ez sikerült is, bár messze nem mehetett; de legalább megkísérelte. De Krimanics ezt meg sem kísérelte.

Ambar Latkóczy a fedezést megkísérelte, sőt a vasuti bizottság jelentése szerint mintegy 150 méternyire fedezett is, ez utóbbi körülmény annál kevésbé jöheto, mert ilyen távolság mellett a durranaty el-űése után, hacsak az összes személyzet nem részeg, vagy nem alszik, elegendő idő maradt volna, hogy az összeütközést elhárítsák, hogy az be ne következzen, vagy legalább oly borzasztó hatásu ne legyen. Hogy Latkóczy a kellő távolságra fedezni nem volt képes, annak okai a magas, fagyott hó, zord időjárás, setétség, sűrű köd s a sikosság. Ez a négy természeti tény olyan, mely Kanizs Lajosnak be nem számítható, ez pedig közreműködött arra, hogy a szomorú eredmény létrejött a Latkóczy kötelességét nem teljesítette, noha ideje volt rá. Ha ez a vismajor fel nem merül, a katasztrófa kikerülhetett volna.

Kanizsnak a bekövetkezett szerencsétlenséget megakadályoznia csak akkor lehetett volna, ha profétai tehetségkel bír, ha tudja, hogy Kraljevics a sürgönyt helytelenül adja, hogy a zárkálauz elalszik kakasulón s hogy a 210/l. sz. vonat előbb jön be 6—7 perczcel, minsem szabadna, ha tudta volna, hogy a vonat hány kocsiból áll, miután a főnök beismerése szerint is a közbeeső állomások anyyi kocsi adhatnak hozzá, amennyit a vonat megbir, ha így tudta volna, hogy a vonatot elhelyezheli-e az állomáson, ha tudta volna, hogy a védjelző ép akkor felmondja a szolgálatot. E profétai képesség hiányában mindezeket előre nem láthatta.

Tekintetes kir. törvényszék elnök ur! A bíróságok hívatása, szigoruan megvizsgálja a mulasztásokat, melyek egy vasuti szerencsétlenségnek előkvetettek, mert sok; közérdek fűződik a vasutak megbizhatóságához, sok drága élet és értéket visznek magukkal e közlekedési eszközök.

Elismerem, hogy a törvényt a közlekedés szolgálatában előkvetett mulasztásoknál fokozottabb mérvben kell alkalmazni, amde valakit büntetni csak akkor a csak annyiban lehet, mennyiben az ő ténykedése vagy mulasztása idézte elő a büntetendő ténny. Amde a szerencsétlenség nem Kanizs ténye vagy mulasztása által következett be, mert ha ő Kraljevicsról helyes táviratot kap, ha Murakeresztur állomás nem a tehervonatot bocsátja előre, hanem a gyorsvonatokat, ha a zárkálauz nem feledezik meg kötelességéről, s helyén, ahol ép a szerencsétlenség kikerülése czéljából ül el nem alszik, ha a harmadik vonat mozdonyvesztője nem halad oly örül sebességgel, amióre egy illékes tanu kimondása szerint 14 évi szolgálat alatt példa nem volt, s ennek következté-

ben 6 perccel korábban nem érkezik s így tovább a kötelesegtelenség egész láncolata, kapcsolásban az elemek mostoha közrehatásával, akkor nem űnne ott a vádlottak padján védezcsem, ha egyébként százszor is megszegte volna a szolgalmi szabályzat paragrafusait.

Miután az előadóktól kitűnik, hogy jelen konkrét esetben védezcsem elutasítása nem terhel, hanem a szerencsétlenség bekövetkezése mások, tőle egészen független ténykedése és az ép íly kritikus pillanatokban közbejártó véletlen munkája váls, kérelmem oda irányul, hogy védezcsem ellen a további eljárás beszüntetni kegyeskedjék.

II.

Grossvarty Gyula beszéde Krizmanics József és Szeitz Ferencz érdekében.

Tekintetes kir.: Törvényszék, mint Büntető Bíróság!

Kétségtelen, hogy a vaspálya a legnagyobb fontosságú forgalmi közvevítője a társadalomnak, ez tartja szakadatlan összeköttetésben a társadalmi jövedelmeket (társadalmi emberiséget), ez osztja szét a munka eredményét, hogy ebből a társadalmi szükségletek szerint kijusson minden és mindenütt.

Ezen intézményt tehát könnyelműséggel diszcreditálni nem oly csekély hiba, mely csak egyesek jogkörébe ütközik, könnyen jóvá tehető, hanem oly visszafordíthatatlan, mely az egész társadalomra helyrehozhatatlan következményei lehetnek.

Innét van az tekintetes törvényszék, hogy mint az európai művelt államok mindégike úgy hazánk is a vasúti intézmény megbízhatóságának védelmére a büntető törvénykönyvben külön fejezettel a XXXIX ikkel gondoskodott.

Nem közönséges eset elbírálása előtt állunk tehát, de várjon a társadalom a hozandó ítéletről bármily messze kiható elégtételt, nekünk jogismerőknek nem szabad megelégednünk arról, hogy még íly kiváló esetben is érintetlenül kell maradni azon magasabb társadalmi érdekek, melyek csak a valódi bűnös üldözését kívánja.

Igy méltányolva a valódi cselekményt, fogva fel védői tisztemet, igyekszem logik tisztelt kuratórium remek beszédének hatása alatt gyenge erőmmel védezcsem javára szolgálni, de mégis, a védői köteleesség egész bátorságával fogom feltárni meggyőződésem, hogy a valódi cselekmény igaz okára reá mutathassak.

Tekintetes kir.: Törvényszék!

Védezcsem a tekintetes vádhatóság a bkv. 438 §-ában ütköző, a szolgalmi köteleesség megszegése által elkövetett véttséggel vádolja.

Amde tévesen, mert védezcsem kötelesegtelenségét meg nem szegte, a mennyiben mégis egészben vagy részben be nem töltötte, a betöltés lehetősége az adott esetben ki volt zárva, s így mulasztásuk miatt büntető jogi felelőség alá nem vonható.

De lássuk védezcsemet érdeklőleg a vádat külön külön, és részleteiben.

Krizmanics József a 260. sz. tehervonat zárkálása azzal van vádolva, hogy a forgalmi utasítás 121. cikkelyében megszabott kötelesegtelenséget nem teljesítette, vagy is a tehervonat megállapodása után nem rakott 600 m. távolságra a sínreke duranyut, s nem adott jelt lámpájával az utárnak érkezett 202. sz. gyorsvonatnak, pedig ez a vád, illetve igen tisztelt védőtársam szerint lehetséges is volt, mert a tehervonatot 10 percig állott a vaspálya déli végjelzőjénél, sőt Krizmanics Józsefnek annál is inkább kötelesege, mert tudta, hogy a gyorsvonatot követi a tehervonatot.

De tekintetes kir. törvényszék! védőtársam ezen indokolása nem nyugszik biztos alapon, mert nem kétségtelen bizonyosság, hogy a 260. sz. vonat a 202. sz. vonattal összekötésig 10 percig állott, sőt ellenkezőleg szilárdabb bázisa van annak, hogy ezen idő 5-6 perccel több nem lehetett.

Itt részletesen a tanvallomásokra való hivatkozással kimutatja, hogy ezen bizonyítéka matematikailag számításra alkalmas.

Most már tekintetes kir. törvényszék nézetem szerint azt szükséges vizsgálni, hogy mire fordította védezcsem ezen időt, lehetséges volt-e ezen idő alatt a forgalmi utasításnak eleget tenni, vagyis védezcsem elvárhatta volna-e a bekövetkezett összekötést vagy nem?

Vallomása szerint védezcsem a fékkocsiról, vagy mint védőtársam mondja a kocsiról 2-3 perccel nem szállott le, mert a vonatot a végjelzőnél állván várta annak mehetre fordulását, mit kötelesege megszegése nélkül tehetett is, mint hogy a vonatot 22 kocsija a végjelzőnél állott, ezzel a vonatot kelloh ledézve volt, s így azt kellett feltételeznie, hogy akadály nincs, s az egész vonatot az állomásra kerül, mielőtt a 342. sz. vonat megérkezik.

Hogy pedig védezcsem ezen várakozása nem gondatlanság, kiderül Szajkovic Ignacz vonatvezetőnek, ki pedig védezcsemnek a vonaton felügyelője volt, azbe őszinte vallomásaiból, hogy miután a 202. sz. vonat érkezési ideje 6 óra 17 perccel volt s nem szállt le, 6 óra abban a véleményben volt, hogy a bemenetleire a jövedel mi hamarabb megkapják s így nem kell várakozni az utárnak érkező gyorsvonattal, sőt azt, melyet állítás szerint mind a melletti megadott volt, hogy ha a gyorsvonat a rendez időnél előbb nem érkezik, a mi tehát tekintetes kir. törvényszék egyenlő kötelesegtelenség mellett a vonatvezetőnél nem

kötelesegtelenség, az a consequenti az alantias kálauzál nem lehet az.

A várakozásban eltöltött ezen 2-3 perccel levonva a 6 perccel időből, marad 3-4 perccel, melyből 1-2 perccel védezcsemnek a fékkocsiról való leszállása biztosan megkívánt, mert a kálauz helye a kocsitól van elhelyezve, a fel és lejárásra pedig majdnem függőleges vas lépcső szolgál, melyen a leszállás egyáltalán nehézség, a jelen esetben pedig különösen megnehezítette a teli idő, a híd ellen szükségessé vált, a mozgást akadályozó erősebb öltözet, a közudomásulag beállott nagyobb havazás, a mi a lépcsőket megsikította, jég kéreggel vonta be.

A körülmények által igazolt ezen beszámolás szerint tehát a tulajdonképeni vonat fedezésére védezcsemnek csak 2 perccel maradt, melyet védezcsem önállóvása szerint a vonat fedezésére híven felhasznál, sőt ebben küzdve az elmerülésig magas hóval 20 lépésnyire hátra ment, 2 duranyut letett, lámpájával az érkező 202. sz. vonatot jelt adott, s ezzel a mennyit a körülmények szerint a legnagyobb gondossággal tehetett, meg is tett.

Igaz, hogy védezcsem azon vallomásaival, miszerint a rendelkezésére állott időt a vonat fedezésére fordította, ellentétben áll a 202. sz. vonat mozdonyvezetőjének Veinovic Edének és a tőle Gubicza Józsefnek vallomása, mert az első állítólag látta, midőn védezcsem a fékkocsiról lelépett, a második pedig látta, midőn a földről felkelt, s mindezt azonban védezcsem vallomását erejébe nem gyengítheti, mert tudvalevőleg jelen 6 óra tájban setét van, a jelen eset idejében pedig oly sűrű köd uralkodott, hogy Veinovic Ede és Gubicza József védezcsemet nem is láthatták, mi kiteszik abból, hogy az egyik tanu maga mondja, miszerint oly setét volt, hogy azt sem láthatta meg, vajon az utasoknak a kocsit kinyitották-e vagy nem, a második pedig azt állítja, hogy a setétség miatt a végjelzőt sem láthatta meg, a mi félreismerhetlen bizonyítéka annak, hogy ezen tanuknál hiányzott a tisztán észlelés lehetősége.

De concedálva ezen legterhelőbb körülményre, hogy védezcsem a fékkocsin elaludt volna, mégis nyugodtan kérem a felmentését, mert tudom, hogy a tekintetes kir. törvényszék védezcsemben méltányolja az embert, ki a természet hatalma alatt áll, kinek testi és lelki erői megfelelő pihenésről tételezvék fel, — vagyis méltányolni fogja azt, hogy védezcsem január 11-vel az összekötésig január 24-ig szakadatlan szolgálatban volt, s nem kevesebb mint 22 vonaton utazott, — a mi természetesen indokolja a kimerültséget, mely az álomnak legyőzhetetlen oka volt.

Hiszem tekintetes kir. törvényszék, hogy ezekkel sikerült Krizmanics József ártatlanságát kimutatnom, most tehát hátról léteznek Szeitz Ferencznek a 210/1. számú gyorsított vonat mozdonyvezetőjének védelmét előterjesztem.

Szeitz Ferenczet a tekintetes kir. ügyészség azzal vádolja, hogy az összekötés színhelyére a megengedettnél 6 perccel előbb érkezett, s ezzel a mozdonyvezető utasításának 46 §-ában meghatározott szolgalmi kötelesegtelenséget megszegte.

Védezcsem 6 óra 12 perccel indult el a Murakereszturi állomásról, tekintve tehát, hogy Murakeresztur és Nagykanizsa közt a rövidebb és hosszabb menet kizárásával a menet ideje 20 perccel van megszabva, védezcsemnek a Nagy-Kanizsai pályaudvarra 6 óra 32 perccel kellett volna megérkeznie, s így a végjelzőhöz, mely a pályaudvartól 3 perccel van, a menetrend betartása mellett 6 óra 29 perccel volt szabad érkeznie.

A vád ellenében ezután a menetrend pontos betartását vitatja, állítja hogy az összekötés színhelyére 6 óra 28 perccel érkezett, és a 210/1. sz. vonat vonatvezetőjével Szabó Péterrel és ugyanazon vonatot zárkálásával Gölösz Ágosttal, tehát a forgalmi utasítás szerint is egyedül illetékes személyzettel bizonyít.

Kérdés most már vajlon a vád, vagy a védelem bizonyítéka erősebb-e?

A vád tanu tekintetes kir. törvényszék érdekeltek, mert nekik mint az előző 202. sz. vonat személyzetének állott volna kötelesegtelenségben a vonatot fedezni, a védelem tanuival szemben pedig érdekeltég nem vehető fel, mert a menetrend pontos betartásáért csak a mozdonyvezető Szabó Péter, e mellett Szeitz Ferencznek a vonaton ellenőre felelős volt, ez eszközölte a forgalmi utasítás folytán a menet levébe a bejegyzéseket, az indulási és érkezési időt, tehát a tanúság tételre állásánál fogva hivatalos személy, sőt egyenesen ilyennek jelöli meg a forgalmi utasítás is, midőn a mozdonyvezető utasításának 127 cikkelyében kimondja, hogy haltségi vizsgálatok alkalmával a vonatvezető vallomása mérvéndő, — tehát a menetrend betartását illetőleg Szabó Péter vallomása-nak kell irányadónak lenni, annál is inkább, mert ezt Gölösz Ágost a zárkálás is támasztja.

A menetrend pontos betartását pedig Szabó Péter azon vallomása bizonyítja, hogy az összekötés után 1 perccel mulva óráját védezcsem órájával összehasonlította s 6 óra 29 perccel constálta, órája pedig mint mondja, jól jár, mert az a keréskari állomáson az állomás vezető órájával egyezett; mégis a menetrend pontos betartást igazolja Gölösz Ágost, ki szerint a vonat mindenütt a rendez sebességgel haladott s ki a szerkálás nagyobb gyorsaságú utközben sehol sem észlelt.

De ha védezcsem tanu tévednének is, ha védezcsem és a vonatvezető az érkezési időt tévesen állították volna is meg, védezcsem szolgalmi kötelesegtelenség megszegése miatt büntetni még sem lehet, mert a megszegés nem a kello gondosság hiányának, hanem védezcsem akaratától független akadályoknak kényszerű következménye volt.

S ezen szabályok az abnormis időjárásban keresendők.

Az erre vonatkozó felsorolás után így folytatja:

Ha most már tekintetbe vesszük, hogy mindezen akadályok egyáltalán közben többszörös változtatban fordulnak elő, ugy a menet gyorsaságának a menet-idővel egyensúlyba hozatala a természet felel nem uralkodó emberfő nem várható, a mivel azonos véleménynek ad kifejezést Markó Antal, a kanizsai állomás főnöke, a vasúti ügyekben tanúmanys és negyed századot letelező gyilkorlatban gazdag szakértő, midőn így nyilatkozik: az lehetséges, hogy a keletenél előbb érkezett mind a két gyorsvonat, azonban ez annak folytán történhetett, mert a létező nagymérvű köd miatt a mozdonyvezetők nem láttak, s így magukat a gyorsítás, és lassítás iránt sem tudták kelloleg tájékozni.

Most pedig tekintetes kir. törvényszék nem hiszem, hogy védői kötelesegtelenséggel ellenkeznek, rámutatok első rendű vádlott személyében arra, kinek hanyagságával — mert neki tudatlansággal védekezni nem lehet, a valódi cselekmény okeszerű kapcsolatba hozható, s ezen időre, melylyel a vonatok kelloleg fedezéséről gondoskodni kellett volna.

A 260. sz. tehervonatot, minthogy azt a 202. sz. gyorsvonatot követte, a végjelzőnél megállítani nem lett volna szabad, tiltja az a forgalmi utasítás kelloleg rendelkezése: „valamely vonatnak megállítása a végjelzőnél azon esetben, ha az általa elhagyott állomásról más vonat indult uánna, elvileg, de különösen azon esetben mellőzendő, ha a második vonat nagyobb sebességgel közeledik.

Ezen parancsok intézkedés nem respectálása pedig a jelen esetben annál feltűnőbb, mert a tehervonatot két gyorsvonat követte, s e mellett a tehervonatot megállítá-sára szükség sem volt, mert az az állomáson elhelyezhető lett volna.

Feltéve azonban, hogy a tehervonatot az állomásra egyáltalán be nem juthatott volna, ugy az előbb hivatkozott utasítás további rendelkezése szerint, az utánna következett 202. sz. és 210/1. sz. vonat a murakereszturi állomáson sürgőnyvel lett volna értesítendő, hogy az előző vonat a távjelzőnél feltartóztatik, ha pedig a sürgőny általi értesítés is kivételben lett volna, ugy valamely őrháznál lett volna figyelmeztetés adandó, mi, ha megtörténik, az összekötésnek eleje vélelik, és védezcsem nem űnek ártatlanul a vádlottak padján, a miást tisztelt kerek elégtételt: felmentő ítéletet.

A vidékről.

A rátkai új ut elpusztulása és a letenyei töltés.*

— A „Zala” letenyei tudósítójától. —

Alig, hogy az alispán f. hó 22-ikén nálunk tett látogatása után innét távozott, oly szerencsétlenség történt itt, a melyre senkiesem gondolt volna. Ezen a napon senkiesem gondolt volna arra, hogy másnapra mi történik a murai elzárással, s a legkedvezőbb elkészült rátkai út uttal; — de ki is mert volna olyasmit gondolni, hogy másnapra az az 5000-6000 frtba került elzárás, ugy a szintén 5-6000 frt értékkel felérő közmunkával összehordott új ut csak hírből és tényleg azonban a semmiség ölébe sodorja a víz — akkor midőn épen előtte nál napon Sturm György főmérnök ur a megye első szakértője megnézte és nem tapasztalt semmit, a mi a másnapi katasztróphát elő idézheti, s teljes megnagyvással távozott Letenyéről. — Hisz a vizállás is csak középszerűnek mondható, árvízről azonban még szó sem lehet. Pedig ezt kellett volna nem csak látni, de tudni is, mert előre a legegyszerűbb földmives is megmondta, hogy az elzárás nem jó, nem felel meg a cél-nak; de persze a mérnöki tudomány ellen valakinek kifogást tenni majd hasonló lenne valami nehéz bűntettel. És most látjuk, hogy a „noli me tangere” kertiében űltelet nélküli virág-akármily drága volt, de annál rosszabb. Nem mutatta-e meg magamagát az elzárás már egyiben, hogy nem jó, akkor a mikor még alig hogy elakart készülni, elszakasztotta a víz, és azonkívül, hogy annak kijavítása pár ezer frtba kerül, a már akkor pár ezer frtba felérő és az új utra fordított közmunka eredményét is elseperle? És mi volt az oka annak, hogy a gát átszakadt? Semmi más, mint hogy a munkálat vezetésevel megbízott Formayer mérnök és most Dépold mérnök elnézte azt, hogy a rözeből készült elzárás alatt a víz kezdetben csak gyengén, de később mindig erősebben kereszttel folyt, s a földet a röze alatt kiásta, s így a rözeinek tartalékát kimosta, annak természetével üg lerokadott, s a rohanó víz hatásmában esni kellett. Így történt ez most is, az utonnan nagy áldozatokba ke-

* Az a rovatban kálauzál tartalmának való-ságért a szerkesztőség nem vállalja magára a felelő-séget. A kérdéses újságról kálauzál lelek díjtalan kálauzál.

rült elzárás alatt is a víz átlolyt, s azt is kiásta, kimosta a röze alatti földet, s a második drága munka is, melynek vezetésével Dépold mérnök lett megbízva, füstbe ment. Ez legfeljebb pár száz frtba került volna, s most nem sajnálkozna ezen süjtött vidék azon sok szép, fáradságteljes munkája győ-mölcsének tömkeledésén, a meg volna az át-járás használható állapotban, mely Keszt-helytől fogva Regedéig Zala megyének egyik a különösen borkezesedése nézve föltaja, melyre emberek egész lelkesedéssel szolgáltak le közmunkájukat, látván, érezvén ezen unak mulhatatlan szükségét voltát.

Egy másik mérnöki intézmény ellen is panasz emellett a megyei alispáni biva-talnál Letenyé előjárósága által, ugyanis a letenyei piacon végig vonuló állami utnak egyik oldalán történt oly magas feltöltés miatt, hogy eltekintve attól, miszerint már több szerencsétlen leledés történt miatt, az egész piac helyisége két részre ossza, Nem szólnak ellene semmit, ha ezen feltöltésnek, mely az államunk szintén néhány százasaiba került, csak legkisebb hasznót haj-lana, vagy annak szükségessége volna konstata-lható lenne, de az egésznek se haszna, se célja, ok nélküli pénzparálás s a piacnak elcsúfítása s eredményére nézve valóságos nyakörv-intézet; azonban reméljük, hogy a beadott panasz folytán az is rövidesen orvosolva lesz.

Terefere.

B. u. é. k.!

Különös auspiciumok alatt kezdődik ez az új esztendő. Az igaz, hogy az én kiterjedendő dolgaim meg a régnék a végén történtek, de épen, mert olyan közel esnek a „boldog új év-hez”, — hát én is úgy teszek, mint az egyszerű letenyei kán-tor a husvét előtti tekete vasárnapon, hogy:

Egy hét ide, —
Egy hét oda:
Alle, alle, alleluja!

A legsajnátságosabb előjelek egyike kétségkívül a nagyzási hóbotnak üveg-hába való azon szép teréke, a mi a kanizsai tisztelt vádlott urak „műzülésének” olyan pikans bizonyossága, hogy alább meg sem állnak, mint budapesti védőtűgyvédek.

Pedig higgyék meg tisztelt uraságok, valamennyi kanizsai ügyvédnek van annyi „befolyása”, hogy egy separát kis „külön szóbat” ki tud eszközölni önöknek abban a díszes épületben, ott a törvényték szomszédosságban.

No de jó, hogy így volt,

A tárgyalások érdekesek, látogatottak voltak; ritka eset, hogy a §§ ok és palotájába ennyi kíváncsi benevolus auditor szorongott volna össze. És azt a soktagu publikumot, de meg a kik közélebből érdeklődnek ez iránt, ezek a sensatio tárgyalások egyformán meggyőztették arról, hogy a „Bajor”-országban is teremnek ám emberek, a kik a mellett a védelemhez is konyitanak.

(Nem mintha „tisztelttel alulírott” is az alvégi „Bajor”-országból való volna.

Különben a derék jó Gyula fiskálist halálra szomorították. Miért is mentették már fel az ő védezcsemét és miért, hogy a nagy publikum őt megjelente!

„Véged van Gyula!”

„Miért, hát nem volt igazam? Akkor nem értettek meg engem.”

„Ki van rád mondva, hogy antisemita és nihilista vagy. Ne is védekezzél!”

És a jó Gyula felsóhajtott:

„Ha már így van, akkor hát majd pályázok — allügyési állásért.”

— Ah, de mi hang zsongása hallatszik át az utolsó éjfélen? Abitatra hívón, mint egy nagy memonto, zugsza be az éjszakát és a táncztermek tényes ablakáról visszapattanva, szétterül a tomboló város felett.

Kongasd csak, kongasd vén robotos!

Ti meg lányok csak mulassatok! — Ah, mind hajlik üttemre a junói hástermet; hogy száll sláfel kebletek libegő hava; arezotok róza-ája kicsattan, s mint ég a mámor tüzeben szemetek sugara...

Csak mulassatok leányok! — De az istenért gyorsan, mert itt a vén Sylvester apó, és zuzmarás szakálával megint elsöpört egy évet.

Jaj, az időnek szárnya van...

B. u. é. k.!

Veres Diák.

Különfélék.

— Az új esztendő alkalmából lapunk olvasó közönségének és t. munkatársainknak ószinte szívből kívánunk boldog új évet!

— Házadik gőzhajó a Balatonon. A Balatonon léteztendő második gőzhajó ügyében szombaton é hó 18-án volt a Balaton-egyri rendkívüli közgyűlés Keszthelyen, s a közgyűlésen, az egytel tájál szép számmal jelentek meg. A panaszalmi bizottsági ülés indítványait dr. Sziklay János egy-letli titkár terjeszté elő, ajánlván annak elfogadását, mire élénk vita keletkezett, de

Uj lapok. Irodalom cím alatt a kitöltő regényíró Tolnay Lajos ad ki és szerkesztő új évtől kezdve egy hetenként kétszer megjelenő szépirodalmi, kritikai, művészeti és társadalmi közlönyt. A hozzával beküldött mutatóványasám élénk és változatos tartalommal és díszes kiállítással. Előfizetési ára egész évre 10 forint; félévre 5 forint; negyedévre 2 forint 50 kraj. Előfizetheti a kiadóhivatalnál: Pallas Irodalmi és Nyomdai Részvénytársaság.

Iparügyek ezime alatt Ráth Károly szerkesztésében jelen meg egy lap ugyancsak újévtől kezdve havonként kétszer. A lap igen érdekes tartalmú és iparosainknak meglepen szánható, már azért is, mert olcsó. Ara egész évre 4 forint, félévre 2 forint.

Konvult Lajos Halmak arcképét közli a Népszázlója legutóbbi száma. A nagy számúztóit fainak hű arcképe ezutal jelenik meg először magyar lapban. Ez arcképeken kívül még más 6 kép van a lapban s tartalmas cikkek és költemények Ugron Gábor, Hótsay Pál, Bolányi József, Ábrányi Emil, Incegyedy László, Gelléri Mór és Tórs Kálmántól. A Népszázlója a magyar nép számára nyomtatik s a függetlenségi és 48-as párti törekvéseit szolgálja. Kiállításra aanyira lényes, hogy ily díszes néplapunk nincs több. Előfizetési ára egész évre 4 forint negyedévre 1 forint. Az előfizetők, pénzük a lap kiadó hivatalába (Budapesti Pallas nyomda) intézendők. A jól szerkesztett néplap meg érdemi a magyar nép támogatását.

Szerkesztői üzenetek

Cs. ny K. ly Kövágó-Eörs. A Magyarorszádra" tulhalmozott szövegűknél fogva csak a jövő számban jöhet.

Felölös szerkesztő VARGA LAJOS.

HIRDETÉSEK.

10691/sz. 18-6.

ÁRVERÉSI HIRDETÉSEK.

Alulírt kiadott végrehajtó az 1884 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kanizsai kir. járásbírósa 1063/1886. számú végzése által Strém és Klein kanizsai czég végrehajtó javára Günsér Lajos gelsei lakos ellen 1086 forint 85 kraj. 393 forint 48 kraj. után — 300 forint után május 6-tól 393 forint 47 kraj. pedig 1886. szeptember 30-tól 1886. év december hó 5 napjától számítandó 6% kamatai és addig összesen 48 forint 10 kraj. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírólíral lefoglalt és 1184 forint 90 kraj. lecsült különféle szobabútorok bolti szerek, rőfös kelemek, bolti alványok, s egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladának.

Mely árverésnek a 10637/1886 sz. kiadott rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Gelsei alperes lakásán leendő eszközésére

1887-ik évi január hó 12-ik napjának délelőtt 10 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N. Kanizsán 1886-ik évi december hó 29. napján.

FABIÁN

815 1-1 kir. bírósági végrehajtó

A Gundák és Iparosok Alkalmos Nőtársaságoké" nagykanizsai főkelepenél a részjegytulajdonosok száma öröndetesen növekszik. Az aláírások Nagy-Kanizsán kivül különösen igen élénk érdeklődés mellett folynak Kis-Kanizsán és Kis-Komáromban, mely helyek mindegyikében igen rövid idő alatt helyi gyűvívősegek lesznek felállíthatók. Kikötés van rá, hogy a főkelepek meg e tét folyamán megkezdhetik tényleges működésüket.

A balatoni halász-szövetkezet, mint lapunkban jeleztük, az évi kögyűlését decz. hó 18-án Keszthelyen tartá meg. Az elnök, Széchenyi Imre gróf telkes szavakkal nyílt meg az ülést s röviden vázolta az eredményeket, melyeket a szövetkezet elért. Ezután az igazgatóság részéről Nedeczky Jenő igazgató telt jelentést a szövetkezeti igazgatóság működéséről, melynek képsán előterjeszté az 1887-iki költségtervet, melyben 170 1/2 forint kiadással szemben 1750 forint bevétele áll. Indítvány tetteit a rabló-halászat megállítására, a Balatonból a hínár kipusztítására stb. érdekében. Az értékesletlen Vadnay Andor orsz. képviselő, Puteányi Géza báró, Csizgó Pál, Czigány Károly, Hauer Géza, Göde Lajos, Trsztyánky Lajos, Saary Vincze, Spós Mihály, Bőrvizy József, s több mások voltak jelen.

A Zalai Közlöny" eddigi feloldás szerkesztője, Szalay Sándor (Vass Almós) ez állásától új évtől kezdve megváltik. A lap mult számában igen szép szavakban bucsuzott el közönségétől. — Helyébe ezental Bátorfi Lajos, a "Zalai Tanügy" szerkesztője lép.

A nagy-kanizsai "hadastyan egytel" 1887. évi január hó 2-án az Arany Szarvas" térmeiben árva alapja javára tombolával egybekötött tánczoszorukskát rendez. Sárközi jeles zenekara fog közreműködni. Tekintve a jótékony célt, fombola tárgyak adományozása köszönettel fogadjatik, s azok Löbl urnál adandók át. Belépti-díj 60 kraj. melyhez egy tombola-jegy adatik. Kezdele 8 órák. A meghívókat Varga Imre hadastyan egyteli elnök bocsátotta ki.

Felolvasás. Dr. Neumann Ede január 4-én, kedden tart felolvasást az irodalom és művészetpártoló egyestlet helyiségében — Egy nemrég elhunyt jeles magyar költőről.

Kögyűlés. A n. kanizsai kaszinó december 26-án délelőtt tartotta meg rendes évi kögyűlését a tagok nagy érdeklődése mellett. A kögyűlés hozzászólataiból kiemeljük, hogy az évi tagsági díj rendes tagoknál 12 forintól 16-ra emellett, külltagoknál 6-ról, 8-ra. A szavazáselő bizottság Schlesinger Gyula, Eisler Miksa és ifj. Weisz Tivadár urakkól állott. Több mint százharmincz szavazó adatot íté. Megválasztottak: elnöknek: Ebenpanger Lipót, alelnöknek: Maschonzker Mór. Válassmányi rendes tagoknak: Rapsch Gyula, Lévy Adolf, Ebenpanger Leo, Grünhut Hevrik, Sommer Sándor. Lévinger Ignác, Stern J. Mór, Fischer Sándor, Schlesinger Gyula, Lengyel Ignác, Dr. Neuman Ede, Blau Lajos, Weisz Manó, Weisich Lajos, Dr. Rothschild Samu, Ollopp Imre, Dr. Eddó Ede, Rechnitz Vilmos. Pótlégek: ifj. Weisz Tivadár, Vidor Samu, Dr. Scharz Adolf, Székely Tivadár. — Az alapszabályok egyes pontjainak módosítása is foglaltatva vételelt.

Közevés. Dr. Thassy János zalaezerszegi társzéki joggyakornokot az igazságügyminiszter az alsó-levndrai kir. járásbíróshozhoz aljegyzővé nevezte ki.

Athelyezés. Mazimovics György volt esakortnyai bir. végrehajtó hasonló minőségben a keszhelyi járásbíróshozhoz helyeztetett át.

A tél végtére is teljes erővel beköszöntött. Fagy, hó egymást éri. — Most már bátran kezdődhetnek a disznótörök is, meg a vonatkések és — a pinczetörések.

Solyomy Tivadár, ifj. Stocker Antal, Dr. Szekeres József, Dr. Szeghely Elemér, Samodis Victor, ifj. Svastits Benó, Svastits Géza, Talabér Kálmán, Tóttóssy Béla, Dr. Tuboly Gyula, Unger Ullmann Elek, Ursziny Pál, Veber Károly, Viosz Ferencz, Dr. Vízlendvay József. Kezdele este 9 órakor. Személyjegy 3 forint. Családjegy 6 forint, Karzajegy 3 forint.

A megyei esendörög november hónapban letartoztatott 3 egyént gyilkosságért, 3-at emberölésért, egyet emberölési kísérletért, 12-öt súlyos testi sértésért, 15-öt lopásért, 19-et lopás gyanújaért, 3-at orgazdaságért, egy katona szökevényit, egyet dohány csempészetért, 5-öt betöréses lopásért, egy közöltöt egyént. Feljelentett 6 egyént lopásért. Bejelentett egy súlyos testi sértés, egy rablási esetet, 12 betöréses lopást, 14 lopási esetet, 22 kérést, 23-szor lovak bitangba jutását; szolgálatot teljesítet 9 esetben letartoztatásnál, 22-szer segély szolgálatot tett, 14-szer rabkíséretet foglatoztott, 16-szor postafelvezetést teljesítet, 16-szor fogolyörizetelt, 4-szer elővezetésnél teljesített szolgálatot, 42-szer egyéb szolgálatot végzett, 211-szer az éjjeli őrköt ellenőrizte, 8-szor vasúti ügyeletet végzett, 12-szer vásároknál felügyelt, 7-szer pedig bucsuknál.

Építési vállalat. A Miskolcon építendő gyalogsági és lovassági laktanyák, csapatkórház, helyőrségi fogház, börtön és bírósági helyiségek, építési tárgyában deczember 28-án a borsodmegyei alispáni hivatalnál megtartott versenytárgyalás alkalmával az J. 130.330 fortra előirányzott épületek felállítására 14.3 százalékos engedmény mellett Hirschl és Bachrach nagykanizsai czég ajánlata fogadtatott el 11 ajánlkozó közül. Midőn önmünkét lejezték ki a felölt, hogy a fentnevezett czég a fenti vállalatot elnyerte, reméljük, hogy Borsodmegye közönsége a vállalkozók munkálataival meg fog elégedni.

A Lélek Naplója. Czigány Károly kövágóesri ügyvéd és földbirtokosnak a fenti cím alatt kiadott munkájából megjelent a II. kötet is. A munkáról, a mely kiváló szellemeséggel van írva, tekintélyes lapok igen kedvezően nyilatkoztak minél fogva mi nem tartjuk szükségesnek azt ezuttal bővebben ajánlani. Megrendelhető a szerzőnél Kövágó-Eörsön; ára egy kötetnek 2 forint, a kettőnek portmentesen 4 forint.

A Weiserlele építkezésnél történt katasztrópha ügyében a kanizsai kir. törvényszék büntető osztálya előtt deczember 28 és 29-én tartották meg a végtárgyalást. A büntető tanács a következőleg alakult meg. Elnök Cserenyés Sándor kir. törvényszéki elnök, előadó bír: Sándor Dező, szavazó bír: Erdődy Lajos, jegyző: Kordecs Lajos joggyakornok, közvédő: Dr. Sass Elek né kir. ügyész. Védők Weiser József, I. r. vádlottól részétől: Dr. Friedmann Bernát és Gorai Ede; II. r. vádlottól részétől: Oroszváry Gyula az 1/2 napig tartó tárgyalás után a közdéző kir. ügyész a vádat Weiserrel szemben visszavonta, Delechet ellenben neplünetni kérte. A védő ügyvédek közül első sorban Gaiai Benó, aztán Fricócsán s végül Dobeck érdekében Oroszváry Gyula terjesztette elő a védelmet, kinek bevezetét a nagyszámú hallgatóság élénk meglejtenezte. — A törvényszék decz. 29-én délután fél 5 órakor hirdette ki az ítéletet, ne'y szerint Weiser József vádlott a vád alól felmentetett, Dobeck Károly ellenben a BTK. 290., 310. és 95 §§-ának egybevetett értelme alapján gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében vétkesnek találtatott s ezért 6 (hat) havi fogsárra és 100 forint pénzültetésre ítéltet; elmarasztaltatott ezenelül Mákné és Hockné részére fejenként 30 forint temetési költség és Nagy Ignác részére 50 forint kárnak azonkívül 500 Mak Györgyné részére 600 forint kártérítési összegnek a megtérítésében. — Ezen ítéletben a kir. ügyész és Weiser megnyugodott, Dobeck pedig fellebbezt jelentett be ellene.

csak a részleteket névze, meg általánosságban az indítványokat egyhangulag elfogadták, az összes felszólalók leveten hatva a gúsbajó létesítések szükséges voltáról. A kérdéshez szölk Padnagy Andor, gr. Széchenyi Imre, Kerkapály Károly, br. Pádesai Géza, Czigány Károly, Csizgó Pál s különösen Kerkapály Károly urak előző beszédje, melyben a hajó jövőjének biztonságát részletesen kifejtette s megteremtésü lehetőknek bizonyította, volt nagy hatással a gyűlésre, mely kimondá a hajó létesítésének szükségességét, s sürögőst, továbbá, hogy azt 300 drb 200 fontos részjegy kibocsátásán alapuló közkereseti társaság hozza létre, a megkék pedig megkezesessenek, hogy a kikemelőndő kiállólhejké elkészítését, a hozzájuk vezető utak jó karban tartását eszközöljék.

Öngyilkosságok Szent Gróton. Szent-Gróton újabb időben egymást érik az öngyilkosságok. Az egyik eset az, hogy Horváth József az őt ért család szerencsétlenségek következtében a Zala folyóba ölte magát; hulláját csak 4 nsp múlva találták meg. — A másik Vidor Károly jómódú parasztagazda öngyilkossága, a ki a fölötti bánatában, hogy a sógorassá onyát kémenyen megverte, — felment a padlásra és felakasztotta magát.

Gulyás Gérelia hangversenye. Az új művésznő, Gulyás Jenő nagykanizsai törvényszéki bírónak fiatal, szép leánya, Péccelt nagyszámú, előelő közönség jelenlétében zongorahangversenyt tartott. E hangversenyről legyen elég a "Pécsi Hírlap" tudósításából a következőket közölünk: Kivánatunk beteljesült, ellátogatott hozzánk is, elhozva művészetét és bájos mosolyát. A hangverseny iránt való érdeklődés lát-szolgálat nagyobb volt, mint a Hubay-féle négyes alkalmával, mert az akkor üresen maradt helyeket is mind megtöltötte a közönség, mely díszből egy cseppet sem enged az ily alkalmakkor. Nyolcz óra tájban előlépett a fiatal művésznő a hátter spanyol fala mögöl s hátorító taps fogadta a nézőtérrel. Valóban kedves jelenség a fiatalsg üde zománczával díszkelt mozdulataival, keregeletlen egyszerűségével mind állókban, mind viselkedésében, semmi aplomb semmi túlhajtott művészsaffektáció. Már maga ez a föllépés is hatott s előre is megveztegette a közönség ítéletét. Játeka ugyan nincs a művészet tükélyén, de abból, a mit már most láttunk és hallottunk, bizony kimondhatjuk, hogy azt el fogja érni. Magában a kivitelben alig talál az ember kifizetésre való, sőt mondhatnók teljes éli-merésű, őszinte hámulattal kell adoznunk neki technikájának briliáns voltáért. A mi még nem tükélyes az ő művészetében, az legelőbb a föllégek reklásgének hiányában rejlik, mit ily fiatal művészi önel nem is lehet esedálnunk. Mindazonáltal ez egy cseppet sem von le művészetének igazságából; a mi ő nyujt, az a művészet, — a melyet azonban meg tovább lehet s kell is fejleszteni. Legnagyobb külső hatást tett Schumann "Carneval"-ja s a Liszt-féle "Rhapsodia", melyeket a — küllpben ez estén — megfoglaltatott tartozkodó közönség kitüntetőleg zójosan tapsolt meg.

Az alispáni látogatásán Letenyén. Csereány Károly megyénk új alispánja f. hó 22-én Letenyét is meglátogatta Sturm György főmérnök kísérletén, s először is a rátkai Mura elzárását s a volt Mura ágyon keresztül készültetett új utat vizsgálta meg. — s hallomás szerint abban állapodtak meg, hogy a hátralevő munkálat, mely még az ut teljes megkésztüléséig szükséges, vállalkozó által készpénzért fog befejeztetni. Ezután vissza érve Letenyére az alispán ur a szolgábirói hivatali látogatnia meg, — hol őt Thassy Lajos főszolgabíró és Herman Vincze szolgabíró kivül Letenyé elöljárósága, képviselő testülete s több járásbeli m. bizottsági tag fogadta, — s Letenyé közönsége nevében, Zala Kál Gyula ügyvéd üdvözölte meleg szavakban az először itt hivatalos működésben megjelent alispánt. — Rövid késés után Sturm főmérnökkel Nagykanizsára indult.

Hymen. Dr. Roboz Zoltán, Roboz Istvánnak, s Somogyi öszerkesztőjének fia eljegyezte Szalay Elizát, Szalay Károly országyűlési képviselő leányát, Kuposváron.

Tömeges Áttérés híre jön a balatonmenti Kaposcs községtől. Nem kevésbébről leszélnék, mint hogy 52 r. katolikus család gyűlésen elhatározta, hogy a protestáns hitre tér át. E megdöbbentő esetenek az oka az volna, hogy egy kaposcsi rendelőgépület, melyet az 52 család bírt és használt, tévesen a plébánia nevére helyszínelített s ezen tkvi tévedést a plébánia felhasználni akarva, magának vindikalja a vendéglőt. — Annak idején tudósítani fogunk lapunk közönségét, hogy mily megoldást nyer ez a hallatlan ügy.

Zalamegye hatálsága N. Kanizsán, 1887. jan. 14. az "Arany Szarvas" térmeiben sárközű tánczvigalmat rendez. Rendezőség: Arvay Lajos, Berecsky Viktor, Berger Jenő, Botika Miklós, Dr. Bardi György, Dienes Lajos, Eisler Zsigmond, Fabiánics Károly, Fülöp Kálmán, Dr. Vízlendvay Imre, Haczky Kálmán, Dr. Hauser János, Böhm Vilmos, Dr. Józsa Fabian, Kovács Lajos, Malatinszky Ferencz, Marton László, Nagy Dező, Dr. Neumüller Antal, Vízlendvay Sándor, Patrics Lajos, Pálházi Viktor, Dr. Racz Kálmán,

Advertisement for Ticho Bernat, Brunn Krautmarkt 18. The ad lists various fabrics and goods with prices. Items include: Brünni Férfi öltöny (Men's suit), Női posztó (Women's cloth), Téli Niger-loden (Winter cloth), Indisch-Koule (Indian cloth), Gyapjú-rips (Woolen cloth), Fekete TIRNO (Black cloth), Ruha barket (Clothing fabric), Valerie-danell (Fabric), Háztárolás (Household goods), Oxford (Fabric), and Téli kendő (Winter shawl). Prices are listed in forints and krajczars.

ARVERESI HIRDETMEY.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenél közhírré teszi, hogy a nagykanizsai kir. járásbírói 8001/86. számú végzése által Scherz Albert és Ludvig néhaijai özvegyeinek...

Mely arverésnek a 8001/1886. sz. kiküldött rendelés végzés folytán a helyszínen vagyis N. Kanizsán alperes lakásán leendő...

1887-ik évi január hó 5-ik napjának délelőli 9 óraja

határidőül kitéveik és ahhoz a venni szabadkozók ezenél oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen arverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbi ígérőnek becsáron niul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában meghatározott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N. Kanizsán 1886-ik évi december hó 17 napján.

FABIÁN kir. bírósági végrehajtó.

9849 szám. 1886. v.

ARVERESI HIRDETMEY.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenél közhírré teszi, hogy a nagykanizsai kir. járásbírói 8001/86. számú végzése által Nadler testvérek budapesti özvegyeinek javára Wolheim Ernő nékanizsai lakos ezen 8301/86. számú végzése által...

Mely arverésnek a 9849 sz. 1886. sz. kiküldött rendelés végzés folytán a helyszínen...

vagyis N. Kanizsán az alperes lakásán leendő ezközésre

1887-ik évi január hó 5-ik napjának délelőli 9 óraja

határidőül kitéveik és ahhoz a venni szabadkozók ezenél oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen arverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbi ígérőnek becsáron niul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában meghatározott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt N. Kanizsán 1886-ik évi december hó 23 napján.

BARTS GYÖRGY kir. bírósági végrehajtó.

812 1-1

A köszvény és csúsz ellen ajánlott számos hárszertől kezdve meg is csak a valódi Horogony-Pain-Expeller a legelőbb és legjobb. Ez nem titkos szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosi kímélettel készített, mely minden betegnek teljes megnyugvással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legelőbb kitéveik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral földcsért más gyógyszerrel próbált meg, megint csak a régi jónak bizonyult Pain-Expellerhez...

tért vissza. Epen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy egy csúszos fájdalom, tagzsakgatások stb., mint a fű, fog- és hátfájás, oldalfájások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 óra ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felj. kezesedik, hogy a pénz nincs kioldva. A káros utáztatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horogony-jelű” ellátott Pain-Expellerrel fogadjuk el mint valódi. Központ-raktár: Gyógyszertár az arany oroszlánhoz Prágában, Niklasplatz 7. Kapható a legelőbb orvószerárban.

Foraktár: Török József gyógyszerár Budaörsön 794 2-1

Szt. Jakab-csüppek. Minden oly gyomor- és leghurjának, melyek minden előbbi gyógyszerrel ellenálltak, különösen illőt gyomorhurján, gyomorzsúrgóság, köhögés, görcsök, rossz emésztés, szilvarozogás, fejfájás, stb. tökéletes és biztos gyógyítására. A Szt. Jakab-csüppek az Aetra nevű görög zárdabeli meztitábas barátok végye szerint a keleti orvostudomány legelőbbi és legelőbbi orvostudományi külön-külön meg ma is első rangot foglal el, ez összetételé folytán a csüppek használatát mellett kiváló eredményt biztosít. Kapható 60 kros és 1 frt 20 kros árban. Foraktár: M. SCHLEZ, Hannover, Schillerstrasse. Raktár: Salvator-gyógyszertár Zágráb és Síphez ismét a gyógyszeráraknál Párisban.

Gyógyszertár: Pserhofer J. -féle Sngerstrasse 15. Vertisztító labdacso. A pserhoferi labdacso... A legelőbbi levelekből néhányat ide írunk: Leongang, 1882. május 2. Igen tisztelt uram! Az ön labdacsoval valón... Boga-Szt. György, 1882. február 16. Tisztelt uram! Nem felejtetem ki eléggé legelőbbi hálaomat az ön labdacsoval, mert isten segítségével után egy edül az ön labdacsoval gyógyultam fel, ki már évek óta szenvedett mizernél. A labdacso még néha be kell vennie a leghévesebb, de azelőtt még annyira helyreállt, hogy már most teljesen gyógyultam.

Fagybalsam, Golyvabalsam, Életesszencia, Urifüvedy, Amerikai Köszvény kenőcs, Alpesi fülikör, Dr. Romershausen féle szemeszencia, Tonnanchinin hajkenőcs, Egyetemes kenőcs, Egyetemes tisztító-só, Sósorszesz, Porok lábizzadás ellen. Pserhofer J. 11. évek óta ellenérve... Pserhofer J. 11. évek óta ellenérve... Pserhofer J. 11. évek óta ellenérve...

Legújabb divatu levélpapírok dus választéka! !! Legszebb karácsonyi és ujévi ajándékok!! Van szerencsém a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani a mai kor igényeinek megfelelőleg dusan berendezett raktáramat, a legszebb, legczélszerűbb és legalkalmasabb ajándék tárgyakat úgy felnöttek, mint gyermekek részére, a legszebb kivitelű és legújabb kiadású imakönyvek, bőr-, csont és bársony kötésben magyar és német nyelven. Diszkötésű munkák magyar, német és francia nyelven, ifjusági iratok, mese és képes könyvek mindkét nembeli ifjuság számára a legnagyobb választékban. — A legújabb divatu és legszebb kivitelű levélpapírok dus választéka, — továbbá tudatom a n. é. közönséget, hogy raktáramat a legutóbbi időben, igen szép és dus választékú írómappák, emlék-albumok és női-kézimunkákkal bővítettem, melyre a n. t. közönség figyelmét különösen fellivom, ezeken kívül b. figyelmükbe ajánlom dusan berendezett író- és Rajzeszköz-Raktáramat. Legújabb divatu eljegyzési kártyák, meghívók, névjegyek, levélpapír és borítékok, czim vagy monogrammal ellátva, a legjutányosabb áron és pontosan készíttetnek el. — Továbbá mindenféle díszmunkák elkészítésére vállalkozom, melyek saját könyvkötészetemben készíttetnek el. A n. é. közönségnek irántam folyvást fokozódott bizalmuk, melylyel 35 év óta szakadatlanul megajándékozni meg nem szűntem, csak színdíjja azon irányt melyet eddig követtem, s mely üzletre nézve jövőre is változatlan marad és valamint eddig, úgy ezúton is azon lézek, hogy szilárd jellemesség által megtisztelő bizalmukra, folyvást méltóbbá tegyem magamat. A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlva maradtam, kitünő tisztelettel. Fischele Fülöp nyomdatulajdonos, könyv- és papírkereskedő Nagy-Kanizsán és Csáktornyan. Írómappák dusan felszerelve és képrámák!

Ca. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt. 6 frt.

Pótlék szalmazsákok és sodronybetétek helyett

tisztá tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél, megfelelő árcsökkentés. A megrendelésnél az ágy belső szélessége és hossza tudandó.

Főraktár: BÉCS, I. Neuer Markt 7. sz. 797 3-12

RÉSZLET FIZETÉSI ÚJLET

cs. k. szabad. tulajdonosa.

SCHERZ LUJZA FIA

NAGY-KANIZSA

KORONA SZÁLLODA (TELLENBEN)

811 2-

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1887-ik év január hó 1-én

KIJELENEDIK ÉVFOLYAMÁNAK

a második negyedébe lép.

A „Képes Családi Lapok“ mint társadalmi szépirodalmi ismeretterjesztő hetilap eddig is megbecsülhetetlen szolgálatait tett a magyar nemzeti köznevelésnek ma azonban nemcsak kiadó tényezője a magyar irodalomnak hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családoknak. Változatos élelmiszer, a legújabb kritika és kiadó olvasmányai; a legjellegesebb magyar írók tollából erednek s a külföldi irodalomból csak a színaranyat mutatják be az olvasókétségnek. — A gondos élelmiszer szerkesztés; az izlások és díszes kiállítás; az esztétikus és az érdekes kiállítás; az esztétikus és az érdekes kiállítás; az esztétikus és az érdekes kiállítás.

Mutatvány-számokat ingyen és bérmentesen küld a „Képes Családi Lapok“ kiadó-hivatala Néher Vilmosnál, Budapest, IV. ker., papnövelde-utca, 8. szám alatt.

Zala megye alispánjától

Pályázati Hirdetmény.

A novai járási szolgabírósnál megüresült egy irnoki állomásra, a mely 400 frt évi fizetéssel és 100 frt lakpénzzel van javadalmazva ezennel pályázat hirdettek.

A pályázati kérvények, melyekben az 1883. évi I. sz. t. cz. által meghatározott képesség a képzettség okmányilag igazolandó, jöve 1887. évi Január hó 10-ig hozzám terjesztendőek be.

Zala Egerszeg 1886. Deczember 27-én.

Csertán
ispán.

814 1-1

Haakérték egyhangú állítás szerint egyedül az én magyar peszboraim állják ki a versenyt a legkiválóbb francia peszborokkal; különösen is fői körökben peszborim nagy fogyasztás ak örömeinek már régóta.

A budapesti országos Casino külön kiállításában is részesültette.

Ünnepek - ünnepnapok - ünnepnapok és a gyarmati számos kifizetés garanciát a utjának arra hogy a megrendelőnek várakozásának minden tekintetben megfelelő peszborot fognak kapni.

Megrendelőnek elfogadottak Pozsonyba intezve az azonnali teljesítésnek a következő árakon.

Országos Casino peszborja	Centri Club extra dry	2 frt 25 kr.
	Gentry Club extra sec	2 " 25 "
	Tartar (különlegesség)	2 " 25 "
	Sennosi	1 " 50 "

Képzeltik, minden nagy fizető és borkereskedésben, szállodák és vendéglőkben.

Hubert J. E.
legjobb magyar peszbor gyár
Pozsony

813 1-4

Brüssli keiméket elegans

500 méter kiterjedésű szobákban mindenek egyenlő értékűre eladva, frt 4.90 igen finom frt 7.75 legfinomabb frt 10.50 legelső minőségű

Valodi szappanjárvóhó!

Palmerston és Boy téli kabátokra méterje frt 2.50 egész 5 frt. — Loden frt 2.25 egész 3 frt. Női posztók méterje frt 1.25 krtól 2.50 krtig. megkülönböztetnek is posztó utánvet mellett: Feintuch-Fabrik-Niederlage

SIEGEL-IMHOF

BRÜNN.

Nyilatkozat: A fentebbi csig szövetek szilárd és izlásteljes kivétel valaminél kiváltópponi tartósság által tűnnek ki. Ezek elismert megbízható szilárdság és rendkívüli munkaképessége egyszerűen az iránt is kezeseket nyújt miszerint csak a legjobb áru a postonnan a választott minták szerint lev szállítva. Ki-útatva fentebbi reklám mintákkal ingyen és bérmentesen szolgál. 713 17-20

FONTOS MINDENKINEK!

A Conkling Manufacturing Company részvényta-aság Birminghamban Angolországban, szétkötőd a jelen-tékeny postal árszabály alábbszállítása kövölkertében s postacsoomagoknál a külföldre még az 6 világhírű remontoir-óráit egyenként is Európa bármely helyiségébe bérmentesen és vámentesen, minden terhes formások nélkül a czimzett rész-re közvetlen a háza szállítva. kövölköző árak mellett. Mint különlegességet gyártunk remontoir-órákat (kules nélkül, kivülről felismaró). A kules nélküli pézeset az óráknál az nikor legpraktikusabb és legjelentékenyebb tállalmányai közé tartozik. A kules oly terhe előkeresése helyett az óra kivülről felhuzatik. A fedélet tehát nem kell kinyitni nem hatol por bele, az olaj el nem párolog a rugany el nem törhet és az órára nem szükséges javításra a tízedrészt költeni, mint az elavult rendszeré.

Legjobb ezüst, másodperc-mutatóval, erős, szépen gravírozott fedél, kristall üveg ... 9.-
kettős fedéllel ... 12.-
18 kar. arany, lapos kristall üveggel, sima fedéllel, monogrammal, ezimrel vagy elegans gravírozott díszítéssel ... 20.-
kis alakú, hölgyeknek ... 23.-
nagy alakú, uraknak ... 30.-
erős kettős fedél, 13 rubis, egy kitéző és szol d óra ... 30.-
kis alakú hölgyeknek ... 30.-
nagy alakú uraknak ... 30.-
Royal Chronograph, 1/4 másodperc-mutatóval, különösen erős fedél, pompás gravírozással és kitéző munkájú egy óra, mely kereskedők által 120 ftért adatik el) ... 50.-
ugyanazon óra, kettős arany-fedél (nyitott száml-p hely it) Imperial Calendar Chronometer a hónapot, a leti napot a kel-tet mutatva, 1/4 másodperc mutatóval a közepén 3 külö-nösen erős fedél a legpompásabb és legelőkelőbb óra, mely gyártatik és mely kereskedők által soha 250 ft-on alól el nem adatik ... 90.-

Bérmentes és vámentesen mindenütt elküldetik: Monogrammok, czimcvek stb. izlásteljesen bérmentesen küldő 1 frt.

Az angol órák a világ elismert legjobb órái és a sajkai órák ellenében, a mi a pontosabb, szelid jó munka és tartósságot illeti, feltétlen előnyben kell részesíteni. A közvetlen megrendelés 50% megtakarítást nyújt mert az óra-kereskedők maguk nem készítenek órákat, hanem innen hoztatják azokat és aránytalanul nagy hasznot kérnek. Nem bocsátunk közbe-lármás hirdetésekkel nem adunk gyarmányokat, felig ingyen vagy az előállítás áron aduk. — Ezt soha nem tehetik! hanem a t. cz. közönség hely s izletében bizunk és gyarunk ismert hírnevének miyet mi 32 év óta realitás és lelkiismeretes kiszolgáltatás által magunknak szerettünk. Mi csak a legjobb ezüstöt használjuk és 18 karátos aranyat és az összes aladárszánt órák r. galaxya vannak biztosan elegans Maroco-dobozokba becsomagolva, az azonnali használatra készen vannak. Egy biztosítéki levél, mely 3 évre szól mel-lekve van és minden javítást az órák bérmentes beküldése mellett ezen idő alatti ingyen elvállalunk. A gondos és real s kiszolgáltatás biztosítékkal gyarmányunkat 3 havi próbaidőre adjuk azaz a vevőnek joga van ezen időn belül azon esetre, ha a vett tárgy nem teljes és feltétlen megelégedésre nem vált volna be azt a vételár visszafizetés mellett minden levo-nás nélkül visszaküldeni. Minden ország pénzjegyei vagy postajegyei a fizetésre felhasználhatók vagy az ország postautalványával is küldhető. Minden megren-delés, még a legkisebb is, ugyanazon gondossággal, még a megérkezés napján eszközöltek és 4 nappalatt a megrendelőnek birtokában van. Tessék czimezni.

Conkling Manufacturing Company,
55, Alma Str., Birmingham, Angolországban

Ügyvélők és bizományi raktarak igen kedvező feltételek mellett felállítanak. 703 3-4

A legjobb

SZIVARKA PAPIR

A VALÓDI

LE HOUBLON

francia gyártmány

Cawle és Henry-től Parisban.

Orakodjunk az utánszoktól.

E papirt dr. J. J. Pohle, dr. M. Ludwig, Dr. M. Lippmann urak bécsi egyetemi vegytanárak küldö-nően ajánlják kitűnő minősége, abszolút tisztasága és amiatt, hogy abba semmi ártalmas anyag sincsen belekeverve. 481 35-36

500 BRANDS
FAC-RIEDEL DR. L'ARTISQUETTE 17, rue Nicotique, PARIS

Szolid képviselőt

keres egy budapesti bejegyzett bank-lház Nagy Kanizsa és környéke rész-re. E képviselőnek feladata volna a budapesti és bécsi tőzsdék részére meg-bizásokat szerezni.

Szivek ajánlatok:

„Börsenvertretung“ Budapest főposta restante intézendők.
809 2-2

Pezsgő

AVALA & Co.

Egyedüli raktár Nagy-Kanizsán

Fesselhofer József urnál.

Védjegy 478 62-100

ARVERÉSI HIRDETMEY.

1887. évi. Érk: 1886. november 10-én

A n-kanizsai kir. törvszék 11kvi osz-tálya részéről közhírré tételik, hogy id. Tamás Ferencz letényei lakos végrehajtónak Kovács Andor végrehajtást szenvedő egyedü-lai lakos elleni 50 frt tőke 1879. évi no-venber 30. napjától járó 7% kámatok 39 kr. per 7 frt 10 kr. végrehajtás kérelmi és 8 frt árverés kérelmi s még felmerülő kö-tégek iránti végrehajtási ügyében a fent nevezett kir. törvényszék területehez tar-tozó bécsi 159. sz. tjkben + 312 hrsz. alatt felvett váltásig köteles ingatlanból Kovács Andort illető 138 frtra becsült tele-rész 56 frt 10 kr. utóajánlati beígért be-csárban, — a bécsi 71 sz. tjkben + 211 hrsz. alatt felvett váltásig köteles ingatlan-ból ugyanazt illető, 100 frtra becsült tele-rész 56 frt 10 kr. utóajánlati árban, az egyedüli 57 sz. tjkben 11-5 8. 9. sorsz. alatt felvett ingatlanokból s a hozzá tar-tozó erdő és legelő jogból Kovács Andort illető, s Kovács Istvánól vásárolt 1165 frtra becsült egyhatod rész 556 frt 64 kr. utó-ajánlati árban a C. 6. 7. alatt Kovács Ist-ván és fia Kovács János javára bekeblezett szolgalmijog épentartásával még pedig a bécsi ingatlanok

1887 Január hó 31 napján déle-lőtt 10 órakor

Béczen a község házánál, az egyedüli in-gallanok ugyan

1887 évi Január hó 31 napján délután 3 órakor

Egyedüli a község házánál Málits János felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejötté-vel megtartandó nyilvános árverésen Kovács közép istván egyedüli lakos utóajánlata kövölköztekben eladatulni fog

Kiküldési ár a fennebb kitétt utóajánlati ár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át közpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldötti kezéhez letenni.

A n-kanizsai kir. törvszék telekky osztálya Nagy-Kanizsán 1886. évi november 20 napján.

GULYÁS JENŐ
elnök helyettes.

EVELL.
jegyző.

813 1-1

Az elvezett és elgyengült férfi-erő. tehetetlenség

Ez az ország! A csász. kir. szabadalmazott carbon szisztervi szahanyal bárki is meggyöjt-hatja (különleg hasznalva, biztosan s állandóan gyakran már 2 óra alatt, a gott is, ahol már semmi sem használ, még az évek óta tartó tehetetlenséget is. Kellems, észrevetlen gyógyadó, tökéletes kigyó-nyulás káros izgatás nélkül. A legelőkelőbb pro-fesszorok és orvos szakkörök a legelsőbb orvos ajánlatok s a gyarmati kigyógyítóval közönségre-tel, minden értek nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbonshany azonnali meg-remedését mely állandó sikert biztosít. Tulajdon fel szeresve a használati szilárdság és orvos jóváhagyással 5 frt 80 kr. Titoktartás mellett megtűdés és csomagolással a tartalmat és eredetét nem áruljuk el. Dr. Altmann Károly os. kir. szabad. carbon szahany fűrésztára és remedő-intézet a tisztes betegségek részére Bécs VII. Mar-tin-hilfstrasse No. 50.

706 11-52

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt. — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 25 „

Hirlevelések jutányosan számítanak.
Arverési és egyéb hivatalos hirdetéseknek 30 kr. helyesdíjlon felül 100 szögig 1 frt. szentel minden szövegért egy 50 frt.

Nyitltár pottisora 10 kr.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu hetilap.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és öns. szövetk. hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer; vasárnap.

A magyar nép és a gazdálkodás.

A mult napokban az ország különböző lapjai nekrológokat közöltek egy 87 éves korában elhunyt magyar paraszt nábobról, kinek személye körül egész legendakör képződött, a miből egyszerűen az igaz, hogy Bagi József igen szerényen kezdte, de mikor már az egy milliója meg volt, még akkor is megmaradt annak az egyszerű földmivelőnek, a ki volt, dolgozott, fáradozott, munkálkodott, vagyont vagyon után gyarapított a megmaradt egyszerű életmódjában melyet fel nem cserélt volna bármí úri passziókkal; s élt 87 esztendő.

Ez igaz; s ebben is elég a mezeszerű, mely azonban újabb bizonyítja, hogy a szorgalom és a kitarítás, ha józan takarékossgal jár, mindig megtermik gyümölcseit. Persze, hogy minden földmivelő ember nem válik Bagi József, de minden földmivelő ember tanulhat Bagi Józseftől és életéből és élte példájából a bizonyára nem bírja meg. Mi pedig ez alkalommal ösztönözni szeretnénk magunkat, hogy egyedelmást néplink gazdálkodásáról elmondjunk.

Mikor közgazdasági hanyatlásunkról és néplink szegénységéről szólnak, mindig emlegetik a rossz termést, a rossz adásvétési viszonyokat, s az őri-úri adót, mely alatt lerogy a szegény ember, s mely miatt oly sokszor megütik a dolgot háza tájékán. Hiszen van ebben egy kis igazság, de nem egészen az. Mert kétségtelenül más tényezők is működnek közre.

Néplink, köznéplinket, a kisbirtokos földmivelőket értem, kétségtelenül szorgalmas nép, tud dolgozni és dolgozik is, minél fogva megvan a szerényi képessége; de ez érényeivel szemben nagy fogyatkozások is állanak; tud szerezni, de ritkán tudja szer-

zeményét megtartani és gyarapítani; nincs meg benne a kellő előrelátás és gondoskodás a jövőre, azért egy rossz termései év, ha még egyéb gazdasági kalamitások is vele jár, sokszor teljesen tönkre teszi, vagy nagyon hátráveti, úgy hogy évek sora szűkebbé válik, hogy ismét talpra álljon. Ez részint azért van, mert nem képes minden irányban észszerűen értékesíteni földjét, racionálisan dolgozván azt fel, másrészt meg nem elég takarékos, úgy hogy hitelre szorul. Hitel viszonyaink azonban olyanok, hogy ezáltal a szegény emberen nincs segítve. Mert ha kap is hitelt, oly drágán kapja, hogy a föld ezt meg nem bírja. Most ezeken a viszonyokon iparkodnak ugyan segíteni, majd meglátjuk, mi lesz belőle; Magyarország földje még mindig terem, sőt gyakran busásan, csak érteni kell ahhoz hogy miképen kell kincseit felszínre hozni, s ez most már szorgalom, kitarítás és takarékossgal nélkül nem megy. S termelni kell elő sorban azt, a miből előbb lehet pénzelni.

Mert az a verseny, mely buza kereskedelmünk piacát oly mértékben megrosszabbította, az a verseny megszűnni nem fog, sőt meglehet, hogy térben, kiterjedésben még nyerni fog, mert Amerika óriási földterületeiről mindig több és több búzát fognak szállítani.

Itt aztán a szorgalom, kitarítás és takarékossgalon kívül élelmeséggel és intelligenciával szükséges, hogy a változott, még pedig erősen változott viszonyok mellett meg legyen az eredmény.

A változott viszonyokba bele kell törődni köznéplinknek is, mely megelégszik, ha ideig-óráig meg tudja keresni élelmét, vagy a hiányzóra hitelt kaphat, — a melyet ritka esetben beruházásokra fordít, másfélőben pedig ügyuri egykedűséggel nézi, mint foglalkozik meg vagyonában, mint puz-

tul el háza tájéka. Viskóját még tartozni sem kész, míg csak össze nem dül feje fölött, azért mutatja a legtöbb magyar falu oly szomorú képét az elszegényedésnek, s a — tisztátalanságnak.

Míg ez egyrészt azt mutatja, hogy a magyar köznéplink tud nélkülölni és tűrni, másrészt indolenciájából folyó következmény, hogy nem igen ért a gyarapításhoz, anyagi jólétének emeléséhez.

S a sokféle pénzintézet nem azért nem segítette a kisbirtokosokon, mert a kamat igen nagy, hanem azért, mert nem a beruházásokra kellett, hanem adósságának törlesztésére, vagy a hiányok pótlására, s így nem esoda, hogy a legtöbb ember nem igen tudnak kilábalni a hiányból. A pénzkölcsönözésnél is sokszor könnyelműen jár el, s mivel kevés az értelmiséggel, s számítani nem mindig tud, bizony meg meghuzzák.

Alig van nemzet, melynek olyan józan eszű földmivelő népe volna, mint a magyar, s a mit a stajer, osztrák, német paraszt tud, miért ne tudná az is? Csak hogy nem szabadna kicsinyelni a nyomorúságot, nem szabadna semmibe se venni a bajt, a mint azt a mi néplink teszi.

S erre kellene öt felvilágosítani, hogy anyagilag gyarapodva, cultura tekintetében is haladjon. Szegény néplink hiányzik az első feltét a szellemi gyarapodáshoz.

A kik ez irányban hatnának a népre, bizonyára nagy hála köteleznék a nemzetet és a hazát.

Az örökösödési törvényjavaslat

melyet az igazságügyminiszter megbízásából Teleszky István képviselő dolgozott ki, megnyerte már. Ő Felsege jóváhagyását s a javaslat a jelen hóban be is fog terjesztetni a képviselőházban. Ezzel a magyar polgári törvénykönyv megalkotásának nagy munká-

ja a legislatív tanácskozás napirendjére fog kerülni. Az örököségi tvjavaslat maga előreláthatólag egyik első tanácskozási tárgyát fogja képezni az új országgyűlésnek. Szerzője Teleszky a jelen ülésnek végén igazságügyi államtitkárrá nevezetik ki s mint ilyen fogja a törvényjavaslatot a ház előtt képviselni.

Vadászati kihágások feljelentése.

A vadászatról szóló törvény értelmében a vadászatra jogosítottakon kívül senkinek sem szabad a vadászati területekre bármí fajú ebeket bocsátani. Kihágások esetében azonban az illetékes bíróság csak a vadász tulajdonos vagy bérlo panaszára indíthatja meg az eljárást s azok hivatalból nem üldözhetők. Tekintettel arra, hogy az ily kihágások nemcsak a vadászatra jogosítottak érdekeit sértik, hanem közérdekből, a vadállományok e törvény által czélzott védelme szempontjából is figyelmet sőt megtorlást igényelnek, a belügyminiszter utasította a vadászati kihágások elbírálására illetékes előfoku hatóságokat, hogy a hivatalos jelentésekből tudomásukra jutott kihágási eseteket a panasz emelésére jogosítottaknak kellő időben tudomásukra juttassák.

Tisza Kálmán és az 1887-iki újévi üdvözllet.

Az újévi üdvözlletet, melyet a szabad- elvű párt nevében, ezáltal Zichy Antal mondott, bel- és külpolitikai okokból a szokottnál most nagyobb fontossága van, írja a Pester Correspondenz.

A Tisza-miniszterium, az egybeolvasott erejében rendíthetlen többség bizalmára, a közös elvek talapzatára és a 11 év óta közösen végzett nehéz munka által egyesített szabadelvű pártira támaszkodva: 1886-ban egy a belpolitikai, mint a külügyek terén oly nagy nehézségeket volt kénytelen leküzdöni, hogy ez új kezdeten a szerencsekívánattal bennő jogosultság inkább meg volt, mint bármikor és külső alkalmágnak épen nem vehető.

Tárcza.

A kanizsai nők.

— A „Zala” eredeti tárcsája. —

Ne higgyd kedves olvasóm vagyis inkább bajos olvasónóm, hogy akkor, mikor ezen sokat, nagyon sokat mondó czimet leírtam, olyan szándékaim voltak, melyekkel kíváncsiságodat akartam volna felbuzdítani, mert ha az élelmeszöröl akarnál meggyőzni, akkor sem hinném el, hogy kíváncsi nem vagy. Ha újnak vagy lértúnak teremtett az isten, bizonyosan azt képzeld, hogy itt olyan jellemzésre találsz a kanizsai nőnek, hogy ez által most már ismeri fogod, és a velük való közlekedésre és érintkezésre felbuzdítson, megbecsüljen, újmutatásokat fogsz találni. Nem mondom, hogy a delphoi jóda kétérteim, homályos szavaiha burkoltan nem adhatnak felvilágosítást, de hát keveset használak ez úton, nem tudnál éni vele, s felgásgod talán még nehezebb volna. Mert a nők természetét megismerés kitalálni, ha az ember másnak theoriatik akarja e czélra felhasználni. Nagyon erősítéskor tehát, ilyen újmutatásokat nem fogsz itt találni, s ha ilyen újmutatást, jobb ha el sem olvasd ezt a kis újmutatást, mely nem: „Tanácsadó oly újak számára, kik a nők kegyét meg akarják nyerni.” — Az ilyen könyvet egyházi minden könyvtárakékesedésben meg lehet szerezni 60 krt: minék láradnék tehát utra vele. — Ha pedig a nők teremtett a jóga, a mi már a közzé szeriet is: szép és deked gondolat. — akkor keressék itt a phobosadák közt, talán megtalálod a magadét is.

Helyesnek, költők és írók, de különösen az első rendezési igen sötét színek-

kel rajzolják a nőt, s ha összegeznék az ember mindazt, a mit rólok jói vagy rosszai mondanak, alighanem az utóbbi rovat adna a többet. Megfsem kísérlem elmondani, a mit a nőgyűlölő filozofus Schopenhauer mondott a nőkről, a ki még anyjával sem tudott megélni; nem mondom el Euripides teljajdulását, és azt sem, a mit Shakespeare drámáinak számtalan helyén megdöbbentő emberismerettel elmond. Az én feladatom sokkal könnyebb, mikor a kanizsai nőkről szölok, mert azt, hogy mindegyik Éva hibáiban szenved, az általános valami, a mi általánosan tudva is van, mert hiszen akkor nem voluának nők, nem voluának Éva leányai. Azután talán rólok is az áll, a mit egy szellemes ember, de kétségtelenül nagy kopé mondott, hogy: ha azt akarjuk tudni, mennyit ér egy nő, meg kell házasodni; azért az agglégények, vagy a szerelmes pilangók sohasem tudják, mennyit ér a nő, ezek meg azzal az íróval tartanak, a ki azt mondta: Szeretlek, de el nem veszek. Ezek azok az emberek, kik inkább regényt olvasnak, mint történeti művet. Ez az utóbbi mindenesetre nagyobb figyelmet igényel. Pedig én azoknak, kik vonatkoznak nőülni nagyon ajánlanám a nagyobb történeti művek olvasását. Háboru és béke egymással váltakoznak.

No de hát a kanizsai nők? Úgy e te történelmenkedel szép olvasónóm s gondold magadban, hogy eddig bizonyosan százszor megbántam már ezt a témát, s kerülgem mint a macska a forró kását? Lassan, lassan. Nem azért írtam ezt a hosszú bevezetést, mintha ez okok egyike való volna. A kanizsai nők megérdemlik ezt a bevezetést, mert sok van közöttük, a ki nemcsak díszet képez. Egy nagy képen őket együtt leányképer látni, nagyon érdekes volna s a női típusok oly különbségeit mutatná, mely valóban a ritkaságok közé tartozik.

Ez onnan van, hogy a kanizsai lányokat legtöbb esetben elviszik s a férfiak máshonnan hoznak nőt, természetes, hogy itt az értelmi osztályról van szó. Az újakon lehetne végig számítani azokat a kanizsai leányokat, kik itt mentek férjhez, azért oly merőben különféle a kanizsai hölgyek típusa. A középszernél magasabb sudár alak kevés van, a legtöbb középítmelű; — az a pár sugár alak igazán szép is; de a közepírmelűek közt is akárhány vonzó arcot találni, s ha abszolút tekintetben nem is nevezhetők szépeknek, szemeik eleven jeltéka, fénye, tüze a női szépég oly tényezői, melyek nélkül hódítani lehetetlen volna. Van aztán egy dolga s mihez mindannyian jól értenek, izlésük van s izléssel tudnak öltözködni, habár a legnagyobb részénél — dícsérendő erény — ez izléssel veje jár az egyszerűség. Talán onnan van ez, hogy majdnem kivétel nélkül mind jó gazdasasszony és házi asszony, a miről mindegyik tud mondani sokat és szépet, a ki egyszer az egyik másiknak vendégszerelőt aztánál állt. — Ha van közöttük a ki a társalgásban és társaságban egy kissé felülete s nehékes, az nem annyira az ő hibája, mint inkább magáé a társaságé, mely nem engedí ez erényi mindegyikben egyenlo formán kifejezni, a legtöbbje azonban elegendő társalgási racionális bir a maga körében, mi helyi azonban együtt vannak többféle elemek, ezek közül elválnak a legrosszabbak, akik a társaság legkörét tesztézik, pedig oly szereteire mellok tudnak lenni, oly szereltemelők, hogy a világot sem lehetne rájuk fogni azt, hogyha valamit tanulnak, csak azt akarják, hogy elmondják rólok, hogy tudnak valamit. De hogy valóban tudnak e valamit, azszá nem törődnek. A mi körülbelül annyit jelent, hogy megelepednének az árnyékkal, — a látszattal, és nem a valóval.

De hát különbséget kell tenni. A nagyreményű fiatal hölgyek egész serege van Kanizsán. Én a magam részéről ezeknek első sorban azt kívánom, hogy ezen a társalgón meg fejtsék alá kerülnenek, s azért akarva sem mondhatnék rosszat, de igazságtalanság is volna; ha ódakölög volnék versben énekelnem meg őket, annyira megérdemlik a dícsérést; szívdörög valami, mikor holdvilágos vagy akár csak lámpavilágos szelid esteiken végig csicseregnek a kórzon, a oly pontosan tűnnek el, mikor az óra a vacsora előtti házi teendőkhöz hívja, hogy igazán megindító példája a köfelesség-érzetnek.

De a mily derekasan megfélelnek odahaza, époly fáradhatatlanok a bált terem en, csakhogy itt gyakran meg kell küsdök a férfiak — hogy is mondjam csak — a táncban való lomhasággal vagy gyengén mondvá közönyével, s csak akkor derülnek rájuk jobb idők, mikor a táncosok száma felülmaja a táncosnőket, a mi Kanizsán gyakran megtörténik. S itt megint a kanizsai nők egy igen nagy erényéről kell megemlékezem, arról, hogy igen mértőfistések a mulatságok és élvek hajhászásában; csak hölgyeink a megmondhatól, hogy valami nagyon sok mulatság és különösen táncmulatság miatt itt nem igen lehet panaszkodni, s habár sok helyütt el van híresztelve, hogy Kanizsán sokat mulatnak a nők, ez csak az irigység és rosszakarat terjeszteti, mikor mi, kik itt lakunk és élünk, nagyon jól tudjuk, hogy alapítan kohlmanyaui ez nem egyéb. S ezzel természetzerűleg összefügg az, hogy ők legnagyobb részt, csak néhányat véve ki Saron rózsái közül, nem épen majmoló a legújabb divatnak. Mert hogy a divat szerint öltözködnék, az csak izlésük tanúsága, hiszen többé kevesebbé mi férfiak is a divat ruhái vagyunk, mert feltűnés nélkül nem is öltö-

Ha a veszélyek után, melyeket a Tisza-
miniszteriumnak 1886-ban legyőzni kellett,
a szabadelvű párt egyetértése és ereje az
elmutt esztendő minden nehéz megpróbá-
latának dacára meggyöngyöltlen maradt:
ugy ma már látszatra véhető, hogy a szabad-
elvű párt Tisza Kálmán valóban államfé-
rfői vezetése alatt a választásokból politikai-
lag megerősödve, mennyiségileg megnagyob-
botta fog kibontakozni.

Zichy Antal, a szabadelvű párt legelő-
kelőbb tagjának egyike, a pártnak Tisza
Kálmán iránti bizalmát lejezte ki, melyet
miatt kipurkált pártvezér és 11 évi kor-
mányzasi tenyeinek sikere által szerzett
meg Zichy Antal jogosan jellemezte Tisza
Kálmán politikáját akként, hogy az úgy az
eszmékben, mint az eszközök megválasztá-
sában és alkalmazásában mindenkor az
elővigyázattal párosult azon elhatározottá-
got tanúsította, mely Deak Ferencz eme
történelmi nevezetességű mondasában foglal-
tattik: „A hazáért, mindent kockáztathat-
unk, magát a hazát nem szabad kockára
tennünk.”

12 év óta adja Tisza Kálmán reformáló,
lépésről lépésre a magyar állam előhaladá-
sára és megszilárdítására törekvő politikája
bizonyítékát annak, hogy ezen hazafias esz-
mének alkalmazása a gyakorlati politika ter-
én ezelőtt soha jobban megvalósítva nem
volt. Tisza politikáját mindig az óvatosság-
gal párosult szilárdság jellemezte. Bátorság
és nyugodt kitartás minden viszálykodással
és támadással szemben, melyek saját szem-
élyre ellent voltak irányozva. Ellenben óva-
los volt mindenütt, hol az államról és teki-
véléről volt a szó, vagyis mások sorsáról,
melyet a hűségében való bizalom ruházott
rá, a hazs sorsáról, melyet minden veszély-
ből óvni és a szeretet óvatosságával őrizni kell.

Miután a külpolitika gondolai és ügyei
a közvélemény figyelmét első sorban foglal-
koztatják: mindenek előtt konstatálendő,
hogy a miniszterelnök az újv alkalmból
hozzá intézett szerencsekívánataira a külpoli-
tikai helyzetet illetőleg oly választ adott,
mely a jelen körülmények közt igen megnyug-
tató. A mennyire emberi előrelátás megha-
tározni képes, minden veszedelem dacára,
mely az európai békét kelet és nyugot felől
fenyegette: alapos remény van hogy a béke
az 1887. évre fenntartatik.

Tisza Kálmán — mint a „Correspon-
dence de Pesth” közli, a külpolitikai hely-
zetről és az európai béke 1887-iki jövőjé-
ről szövegezt a következőket mondta:

„Ezekre vonatkozólag én csak ismét-
lésem az, a mit a múlt évben mondtam,
a mit a delegációban a monarchia közös
külügyminisztere bővebben kifejtett, hogy a
mi ezéltünk nem lehet más mint mindent meg-
tenni a béke fenntartásáért egyszer addig
a határig, midőn a béke fenntartásának ára

belneked az ember másképp, csakhogy a diva-
nos öltözködés és a divat csajmólása között
nagy a különbség; ez az utóbbi ép oly fel-
tűnővé teszi az embert, mint a divatnak
teljes perhorreszcálása, itt azután izlés és ta-
pintat kell a just milieu eltalálására, a mi
nyilatkozik az egyszerű, izléses finomságban
melyhez okosság, tapintat, egyszerűség és
számitás kell. Hiszen épen abban vagyunk
a tudomány. Vanunk a kik legeslegjobb
divat szerint öltözködnek, de ezekről ren-
desen nagyon leri a bécsi szabónak ügyes-
sége — egyéb semmi, mert a ruhát hordá-
ni is kell tudni, a ki röhög nem ért, az
rakhat magára selymet, bársonyt, nem haszná-
lat semmit, mert a distinctio nem a szabó
adja meg a divatölöny ezége. Azt
lehetne tulajdonképen állítani, — (megör-
dítani azt az általánosban elterjedt véleményt
mily a ruha teszi az embert) hogy a ruha
az emberen valik meg valaminek, különösen
az az a hölgyek öltözködéséről.

La Bruyère, az a híres jellemfestő,
ki XIV. Lajos korát oly találó vonásokkal
festette, azt mondja ott a hol a nőkről je-
szél, hogy némely nőnek kölcsönzött nagy-
sága van, melyet a szemek mozdulata, a
fej tartása és járásuk módja által elérnek,
de ezután azután nem mehetnek; vannak
szótlan leányok, tisztellett parancsoló szellem
birtokában, melyet azonban becsülni nem
lehet, mert nincs mélysége. Másoknak ellen-
ben egyszerű, természetes nagyságuk van,
mely egészen független az arisztokrácia és a já-
rástól, a szavak birtoklásától, a nagy szót-
ván szünetük következményeképpen jelenik
meg; csendes, de maradóan érden, ezer
erénytel kibővíti, melyeket ő, minden sze-
résnyesség nélkül sem tudnak elkövetni, és
elcsentni, mert önkénytelenül is nyilatkoznak
szóknak, kiknek erre szótuk van.

En is megvezethetünk azokat, kiket
hölgyeknek hívunk, úgy az egyik mint a másik
határozottabb több kevésbé helyességel
besszani lehetne, de inkább a szíves ol-
vasóinkra bízom, végzések el ezt az osztá-

lenni, a mi a monarchia és hazánk be-
csületével és érdekeivel ellenkeznek.
(Könnk éjenzés és helyeslés.) — Termé-
zetnek találok, nem a kishitűséget, mert azt
soha semmi körülmények közt megengedett-
nek nem tartom a hazát érdeklő kérdések-
ben, — de az aggályt akkor, midőn nem
lehet tagadni, hogy minden bekenyilatkozat da-
czára látjuk az államokat mindenütt fegy-
verés erejük gyarapításával foglalkozni: én
azonban részemről egész megnyugvással
mondhatom azt, hogy azon idő óta, midőn
az általam említett nyilatkozatok törtettek,
semmi sem fordult elő olyan, a mi megin-
gathatna akkor kifejezett azon reményeink-
ben, hogy a világlékelt megörizni lehet.
(Tetszés.) Sőt napról-napra nyilvánvalóan
fejedeimeknek és kormányoknak a béke ten-
tartására irányzott szándékai, a melyek
úgy hiszem — a nép vágyaival mindenütt
találkoznak. (Helyeslés.)

A magyar miniszterelnök ezen örven-
detes nyilatkozatai, mint az újsztendő jöt-
tegerő kezdete, mindenütt örömmel fogad-
tának akkor, midőn az egész világ oly igen
érzi a béke szükségességét.

Érdekes továbbá, hogy Tisza Kálmán
a vezetése alatti szabadelvű párti keletkezé-
sét mily szerénységgel fejtegette, mondván: „A
lúzió műve illetve a szabadelvű párt 10
év előtti alkotása nem egyes ember műve
az elenk hazafiságból keletkezett; az, mely
minden magyar szívében honol és bizonyos
véleménykülönbségeket áthidal.”

„Miután részem volt benne, el is fogad-
dom belőle részem. Azok, a kik szintén részt
vettek benne, igen jól tudják, mily nehezem-
re esett az elhatározás és csak akkot tud-
tamra elhatározni magamat, mikor bará-
taim és elleneim egybehangozón biztosítottak
hogy ezen elhatározástól függ a siker. Min-
den esetre hozzá tehetem, hogy a politikai
egyesülések esetén réám nézve a külvilág
könnyeben esnek.”

A miniszterelnök válaszában végén egy
egyszerű történelmi mondatból utoljára kitél-
szik, hogy Tisza Kálmán igazi puritán je-
lense és kizárólag az állam érdekei által
uralt lángese a pártiet minden kicsinyes
indokai fölött mily fontoségesen kimagaszik.
Deak Ferencz beszédétől vett idézetre azt
válaszolta Tisza, hogy ő az ő részéről az
idézetten kívül ama nagy hazafinak egy
másik jelmódatában bizik: a hazát min-
detkor inkább kell szeretnünk, mint elle-
neinket gyűlölnünk.

E szavakat Tisza Kálmán politikai
pályafutásának egész tartama alatt úgy a
bel — mint a külpolitikában igazsággá emelte;
és hazaszeretettel nem hangzatos szavakkal,
de fáradhatlan munkával és aldozattal be-
bizonyította annyira, hogy ezt még politikai
ellenfelei sem vitathatják többé el.

lyozást maguk között, vagy szép csendesen
magukban; mert szívet mondani a hölgyek
társaságában mindenképen hasznos és üd-
vös cselekedet lehet, de kritikus rövidség-
gel az igazságot kinyilvánítani, az már egy
kicsit veszedelmesebb dolog.

Azért hagytam utoljára a jégsportot
is, melyet nálunk fiatal és idősebb, azaz:
idősebb és fiatal hölgyek nagy előszeret-
tel űznek, dacára annak, hogy a korcsolyázó
egyet a boldogok álmát aluszszá.
Kérs tel mutatkozik, tel lehetne élesíteni, s
ha leléleszik, azt tanácsolnám, hogy höl-
gyet választászanak elnöknek. Ezt annál is
inkább megerendelnék, mert — most fér-
jes hölgyeinket gondolom — igen példás
nők, egyikén sem lehet észrevenni, hogy
pápuccs alatt tartja férje urát. Két eset
leheteségis itt vagy ok vizik az uramat, és
elbeteik lerjellek, hogy voltaképen ezek
uralkodnak, vagy pedig oly jámborak — a
szó valódi értelmében — hogy szentül tar-
ják a szentírás ebbeli parancsát, mindkét
esetben nagy dicséretünkre valik. S erről
példát vehetnek maguknak fiatal hölgyeink,
kik csak ezután jutnak majd tököti alá.

Most már fogytán vagyok a csevegé-
semnek, s most veszem észre, hogy mily
kevés a regényes ezekben a szaklatott gon-
dolatokban. Talán egyik másik bájos ol-
vasónóm azt hitte, hogy a holdvilágot bege-
dültetem s a „levegő illatát” fogom meg-
szóllaltatni Hja, de: azt mondja a német
közmondás: Die Zeit ist um, wo Bertha
spani. Mikor a Berthák még fiatalak, akkor
megjárt a nég az a regényes sentimentalis-
mus, a mely ép oly hamis volt, mint né-
mely — nem kanizsai lőnek haja és arc-
szíve; most ebben a reális korokban nem
hisznek az emberek abban, hogy a holdvilág
bejéduel és a levegő illata megszólal, s
azért most már én is elhalgatók s a netáni
küztegeket alulról ezimetre kérem intézni.

SZALAMANDER.

Magyarosodás.

Hatalmas szép nyelvi magyarnak nyelre!
Maradj örökül nagy és virágzó!
Legyen megdöglött!
Az is, ki téged ajkára vezé majd
Előtt végező, virágzó száján!

Abonyi Emil.

Mindenki magyarosodjék, mindenki ma-
gyarosítson! Mondja egy derék budapesti
hírlap.

A „belénymag” a „szerbióvia” gonosz,
mérgező növények: mégis természetadta jo-
guk és kötelességük szerint szaporítják sa-
ját fajukat. Hat mért ne mi, szaporítatlan
magyarok? Mert ne igyekeznénk védeni és
szaporítani önnön fajunkat, hatalmas, szép
nyelvünket a magyar szent korona segítésén
belül, az ezerezes magyar államban, mit
híltbizományul kaptunk derék őseinktől, s
mily ilyet kell utódainkra hagyunk épen,
sőt gyarapítva a második millenniumra is!

Ugyis-éleg könnyelműen vétkeztek elő-
deink, hogy nem magyarosítottak a múlt
századokban, mikor könnyen lehetett volna,
mikor a nyelv és nemzetiségi kérdés nem
volt ily divatkérdés, nem volt ily akut bo-
rotva ére állítva.

Elvégezték ezt a nyelvi beolvasztást
minden szomszéd nemzetek könnyen a múlt-
ban. A francia a maga noro-annját, gall-
ját, németjét; az angol a maga szászát s
skókját, zsidóját;... az olasz a maga vend-
jét, dalmátját; Dania németjét; a spa-
nyol a maga arabjait, sőt még cigányait
is, — okosan. észrevétlenül felszívta a nem-
zet testébe. Az orosz máig is ruszifikál
tűzzel, vassal, kancsukával Finnhonban,
Lengyelhonban, a Duna torkolatánál, hát
még Ázsia rengeleiben — felhetetlenül, míg
önünya agyon vagy szét nem lesz. Így
a porosz is.

A mi jó őseink elhittek Szt. István
királynak, hogy könnyebb a sok nyelvű
népet kormányozni. Könnyebb ám — abso-
lut szempontból, hogy egyiket a másikkal
féken tartani, koronkint még egymásra uszi-
tani is lehet. De hát egy államban, (mely
az emberi szellem és erkölcs legszentebb
legmagasb testét alakulása e földön) nem a
fék, nem a zabl a fő, hanem inkább az
egyöntetőség, a harmonia, miből születik
minden szép és jó.

Vagy tulloyaliskok voltak — (mihogy
igaz is) ebben is mint sok másban. És to-
leransok, mint kevés más nemzet a világon!
Hagyták kinek-kinek a magáét így nyelvet
is, — sőt alkalmazkodtak, „gellig” módon
az idegenhez, — még a keilnerrel is tör-
ték a német nyelvet! vagy sajnálták rápa-
zarolni saját szép nyelvüket egy kis büsz-
keségből. — vagy indócsépek voltak a beol-
vasztás munkájára? Ki tudná megmondani!
Mert sok másban bő esze-gűkről nem lehet
feltenni, hogy a nyelvegyég nagy hordere-
jét be ne látták volna. Ugy tán optimistak
voltak, hogy lám az ő nyelvüket sem hantja
senki? ...

De leocsudtak aztán a germanizáló
József cászar patenseire! ... Ekkor aztán
leírak, leirtak — opponáltak — gravame-
neztek. Minden megye egy-egy kis vára
lett a magyar nyelvnek (a jó ne-egyek). Erő-
szakra nem adták oda nyelvüket. Így
nem ment.

Mária Terézia hát simán próbálta az
einemetelesítést. Látván hogy lóuraink úgy is
a német udvar fényénél szeretnek sükkézni
— hogy ezek mind effelejtették nyelvüket
még a vitam el ságvínen: — sed non
avenamot is latinul riadózták el (csak a bur-
kust és a többi 7. trónkövetelőt verték el
magyar-iskasán) hát a szép királyné egyet
gondolt: a magyarság zöméből, a középne-
mes, a jó genyri ifjából vont fel maga mellé
tesítő sereget Bácsba — hogy itt majd e
végső nyelvanyag is emállik! ...

De lám — épen saját veremébe esett!
E derék fiak ott lent nemcsak ajtót álltak,
nemcsak duelláltak, de a könyvtárakba, muze-
umokba is eljártak — megizlették a tudó-
mányt — a Bácsba halmozott idegeu és
közte magyar relikviákon fellobbant a honfi
tűz szent lángja — töltök sugárzott ide is, —
töltök indult ki az a fő magyarlap a „Ma-
gyar Kurir” és „Hasznos mulatságok” stb.
címeiken.

Alcás poraikra — nemzetünk áldása
rájuk a hajnal kiáltó utóörökre:

Azon időtől máig nagyon sokat háadt
nyelvünk és irodalmunk!

Mert, ha kissé tán kétséges is, hogy
bold. Horvát Istvánként csakugyan az uris-
ten is magyarul szól Adam apánkhoz a
paradicsomban, hanem az angyalok az ég-
ben már jóformán nyelvünkön zengedeznek,
de hogy a selyem a mi nyelvünkön susog
a patak a mi nyelvünkön cseveg, — a
csalagony a mi nyelvünkön eped, — a
zephir a mi nyelvünkön sóhaj, — és, hogy
a csatakürt is a mi szóhangzatunkon riad
sőt a menydörgés is a mi nyelvödgedel-
münket utánozza: az már factum, több mint
bizonyos! Vagyis édes anyai nyelvünk bő
hajlékony hangzenéje sima, édes, fúrge, lágy,
de a hol kell daltárs, ropogós, dörgedelmes
— mint semmi más nyelv lülönben. Eufo-
niája tág — egyik szélsőségtől a másikig
— mint Zenith és Nadir!

Például Stafte Fumer Furcae — ne
szaladj zadar engemet ugyaz, száz év ugatta
nyakad hat darabra szakad” dörgés régi
Gvadanyink. — Vagy: „Csak lassan lassan
csendesen, — hogy aludni lehessen, susogá
jó Lásznayink! Hat még a „nyárty”, 3 syl-

labás verse — melylyel 12 pezsgőt nyert
a német rivalistól.

Irodalmunk — nemzetközi műreke-
ket mutat. Aranyunk túlélt Horácón, az
órák ósapián. Kelet és nyugot hája egy-
sül nyelvünkben és irodalmunkban.

Igy köjűk össze politikailag is kelet-
tet nyugottal. Mi vagyunk a szivárványhid.
Azért van ránk szüksége a világszellemnek.
Azért van jövőnk.

Ipolyink ravatalához azt sürgönyöztem:
„Mig még ily nagy halottjai lesznek a Magyar-
nak — addig nem halhat meg e nemzet!”

Amde főleg nevében él a nemzet és
irodalmában örökíti magát. (A Róma ledült
— Athene eltűnt, de irodalma Cicero és
Solon betűiben él — miglen egy szál em-
ber él a földtéken! ...)

Alig 30 éve, 1850 táján az osztrák
csendörök korszakában tanácsos volt itt ott
eltagadni magát az embernek, hogy magyar!
S íme 1880-ban az osztrák uralkodó ház
egyik jeles tagja, — a kedvelt József fő-
hercegünk népszámlálási iwere azt írta,
hogy „anyanyelve magyar” (enséges neje is.)

A portugalliai kiraly (meghalt 1856-ben)
magyar anyanyelvűnek vállá magát. —
Lesseps a nagy francia a magyarság iránti
szeretetéből, most született kis leányát az
1-6 magyar királyné nevére keresztelteté.

Nem is szégyen hát magyarnak lenni
— (szívvel, névvel, mindennel) mert van
múltünk (szerepeltünk is a világ színpadán)
van jelenünk, és van missiónk a jövőben!

Őseink már a pusztaszeri szerződésbe
bevettek az idegen nemzetiségeket, egy-
jogositották magukkal. — 48-ban újra
a magyar állam segise alá fogadtak horvátot,
ráczot, szerbet, oláhot, zsidót stb. meghagy-
ván ezeknek nyelvét, hitét, szokását minde-
nét. Nem gondolták, nem is gondolhatták,
hogy jöhet idő, mikor ezek akarják elvenni
a miénket. Csak egyszer csináltak egy köz-
mondást, hogy „adj szállást a tótnak.” Nem
gondolhatták, hogy a sok ellenfőből csinált
bajtárs loyaltással legyőzött ellenfél jól
táplált vendég háltalan, vagy oly elődi nő-
vényé legyen, mely az alaptörzs meglőjé-
sára tőjön.

Biz ez egy kis optimizmus, emberisme-
ret hiány, világnézleti korlátoltság volt jó
őseinkből.
De mi haszon a rekrimitáció?
„Hasznos ta ulság” lehet az: hogy il-
loyális testvéreinket loyaltással gyógyítani
hasztalan igyekezett.
Fel tehát a jogos, sőt köteles önvéde-
lemre!

Nincs senki az országban ki a nemzet
nyelvéért valamin nem lehetne.
A hivatal, a templom, az iskola, a ka-
szinó, a szalon, a bolt, a műhely, a család
mind megannyi alkalmas hely a szent
célra.

Egy horvát dajkáról olvasám, hogy a
magyar kis fiut horvát mintyánkra tanítá
mondván neki, hogy csak így hallgatja meg
a jó Isten.

Hát csak nekünk nem illik fanatiku-
soknak lenni önvédelmünkben?

Horvátországból, Szlavoniából már ki-
turtak Erdélyben szászok, oláhok szoron-
gatnak. Itten is a Maticák és Schullereink.
Es mi csak nézzük a jogtalan és hal-
talan, de veszélyes áramlatot?

Nem mindig üdvös a passiv restantia
— nem mindig segít a nagy Széchenyiak
szerint fajunk monopoliumának jelzett „vis
inertiae”!

Az oláhok és szerbek felpanaszolják,
hogy Szász Domokos ref. püspökünk egyhá-
za 18000 főtől ad a magyar kultur-egylet-
nek, pedig nem ellenük, csak ellenükbeni
önvédelmünkre kell tennünk már-már a
12-ik órában.

A hol egyetlen egy falut se tudnak
mondani, mely oláhból, szerbből magyarrá
lett volna, — de fordítva fájdalom sokat.

A magyarnak aost ha egy fölös forint-
ja van szentebb helyre nem teheti, mint a
m. kulturgyletkehez.

Tegyen meg minden magyar minden
lehető jogos védekezést! Es ha mégis mind-
ez elégtelen lenne, akkor, — ha már ok
kényszeritenek rá, — no hát akkor majd
találkozunk Philippinel!

Quod deus avertat.

Csigány Károly.

Különfélék.

— A városi rendőrkapitány-
ság figyelmébe ajánljuk azon állapotot,
a mi jelenleg a járdákon uralkodik. A ha-
vaszás és erre következett vagy következié-
ben a lejött járdákat olyan sikos réteg bo-
ritja be, hogy a gyalogjárás minden lépten-
nyomon a nyaktörés veszedelmével jár. —
Ha már nem lehet kivinni azt, a mit más,
Kanizsánál sokkal kisebb városokban is rég
practisáltak, — hogy a fagyos kőregt a já-
rdákról levágassák, — legalább arra szives-
kedjék felügyelni a rendőrség, hogy a csü-
számos utak homokkal, fűrészporról, hamu-
val, földdel, — vagy akármivel behintesse-
nek, hogy az ember legalább a lépteiben le-
gyen biztos.

— Lelet a Miskolcud-
ben. Tapolczai levelezők arról értesít
bennünket, hogy a napokban a Badacsony-

hanna a hálal Károly Sándor-féle szőlőnek fel-
sős részén szállófogókat munkát végeztek,
20 db. arany gombot, 2 középnagyságu ke-
reszettel és 6 arany gyűrűt találtak, melyek
egyikében — mint mondják — 1811. van
bevéve. Leveleiről hozzáteszi, hogy e hely-
en valamikor tanyát is lehetett, mert em-
bercsontokkal is találtak.

A Balaton-gőzhajózási társaság Budapestben, múlt héten tartotta közgyűlést. Ezterhazy László gr. elnök-
lete alatt. A társaság összes bevétele volt
8993 ft 56 kr. A személyszállításról befolyt
az I. osztály után 2001 ft, a II. osztály
után 2113 ft. Podgyász-szállítás volt 30434
kgr., egyéb szállítmány 124,019 kgr. A
közgyűlés kimondta, hogy mivel az
eredeti részvények tulajdonosai nem mind
ismeretesek s a részvények számanak le-
szállítása czélba van véve, felhívás fog in-
tézni a tulajdonosokhoz, a részvények
bemutattása iránt. Végül a fölmentvényt az
igazgatóság megadta s ezzel az ülést
véget ért.

Hymen. Farkas Imre, lapunk
volt társzerkesztője s jelenleg a „Neues
Pester Journal” belső dolgozója, a napok-
ban jegyet váltott Nagy Kanizsán Kronfeld
Emilia kismasszonyjal, városunk egyik leg-
szébb fiatal hölggyével.

Öngyilkosság. Megdöbbentő
öngyilkosság történt január 6-án Kis-Ka-
nizsán. A mondott nap estején ugyanis
„Szandó Pländer” Vendel kis-kanizsai föld-
műves hazatért családjához s neje és három
kis gyermeke társaságában vacsorához ült.
A férj mogorva, szótlan magafiselete fel-
tűnt az asszonynak, aki hasztalan iparkodott
Pländerrel lefeszíteni. Kis vártatva felgrott
a térfi, belenyúlt a ládába s a másik pillan-
tában lövés dördült el a szobában, mely
után Pländer Vendel a földre zuhant s
kétségbeesett családja szeme láttára alig
néhány perc múlva kiszenvedett. — A
végzetes elhatározás oka teljesen ismeretlen.

Katonák és civil. A híres pan-
ganéknak megint akadt dolga a vilézi kéz-
ben! Január 6-án este Kanizsán, a ma-
gyar-utczát úgynevezett „Bogaras” csárdá-
ban vegyest mulattak katonák az utczabeli
parasztlányokkal. A bor hevében össze-
kocczának lejjöttek ki köztük, miközben
Major István parasztlányt az Erő főber-
czegről nevezett 48. gyalogezred legényei
fegyverrel megrohanták s rajta erős sér-
éseket ejtettek. Egy Fris János nevű katona
is szenvedett könnyebb sérést.

A helybéli „Magyar Irodalom és Művészetpártoló Egyesület”
által január 3-án rendezett felolvasó esté-
lyen Dr. Neuman Ede tartott felolvasást
György Vilmosról, kivel, mint egykori tanu-
lótárs a berlini és budapesti egyetem —
közelebbi ismeretségben állt. A láthatólag
nagy előszeretettel kidolgozott felolvasásban
György irodalmi működésének minden ágában
volt röviden ismeretve; leghosszabbban, mint
gyermekversíró, s a felolvasásnak is ezen
részre kellett leginkább hatást. A közönség
közönség élénk tetszésnyilatkozatokkal
jutalmazta a felolvasót.

Nemora véletlen. Eppen az
nap, hogy a n-kanizsai törvényszék előtt a
Weiser Dobsch-féle szenzitiós bűnügyet tárg-
yalták és az eldöntéseit egyik komoly,
Mak Györgynek özegeye tanu, illetve pana-
szoként egész nap a törvényszéken időzött,
— az otthon maradt 6 éves kis árvalány-
nak a lakarekélhely körüli játszótérben — ru-
hája szikrárt logott s a kis lány a szenved-
ett égési sebek következtében meghalt. A
törvényszék által megítélt kártérítési összeg-
ből az özegeye — a mit a vagyontalan Do-
bschól kell behajtania — most már köny-
nyebben megélhet ... Szegény asszony!

Temetés. E hó 4-én, délután
három órákor temetelték el nagy részvet
mellét városunk egyik derek polgár, Sommer
Miksa ur, ki Győrött megátogatva leányát,
par napi betegsége után meghalt. Nyugodjék
békével!

Pályaművek. A nagykanizsai
magyar irodalom és művészetpártoló egye-
sületi irodalmi szakosztálya által Nagy-Ka-
nizsa történelmi múltjából merített balladára,
vagy elbeszélésre hirdett pályázatra kiü-
zött haláridő lejárván, — két költemény
érkezett be. Az egyik: „A hűtelen” jelképe:
„Az asszony ingtag; a másik: „Paradisei
György” jelképe: „Győzzön a jobb! A bi-
rábí igazság, — mely Dr. Neuman Ede,
Hoffman M. és Dr. Csenger Kálmán urak-
ból áll, — nemokára elkezd munkáját,
úgy, hogy a pályázat eredménye meg e hó-
ban kimondható lesz.

**A z-egyszerű csinos s tiszt-
viselő és válassmány választás 1887.
évre következőképen ejtette meg: elnök:
Seustis Benő, jegyző: Csukker Lajos, Dr.
Vilányosy Imre, házvezető: Hócsy Kálmán,
ügyész: Dr. Aray István, pénztárnok: Toma-
sich Sándor, könyvtárnok: Horváth Ede.
Válassmányi tagok: Csereán Károly, Dr.
Gyöngyösi Vilmos, Gáspár László, Skubics
Jenő, Szabó Sándor, Dr. Mátyás Károly,
Aray István, Thony Kristóf, Gidró László,
Aray István, Skubics Imre.**

Sport. A Gyurgyáncon jan. hó
2-án tartott vadászaton 12 puskás 35 db
nyulat és egy őzet ejtett el. Gelsei Guttman
Vilmos kir. tanácsos, ma, e hó 9-ikén a
fakosi vadászterületen hajó vadászaton ren-
dez, melyre a helybéli sportkedvelők közül
igen számosan kaptak meghívót.

**A pozsonyi Lippert-egységnek
monstre-lámpái** igazán megerdemlik.
hogy minél szélesebb körben elterjedjenek.
Annak idején bővebben megemlítettük, hogy
ezen lámpák: N.-Kanizsán tartott próba
mily nagy mértékben igazolta kiváló alkal-
masságukat az utca-világításra. — Jelen-
leg egy szobalámpát küldött be a nevezett
czég szerkesztőségünkbe s ez meg azt bizo-
nyítja, hogy a szobavilágításban is fölülmu-
lnak minden eddigi petróleum lámpát. Vil-
lágító erejük körülbelül 7—8-szor akkora,
mint egyéb lámpáké, úgy, hogy a villamvi-
lágítás nagy világosságához alának közel;
lámpájuk teheres tszta; s e mellett csinos
kiállításuknál fogva is díszere válnak min-
den asztalnak. A lámpa az estei órákban
szerkeztőségünkben megtekinthető.

Lópor-felrobbanás által szen-
vedett jelentékeny égési sebeket a környé-
künkön is általánosan ismert Nagy Béla
szentlőrinczi szerzetes, akit Hoinok-Ko-
maromból nemrég Nagy-Atádra helyeztek
át. A széles körökben ismert adminisztrator,
aki a szerzetesi talárral a világias szórako-
zásokot is mindenkor jól összetudta egyez-
tetni, — lópatronjokat készített, miközben
a por felrobbant s a szerzetes haját, ruhá-
ját összereszlette s két újat megszerlette.

Színészek jönnek! Súly Zsig-
mond szingizagató Pécsről kervenyt inte-
zett a városi rendőrkapitányhoz, hogy tár-
saiata részére előadást engedélyt eszközöl-
jön ki. Tekintve az alkalmas saiont és
hogy már jó rég nem fordultak meg nálunk
színészek, bizton hihető, hogy Súlyéknek,
— mint amugy is már jó ismerősöknek —
nem menne nálunk rosszul a dolguk.

A sületlen. Az e héten váro-
sunkban lefolyt „csipos” verekedések áldo-
zatai közt komikusan szánandó lett Lár-
nik Ferencz helybeli bentes, a ki a „Róza-
vendéglőben szentjakabi” pógár társakkal
keveredett holmi sorba, s a felmerült diffe-
rentiák kiegyenlítése közben nemcsak hogy
az édes anyafölddel jött közelebbi érintke-
zésbe, de meg az egyik fölet is szákmá-
nyal hagyta a bős csatateren, — nem ugyan
egészen, de az erős „folytonossághiányok”
kireparálása jókora orvosi segélyt vesz
igénybe.

Társaság.

**A nagy-kanizsai polgári
egylet** termeiben Sylvester-estéjén rendez-
zett, tombolával egybekötött táncvizgalom
a várakozásnak mindenben megfelelően,
fényesen sikerült. Táncosnők és táncosok
sokasága és feszélytelen jókedv tekintetében
is (meg az „özegek” is táncoltak!) semmi
kivánni valót nem hagyott sen a mulatás,
melynek érdekét négyemelte a tombolajáték
számos, csinos nyerevénység. — A je-
len volt hölggyek révsora a következő. Aray
Sándor, Bogyay Ödön, Dr. Bentz Ferencz,
né Darázs Gusztáv, Eperjesy Sándor, Dr.
Fülöp Kazmeré, Gáspár Sándor, Grob-
tjné, Janda Karolyne, Kállóda Janosné,
Knortzer Györgyne, Krátky Józsefné, Kahn
Manoné, Knáusz Boldizsárné, Morgenbesser
Jánosné, Rittuper Karolyne, öz. Szeghy
Károlyné, Szöke Ferenczné, (Vente), Szent-
györgyi Deszné, Szalmayné, Dr. Tripam-
mer Rezsóné, Topolts Györgyne, Vajda Bá-
laintné, Wittinger Antalné. — Aray Mikla,
Bánutay Matild, Cserenyés Eleika, Darázs
növérek, Janda Hedvig, Knauz Katinka,
Kocsis Polcsi, Lerch Tinka, Morgenbesser
licna, Nagy Luiza, (Zala-Egerszeg), Róza-
völgyi Paulin, Rosenstock Kamilla, Szöke Er-
zsike (Vente) Seustis növérek, Szalmay
Caesarine, Tripammer Betti, Torma Juliska.

A nagy-kanizsai „Társaság”
által Sylvester-estéjén rendezett, tombolá-
val egybekötött táncvizgalom is igen fénye-
sen sikerült. Jóllehet ez estén három helyen
is volt nagyobb-számu mulatság, a társas
körben mégis az idén nagyobb számu igen
díszes közönség gyűlt egybe, kik a legvi-
dámab és derültebb hangulatban egész reggelig
mulattak. A tombola tárgyak is igen szépek
és értékesek voltak. A jelenvolt hölggyek név-
sorát következőleg jegyeztük fel: Csesznák
Józsefné (Perlak), Csesznák Benoné, Der-
valtis Imrené, (Kilimán) Danm Hugoné, (Szt-
Balázs) Glaviná Karolyne (Gelse), Gelsei
Gutman Vilmosné, Hartmanné (Bocskai),
Pillfy Terézsné, Henz Antalné, Pihál
Ferenczné, Róza Bertalané, Rátz An-
taliné, Somssich Lörinczné, Dr. Sass Ele-
mérné, Schmidt Frigyesné, Szekeres Józsefné,
Varga Imrené, Varga Lajosné, Vágner Ka-
rolyné, Zathureczky Zsigmondné (Palin). —
Bibó Ida (Hala), Belsa Paula, Csesznák Ilka,
(Puzsis-Magyarod), Derraltis Bionka, Danm
Iona, Glaviná Róza, Hartman Laura, No-
vinszka Leopoldina, Pihál Vilmos, Rátz Ilona,
Rátz Aranka, Somssich Katinka, Szekeres
Erzsike, Varga Mária, Vágner Aranka.

A nagykanizsai kaszinó ha-
szonlatos táncvizgalom rendezett az év utol-
sói estjén. A női névsora a következő-
leg állította össze tudósítónk. Ebenspanzer
Lipótné, Fischel Pálné, Dr. Blau Simoné,

Grünhut Henrikné, Rosenfeld Adolfné, Ko-
nigstein Samuné (Bécs), Dr. Rothschild Jakab-
né, Dr. Rothschild Samuné, Rothschild Zsig-
mondné, Rothschild Samuné, Weiss Emilné,
Scherz Zsigmondné, Samueli Henrikné,
Goldstein Jakabné, Scherz Rezsóné, Dr. Gerő
Józsefné, Engländer Lajosné, Eisler Mik-
sáné, Kürschner Ignáczné, Maschanzker
Morné, Lengyel Bernátné, Pollak Lipótné,
Szamek Lajosné, Rechnitz Vilmosné, Weisz
Miksané, Scherz M. J.-né. sat. Weisz Rebe-
ka, Scherz Kamilla, Scherz Berta, Scherz
Eugenia, Rechnitz Adel, Rosenfeld Vilma,
Grünbaum Sarolta, Fischel Gizella (Boglár).

**A nagykanizsai hadastya-
egylet** t. január hó 2-án tartotta meg ala-
kulása óta első nagyobb-számu nyilvános
mulatságát. A tombolával egybekötött tánc-
mulatságot igen nagy számu közönség látog-
ta, úgy, hogy az est — mint halljuk —
körülbelül 200 ft. tszta jövedelmet hozott
az egylet árvaaljának. Megható volt látni,
amint az egyesület ügybuzgó elnöke s meg-
alapítója, Varga Imre ny. honvédelezéges
mankora támaszkodva s tisztelőitől gyám-
oltva, körüljárt a termekben s a tombola vé-
geztével az egyesület tagjaitól buzditó sza-
vakat intézett. — Élénk meglepetést kellett
a fő tombola nyerevénység, egy eleven szép
kis őz, melyet Halis István ur nyert meg.

A perlaki „Társaság” a vá-
rosi vendéglő nagytermében 1887 évi janu-
ár 22-én a szegény tanulókat segélyező egy-
let javára zártkörű táncvizgalom rendez-
kezdeté 8 órákor. Beletéj: Személyjegy
1 ft. családjegy 2 ft. A jötekegyezel irán-
li tekintetből felülfizetések köszönettel fogad-
tának és hirtalpilag nyugdíjaztának.

Marczallban óvoda-bált ren-
deznek február 5-ikén. Dr. Ballus Zsigmond
Kund Jenő, Kardos Antal, Körös Victor,
Véssey Lajos, Kiss István, Kovács Béla, Krausz
Antal, Kovács Sándor, Szaplóczay István,
Dr. Teri Ödön. Kezdeté 9 órákor. A tszta
jövédlem a marczali óvoda javára fog for-
ditatni. Személyjegy 2 ft., családjegy 5 ft.

**A nagy-kanizsai polgári egy-
let** vizgalom rendező bizottsága elhatározta,
hogy február 1-én az egylet helyiség eiben
előt-bált rendez. Az előkészületek már
folynak.

Irodalom.

**Népdalaink egyetemes gyű-
teményéből** a „Magyar Dal-Album”-ból
most jelent meg a hatodik folyam 2-ik lü-
zete az 1921—1940-ik számu daltalokkal,
zongorára alkalmazva. Tartalma: 1. A te
szemed olyan kerek. 2. A tuzember mes-
tersága. 3. Az egri kávésnak. 4. Az igazi
Messias eljött. 5. Azon síri egyre az én
furfalóm. 6. Azt mondja a kapitány a háka-
nak. 7. Ágas-bagas a diófa teteje. 9. Ágas-
bogas, terebélyes a nyárfa. 9. Állj meg
Jancsi 10. Árad a víz elviszi a pallót. 11.
Árva vagyok, nincsen babám. 12. Átkozott
legyen az a nap. 13. Bika vagyok pajtas.
14. Balaton csónakozók. 15. Beh szeretnek
az erdőben la lenni. 16. Beh szépen szól a
czimbalom. 17. Bezzeg van Pestvármegyé-
ben. 18. Budor füst száll az erdőre. 19.
Bodrog partján nevedett kis leány. 20.
Bor, bor, magyar bor. — Ezen havi füze-
tekben megjelenő vállalatot annyival inkább
is ajánljuk minden magyar zenekedvelőnek
pártfogásába, mert jelenleg ez az egyedüli
folyamathoz levő egyetemes magyar népdal-
gyűjtemény. Ára oly jutányos, hogy ehhez
hásonló má még vola meg nem jelent, ugyanis

Szakértők egyhangu állítása szerint egyedül az én magyar pezsgőboraim állják ki a versenyt a leg
kifinomott francia pezsgőborokkal; külföldön és főni köreinkben pezsgőim nagy fogyasztás ak örvendnek
már régóta.

A budapesti országos Casinó külön kifizetésben is részesítette.
Célegem felkészülés s nálunk a saját elismerése és a gyarmért számos kifizetés garanciát nyujta,
hogy t. megrendelőim várakozásuknak minden tekintetben megfelelő pezsgőbort fognak kapni.
Megrendelések elfogadtnak Pozsonyba, illetve az aronai társaságoknak a következő árakon.
Országos Casinó pezsgője.
Gentry Club extra dry 2 ft 25 kr.
Gentry Club triazole see 2 " 25 "
Tartar (különlegesség) 2 " " "
Nemzeti 1 " 50 "

Kaphatók, minden nagy fűszer és borkereskedésben, szállodák és vendéglőkben.
Hubert J. E.
legrégibb magyar pezsgőbor gyár
Pozsony

226.9/mi 886.
Zalamegye alispánjától

Pályázati Hirdetmény.

Az 1887 évi január hó 1-én tényleg felállítandó sztróthi szolgabírói
járásra nézve a járási orvosi állomásnak — mellyel évi 250 ft fizetés és 150
ft utátalány jár — az 1884 évi XXI. t. cz. 80 §-a értelmében betölthetése
végett ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázni kívánók felhivatnak, miszerint pályázati folyamodványukat
az 1883. évi 1-6 t. cz. 9-ik §-ában előírt képesség és képzettség igazolás
mellett, jövé

1887. évi január hó 20-ig
alulírottakhoz annál inkább beküldjék, mert a később érkezendő folyamod-
ványok figyelembe nem vétetnek.

Zala Egerszeg, 1886. December 30-án.

Csertán
alispán.

előfizetési ára bérmentes szétküldésével egy
évre (10 fűzetre) 1 ft 80 kr, félévre (5
fűzetre) 90 kr, egyes fűzet ára, melynek
mindegyikében 20 dallam van zongorára
alkalmazva, 25 kr. Előfizetések a „Magyar
Dal-Album” kiadóhivatalához — Győr —
intézendők. A megjelent fűzetek minden
rendes könyvtárusnál kaphatók.

Táborzky és Parsch nemzeti
zeneműkereskedésében (Budapesti váci
utca 30. szám.) megjelent: „Felső Klári-
Rátkay László eredeti népszimfóné és
„Czira Zuzsi lakodalmá.” Vidor Pál ere-
delt népszimfóné kedvelt dalai. Ének-
hangra és zongorakísérettel, vagy zongorára
külön alkalmazta Herczenberger István. Ára
2 ft. A dalok a következők: 1. Nem vi-
rágzik. 2. Keskeny árok. 3. Eső után. 4.
Azért csillag. 5. Véled büntet a teremőt en-
gemet. 6. Vékony czérna. 7. Jaj de rossz a
legénynek. 8. Halod-e? 9. Tegnap éjjel fehé-
r agyban. 10. Mai napság a leány.

„Édekes lapok” czim alatt,
új heilap indul meg. Iránya épen olyan
mint a „Magyar Figaró”. Előfizetés ára
8 — 4 — 2 ft.

Közgazdaság.

Uj bizonyosága azon jeleségnek, mellyel a Dr
Lieber féle idegérő elixir bir, az alább álló levél mely
teljesen megerősíti azt, a mit a szerző leveleiben az
elixirről mond. Otth ur Bonnól ezt írja nekünk: Fel-
használtam az erő ideg-elixirt és biztosítom ha ele-
gező eszközöm volnának; akkor az elixir ebből után
mindig italom lenne, majdnem mondanám, hogy azon-
nal hatást érzi az ember, és mivel ize kellemes éle-
zettségnek is használható volna stb. Egyedül valódi
minőségben kapható a védjegy alatt (kereszt horony-
nyal) 1/2 lit. üvegekben 3 márká; 1/2 l. 5 márká; 1/1
literes 9 márká a gyógyszerárakban és a központon
Schnitz M. Hannovera, Rattár.

Szerkesztői üzenetek

Cz-ny K-ly Ködögő-Eörs. Szellemes sor idát
mimel gyakrabban kérjük.
M-r Erzsike. Az újabb költemények már
kissé nagyon gyengék. De azért ne eszaggodjan. A
vidéken történő dolgokra vonatkozó tudósítást is igen
szívesen vesszük.
P-k Adél. Topoltsa. A tudósítás egy kis-
cikkézt. Igen lekötelez benneteket, ha frisséket küld.
Dunántal. A cserépáldányt megindítottuk.
R-y I-n. Kőves-Kálta. Hol kéne az igért
dolgok?
R-y E-k. Z-Köppény. Már oly rég adott
magáról életjelet hogy aggodunk lehetne, vajjon éle-
még t. munkatársunk?
F-r L-n és D-d B-a a mérnök urak-
nak. A helyreigazítás s száma már későn érkezett;
a jövő számban szívesen.
K-r N-L-Z-Sz Grót. Leveleiről könt emutára
is szívesen látjuk. A lapot eszentul új lakására küldjük.
R-y K-ly. Kezdhely. Kérjük, szerencsésesse
lapunkat. Mi hír a vidéken?
„Ált. Ertesítő.” Budapest. Mithogy a szer-
kesztőség, — a kiadóhivatalától különválva levén, —
a lap hirdetési rovatával nem rendelkezhetik, —
a felajánlott feltételt sajnálatunkra nem fogadjuk el.

Felelős szerkesztő
V A R G A I A J O S.

HIRDETÉSEK.

**Nem mindenki van abban a
helyzetben,** hogy sok pénzt adhasson ki,
ezért jó kellő időben való óvatosság. Mind-
azonoknak kik süű vérték, s enoek folytán
börkiütésekben, vértolulásokban a fejre és
melre, aranyeres bajokban stb. szenvednek
szüksége e tisztító kúra, mely naponként csak
néhány krajzárba kerül, de a mely által
egész testünk friss, erőben s egészségsé-
ben fortható. Erre nézve legjobb szer a Brandt
R. gyógyszerész svájci labdaca, melyből
1 dobozzal 70 kr. lehet venni a gyógyszer-
társakban, — gondosan megfigyelendő Brandt
R. névalírása. 678 1-1

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

798 3-12

BÉCS IV. Heunmühlgasse 13, alapított 1817.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy áruraktárát kész ajtók és ablakokból vasalással együtt, továbbá lágyfa padlók és amerikai tölgyfa-fries és parkett padlókól.

A gyár annál fogva, hogy dusan fel van szerelve szűz faanyag al, valamint kész áruinak nagy mennyisége folytán abban a helyzetben van, hogy minden megrendelésnek e téren a legrövidebb idő alatt eleget tehet. Továbbá elvállalja portálék elkészítését, teljes berendezéseket kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. számára továbbá bármilyen, gépekkel készíthető famunkákat, előírt rajzok és minták szerint, szobabutorok kivételével.

RÉSZLET FIZETÉSI ÜZLET
cs. k. szabad. tulajdonosa.
SCHERZ LUJZA FIA
NAGY-KANIZSA
KORONA SZÁLLÓCA (TELLENBEN)

811 3-*

Mutatóvány számokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1887-ik év január hó 1-én

808 3-3

KILENCZEDIK ÉVFOLYAMÁNAK

a második negyedébe lép.

A „Képes Családi Lapok” mint társadalmi szépirodalmi ismeretterjesztő hetilap eddig is megbecsülhetetlen szolgálatokat tett a magyar nemzeti körnévelésnek, ma azonban nemcsak kiváló tényezője a magyar irodalomnak hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családoknak. Változatos élelmény és a legszigorúbb kritikák is kiálló olvasmányai: a legjelesebb magyar írók tollából erednek s a külföldi irodalomból csak a színranyat mutatják be az olvasóköröségnek. — A gondos élelmény szerkesztés; az izléses és díszes kiállítás; az ezme és az értelem kihasználása; az értelem és az értelem.

A „Képes Családi Lapok”
előfizetési ára:
Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatóvány-számokat ingyen és bérmentesen küld a „Képes Családi Lapok” kiadó hivatala Mészner Vilmosnál, Budapest, IV. ker., papnövelde-utca, 8. szám alatt

Kivitali-ház TICHŌ BERNAT, Brünn Krautmarkt 18.

706 20-20

utánvétellel küldetik:

Brünni Férfi öltöny szövet maradvékokban tisztán legfinomabb gyapjából 8 ^o mér. egy teljes téli öltönyre 6 frt	Női posztó, tisztá gyapju, minden divatszínben, 10 méter egy teljes ruhára, 100 ctm. széles. 8. frt.	Téli Niger-loden, a legújabb, és legtartósabb ruhára, 100 cm. széles. 10 méter 5.50.	Indisch-Koule fél-gyapju, minden létező színben, egy teljes ruhára, 100 cm. széles. 10 méter 4.50.	Gyapju-rips, 60 cm. széles. 10 méter 3.50. CACHEMIR. félgyapju 100 cm. széles. 10 méter 4.50.
Loden uri kabátokra és mentel ikoffokra legjobb minőségű 2 ^o mér. egy teljes kabátára 6 forint.	Fekete TIRNO, 100 cm. széles, előbb 60 kiba készült, míg a készlet tart. 10 méter 4.50.	Ruha barket, pompás minták, teljesen mosható 11-11 méternyi 60 cm. széles maradvékokban egy ruhára 3 frt 50 kr.	Valerie-Hanell fél-gyapju legújabb divat-minták, téli ruhákra a legjobban 60 cm. széles. 10 méter 4 frt.	Házivászón 1 vég 1/2, széles 4 frt. 1 vég 1/2, széles 5 frt. King-zövevény, jobb mint czérna-vászón 1 vég 50 teljes rőf 5 frt 80 kr.
Palmerston, maradvékokban, 2 ^o méter egy teljes téli kabátára. I. fajta 6 frt II. fajta 12 frt	OXFORD mosható legjobban minőség 1 vég 29 rőf, teljes 4 frt 50 kr. KANIZSA 1 vég ibolyaszínű 4.80 1 vég vörös 5.20	1 rips garnitúra all 2 ág és egy asztal terítéssel 4 forint 50 kr. 1 jete garnitúra 2 ág és egy asztalterítő. 3 forint 50 kr.	Futó szőnyeg 10-12 méternyi maradvékokban legszébb minták 3 forint 50 krajczár Damasztasztalendő 1/2 nagy leghér kitűnő minőségű 3 darab 4.50	TELIKENDŐ tisztá gyapju 1/2, nagyság előbb 4. frt 50. kr. most 2. frt Fejkendő legújabb berlini gyapjából minden színben 1 drb 1/2, nagyság 1.70 1 drb 1/2, nagyság 1.20.

Minták és arjegy-zékek ingyen és bérmentesen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Az a szenvedett és elgyengült férfi-erő, tehetetlenség

Hozza a gyógy! A csász. kir. szabadalmazott carbon amiszervi anhuanyal bárki is meggyógyíthatja (különleg használva biztosan s állandóan gyakran már 2. óra alatt, m. gott is, ahol már semmi nem használt, még az évek óta tartó tehetetlenséget is. Kellemes, észrevétlen gyógymód, tökéletes kigyógyulás káros ígatás nélkül. A legelőkelőbb professzorok és orvosi szaklapok a legelőkelőbb orvosi ajánlatok s a gyakorlaton kigyógyító tak köszönőleveleket minden érdeklő nélkül ajánlják a szenvedőknek a carbonuhany azonnali megrendelését mely állandó sikert biztosít. Teljesen fel szerelve s használati utasítással és orvosi jóváhagyással 5 frt 80 kr. Titoktartás mellett megküldés és csomagolásnál a tartalmat és eredetét nem áruljuk el. Dr. Altmann Károly cs. kir. szabad. carbon ruhany főraktára és rendelő-intézet a tihos betegek részére: Bécs VII., Mariahilfstrasse Nro. 80.

736 12-52

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A kétség és osz ellen ajánlott számos haziszerk fogott még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes meggyógyással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy gárral feldicsőrt más gyógyszerkelet próbált meg, megint csak a régi jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Ezen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájdalmak, tapaszhatások stb. mint a fő-, fog- és hátfájás, oldalgyulladások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bebiztosítások által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 1.20 olcsó ár a nagyobb betegeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a földi keszűdik, hogy a pénz mind kiadva. A káros utasításoktól azonban óvakodni kell, s csak a „Horgony”-jelű valódi Pain-Expellerrel fogadják el mint valódi. Kiszáradt-aktár: Gyógyszerár az arany orvostudomány Prágában, Nika-platz 7. Kapható a legelső orvogy-szerárban.

Főraktár: Tihos János gyógyszerár Budapest

798 3-12

Valódi csak ezen védjeggyel.
Dr. LIEBER tanár
ideg-erősítő gyógyitala

bármely, még a legmakacsabb ideggyógyászat tartós, gyökéris és biztos gyógyítására. Minden gyökéris állapot, hátrá, szívbetegség, fejfájás, fejfájás, migrén, gyomorfájás, emésztési zavarok stb. tartós meggyógyítására.
Az ideg-erősítő gyógyital, mind az 5 világörös legemesebb orvostudomány, az orvosi tudomány legújabb tapasztalatai alapján egy előszáru szaktudomány által összealkottatva, ennek következtében teljes biztosítékot is nyújt a fentebbi bajok megszüntetésére tekintetben. Minden bővebb tudnivalót elmond a minden létező mellékelt kieleve. Ár: 1/2 üvegnek 1 frt, egész üveg 3 frt 50 kr., a díj beiktatása vagy utánvéttel.

Főraktár: Fanta Miksa gyógyszerár.
Gyógyszerár az aranyorvos Prágában.
Jaktár:
Salvator-gyógyszerár Zágráb és Sipőcz István gyógyszerárban Pécsen, 786 5-26

Pezsgő
AVALA & Co.
Legelőkelőbb vaktár
Nagy-Kanizsa
Főraktár Jozsef utca
Védjegy
478 63-100

327 Végrh. 1-86

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. 102. 103. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a Letye kir. járás bíróságnak 234:JP. 8-6 sz. végzése által Weiser J. C. nagy-kanizsai lakos végrehajtó javára Scheiber Ignác és Berger Bernát n-kanizsai lakosok ellen 600 frt tőke, ennek 1886. évi Szeptemb. hó 23-tól járó 6% kamatai 63 frt 42 kr. eddig lemerült költség s jár. erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 450 frtra becsült 300 m. lásab és botfa készletből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis a leghér lakusi erdőben (Kányavár mellett) leendő eszközésére

1887 évi Január hó 11 napjának délelőtti 11 órája

határidő: küszölyk és ahhoz a venni szándékozók ezzel oly meggyőzési hivatalnak meg, hogy az érintett ingó-ágok ezen ár-

verésen becsáron alul is eladatni fognak. Kik elsőbbségi jogokat vélnék érvényesíthetni, jelentéseiket alulírt bír. végrehajtóhoz adják be.

Letye 1886. évi decz. hó 29 napján.
SCHMIDT JANOS
816 1-1 bír. végrehajtó.

Brünni kelméket
elegans
600i vagy téli öltözetekre,
3.10 méter kiterű a-olányokban mindgyökik éppen egy téli öltözet olcsóság. frt 4.80 igen finom frt 7. 75 legfinomabb frt 10.50 legelőkelőbb

Valódi gyapjuszövetből
Palmerston és Bey téli kabátokra méterje frt 2.50 egész 5 frt. — Loden frt 2.25 egész 3 frt. Női posztók méterje frt 1.25 krtól 2.50 frt megküld bérkinek is posta utánvét mellett.
Feintuch-Fabrik-Niederlage
SIEGEL-IMHOF
BRÜNN.

Nyitlakom: A fentebbi csúsz szabóval szállított készítmények kivétel valamint kiválóképpen tartalmat által tisztes kl. Ezek ellenért megküldés szállásdíj és rendkívül munkabéreképpégyeszeremint az lánt is keszűségét nyújt mindenütt csak a legjobban a postán a választott minták a-olul lez szállítva. Kivételre fentebbi raktár mintákkal ingyen és bérmentesen szolgál.
718 18-20

Előfizetési árak:

Éves ár	5 Ft. — 50.
Féléves	3 — 30.
Háromhónapos	1 — 10.

Hirdetéseket jutányosan számítotok.

Árverési s egyéb hivatalos hirdetéseknek 30 kr. költségdíjon felett 100 szög 1 Ft. szentel minden szögért egy fél kr.

Nyitástér postaköltségre 10 kr.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu hetilap.

A Zala megyei ügyvédegyelet, a Nagy-Kanizsai- és Dézsalai takarékpénztárak, Bankegyesület az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénylára és öns. szövetk hivatalos közönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: vasárnap.

Az élet becsé.

Mikor Nyáry Pál, politikai és köztársasági életünk e kimagasló alakja, ama 4 emeletes budapesti ház 4. emeletéről az udvar kövezetére dobta magát s ott szétzúzódott koponyával holtan elterült, a megdöbbenés fájdó érzelmé szállt meg minden keblet. Koszorús költők, Jókai Mór mondott búcsuzótót tetemenél, a melyben ezeket is mondotta: „Hasánk Istene! ne engedd megtanulnunk, mi az elcsüggedés, mi a jövőd feletti kétségbeesés! Adj erőt szívünknek, hogy a hazáért élni tudjunk, add emlékeztetlünkbe, hogy van egy magára hagyott szenvedő anyánk, kivel együtt szenvedni, kiért fáradni és tűrni, kiért élni és meghalni, a kit még a sírban is, még az égben is szerelmünkkel átkarolni fűi kötelességünk! Ne legyen erősebb érzelm szívünkben soha, mint az ő fájdalom! ne kívánjuk magunknak a nyugalmat előbb, míg őt meg nem nyugtatjuk, és maradjunk meg akkor is, a midőn keserű az élet s kívánatos a halál.”

Társadalmi rossz állapotainkat mi sem jellemzi jobban, mint azok a napról napra szaporodó öngyilkossági esetek, melyek oly gyorsan, de nem is egysévesen, hanem hármaz-négysesével követik egymást napról napra, hogy olvasásuk már már fásulttá teszi szívünket és érzésünket, mint ha csak önmagától értetődnek, hogy a legesekélyebb ok miatt már most mindenki menjen oda és vessen el életét.

És az anyagi gondolkodásmódnak nem lehet már erősebb bizonyítékát találni, mint azt a megdöbbenő

tényt, mely az öngyilkosságokban nyilatkozik s a tanulás, melyet az öngyilkosságok lélektani okaihoz lehet levonni.

Öngyilkosságok minden időben történtek. Minden időben voltak emberek, kik lelkiükben meghasonolva, nagy belső küzdelem után elhatározták magukat a végzetes lépésre és öngyilkosokká lettek: de azzal a könnyűséggel, a melylyel korunkban igen sokan, a legtöbbszor minden fontos ok nélkül emelik önmaguk ellen a gyilkos fegyvert, az élet azon gögös megvetésével, lehet mondani a hatásvadászat azon hányavetésével, melylyel sokan életüket oltják, azelőtt öngyilkosságok sohasem történtek.

Ha valaki oda jutott, hogy becsületét veszítette, s nem viselhetve el, hogy nevén folt legyen, s e miatt önmaga ellen emeli gyilkos fegyverét, az ily tettet, ha nem is menteni, de érteni lehet; s így meglehet érteni ha valaki gyógyíthatatlan betegség által gyötörtetve az örökös kínoktól meg akar szabadulni és öngyilkossá lesz: az ilyen embereket szánni fogjuk, sőt részvételt kísérjük sírba ha a kétségbeesés és csüggedés pillanatában Istenről is megfeledkeznek; habár tettük erkölcsileg nem menthető. De ha valaki gyáván megfut az élet küzdelmei elől, ha szívében az Isten iránti bizalomnak legutolsó emléke is elaludt s annyira megfeledkezik magáról, hogy megvetve az életet, melyet ő nem akar elismerni az emberi élet nemesebb küzdelmének, úgyszólván dalolva ülti magára a halálhozó fegyvert: — akkor az ilyen példák sem nem érthetők sem nem menthetőek: ott a társadalom oly

betegségével állunk szemben, mely életnedvét a vallástalan, az anyagiévi, az erkölcselen gondolkodásmódból meríti, melyekkel korunk annyira szaturálva van, s részvétünk a boldogtalant csak annyira kíséri, a menyinyben nem annyira őt magát, mint azt a társadalmat tartjuk halála okának, melyben ő felnevelkedett. Menthető azonban semmiképen sem lesz tette, mert az öngyilkosság minden körülmények között erkölcselen.

Az újabb időben is történtek hazánkban olyan öngyilkosságok, a melyek nagy mértékben felhívják az emberbarátot a gondolkodásra. Fialat emberek, kik az élet bajait még alig ismerhetik; oly korban, a melyben még edződniök kellene az élet küzdelmére, oly korban, melyben a remény még tulnyomó az emberi kebelben; lankadtan leeresztik karjaikat és félreállanak a sorból, a hol nekik önmagukért és másokért kellett volna küzdeniök. Az ily példákban oly kóros jelenséget látunk, mely egyenesen felhív az elmékedésre.

Sokan elmékedtek már az öngyilkosságok lélektani okairól, már a hajdankorban is de több alkalom sohasem volt mint most, mikor a megdöbbenő esetek száma a társadalom minden rétegeiből úgyszólván napról napra követik egymást, s a szenzációit hágházó olvasók seregének van olvasni valója mindennap. Bármennyire iparkodjanak ezeket az okokat magyarázni, bizonyos az, hogy az öngyilkosságok a társadalom különböző állapotai és szokatlan állapotai eredményei. — Az öngyilkosok a társadalom bűneinek áldozatai, bármennyire is az egyéni beszámítás alá eszenek. Mert azt, a mi az

egyénél hiányzik, hogy lelke egyensúlyát el ne veszítse, azt a társadalom és kor állapota okozza.

Igaz, hogy lényegesen más viszonyokkal állunk szemben, mint azelőtt. A tudományok óriási haladása, a különféle találmányok, melyek oly nagy szerzetlen bizonyítanak az emberi eszlelem fenségére mellett, más és más feltételekhez kötötték a megélhetés lehetőségét, hozzá még a rohamosan terjedő materializmus, mely a társadalom köréből mindig többeket és többeket von karjaiba s melynek alapelve a könnyű, fáradság nélküli megélhetés, s mely egyszersmind hatályon kívül helyezte a vallás vigaszt s az erkölcs erő adó szilárdságát, mindezek alaposan megváltoztatták ugyan az életviszonyokat, de nem változtatták meg azt, ami az emberi életben örök és maradó s különösen nem változtatták meg az erkölcs becsét.

Kevésre becsülik sokan az életet, mert hiányzik bennük az erkölcsi érzés mélysege; hiányzik bennük a szilárd jellem, mely nem tántorodik meg a sora csapásai alatt sem, mely kész küzdeni Istenbe vetett reménnyel, hiányzik bennük a kedély mélysege, mely a legutolsó esetben a vallásban találja meg a vigaszt s a kivetető utat.

De hiányzik még más is: hiányzik a komoly munka kedvelése, hiányzik a törhetlen haladás ösztöne, melyet elhallgattat vagy elaltat az élvezetek iránti vágy, az anyagiak iránti telhetetlenség s az egyszert, szerény (de mégis hasznossá válható) életmód rájuk nézve kínos gondolata; mely sokak előtt azért kínos, mert kínos minden fáradság, melylyel a jét csakücsit megszerezniök kell.

Tárcza.

A modern regényirodalomról.

— A „Zala” eredeti tárczája. —

Ha az ember egykor időt vesz magának, s melyekben bele pillant azokba a szép két vagy három századba kötött regényekbe, melyek oly nagy elcsalóval ajánlhatók, mintha legalább is nagy fokon álló klasszikus művek volna: akkor alkalmos van elbámulni, minő haszontalan, otromba, unalmas és sokszor erkölcselen szellemi termékekkel etetik nálunk az ugynevezett művelt középosztályt is, melynek zsebeire szepülnek legelőször az élelmen regények kiadók. Pedig azok a többnyire fordított szellemi termékek ezek, melyek a művelt középosztályban legelőször olvasatnak, s melyeknek a hivatalos újság részéről semmiféle komoly kritika saját nem vágja, ellenkezőleg egyszerűen féltő-éri, lenyomatlan azokról a kisérő sorokai, melyeket a kiadók maguk is, megkönyvitven a szerkesztők dolgot, az átküldött könyvhöz csatolnak. Ezzel eléget vélnék lenni az irodalomterjesztés hivatásának, a földi az olvasó dolgot, ki csak olvasni, szórakozni akar, s nem igen nagy kritikai szemmel fut végig a keszbe jutott regényen. De hát nem is lehet végig rajta. A fiatal leány, ki a könyvet azért veszi keszbe, hogy egy óráig szórakozzék, vagy azért hogy szellemi élvezetet keresen, vagy talán azért is, hogy szívet, lelkét művelje, ritkán bír avval a műveltséggel, hogy megítélje képes legyen, valóban megvesse, sőt-e lélekével olvasmányt kapott-e, vagy érez, lélekkel semmi mondó

félszet, a szokásos írói fogásokkal praeparálva, — színtaranyat-e, vagy talpi aranyat? Mert csak az igazán művelt ember, kinek szelleme dicső meg megvezetve s izlése száz meg száz regény olvasása következtében nincs még elrompultva, képes megítélni, hogy azt, a mi neki oly díszes, aranyozott borítékban nyújtott, oly csekély mértékben felel meg a művelt izlés igényének, hogy feltétlenül azon irodalmi termékek közé kell számítani, melyek itélni nem képes üres fejű s e miatt csak az üres, haszontalán azokrakozni kedvelő közönségnek vannak szánva.

Ez veszedelem azért, mert az ily termékek egészen nemzedékek izlését ronjták meg, mely nemzedékek elvesztik logékonyságukat a jobb, a magasabb, a klasszikusabb olvasmányok iránt; s mivel e fogékonyságukat elvesztik, a nemzeti irodalom azon részét, mely a magasabb eszményiségnek az alakban és tartalomban egyaránt szépek szolgáltatásban áll, nem pártolják. Nincs érzékük iránta, mely annyira elrompult, hogy csak az erős honföldösök, a képtelen kifejezések képesek felismerni.

Nem keresnek ők jellemeket a könyvben, nem küzdő hőst, nem érdekes lélektani festéseket, nem egyszerű emberi viszonyokat, s nem boldogságot e viszonyok között, nem emberi méltóságot, s nem erőnyeket, melyek az embernek egyaránt díszese válnak akár bármilyenben, akár darabokban járjon. Hanem keresik az ellenkezőt; mert s mi nem igazt, a mi a vért fel nem látszja, az nem érdekes, az unalmas.

S minő böcsű azok, a melyeket az ember eszében a regényekben talál. Legelőször nincs egyéb érdekük, mint hogy egy nevezett-magashib- szótárszót, a pán-

zes zacskó, a vagyon, az már ott van szűletésükkor bűcsőjökben. Másképen pedig egyszerűen naplópók, szellemi zérók, kik mindenütt ott vannak, a hol az ugynevezett divinálunk társaság körében eszerehetővé (jelölt) magukat, a hol a közönséges mutatások után járhatnak: kártya, bor, politika, (az utóbbi csak kisegítőképp), a hol pikareskalandokat hajhászhatnak, különféle élvezetek után járhatnak, nevéstentül viselkedhetnek, és végre egy kis duellum által meg a becsület lovagjaivá is avatthajk magukat. Ilyenek legelőször a regényekben a szépen képviselői is. Szépek, gazdagok és műveltek, a menyinyben a műveltség külső mázát bírják; tudnak tehát felszolgálni, fejenek a szalonokban, a sétáterekek, s mindenütt az udvarlók egész serege követi őket. A legkritikábban találunk a regényekben oly viszonyokat tárgyalva, melyek azon kondolatot ebresztenék lel az olvasóban, hogy az oly ember is, a ki igénytelenül és szerényen, habár korlátolt körben él és működik is, figyelmet és elismerést érdemel. Sőt ügyes módon kitérnek ily viszonyok elől a regényírók. — Sok vonzó tulajdonság van ugyan az első pillanatra az ily regényekben jellemzett személyekben, de a figyelmezőbb olvasó, a ki csak kis kritikával olvassa őket, csakhamar közönségeseknek és unalmasnak találja, bár ez író sokszor egész szellemmel rejtek ruházta.

Ha azután egy fiatal, önállóan, átvándorásra hajló leányka, a ki különben szerényen és elégedetten, minden nagyobb igények nélkül el mindennapi foglalkozásnak, az ily regényben elmélyedi, csakhamar arra a meggyőződésre kell jutnia, hogy minő csekélyke teremés ő Isten teremtményi között, s mily szegényes szerep jutott

az ő részére regénye hősnőivel egybehangolva.

A mint már itt említettem, a napi sajtó jó nagy része elég megfoghatatlanul, reklámozó csinál ezeknek a regény termékeknek, melyek igen sokszor csak a napi szükséglet leedzése céljából találhatók össze az ügyes regénygyártó által, a ki a sensationális helyzetek csoportosításában valódi nagy mester. A helyett bizony sokkal üdvösebbet cselekednének, hogy az olvasóközönséget az ily tucatszermékek értéke vagyis inkább értéktelensége iránt felvilágosítsanak.

Ez annál inkább indokolt volna, mert mai napig az irodalom az ága oly nagy mű előbbé részesül: (s olvasó alig olvasnak mást, mit regényt), hogy benne már némiképen válogatni lehetne; nálunk különösen a fordított regények hirdatára kellene nagy figyelmet fordítani, mert a legelső rossz termék ez uton kerül a magyar középíretra s innen a családok olvasó asszálára.

A modern életben a regény a műveltség egyik közvetítő tényezőjének kell tartanunk; mert regényt még azok is olvasnak, a kikhez különben más olvasmány nem is kerül.

Ép azért, ez irodalmi fajban és faj által lehetne nagyobb körökre is hatni; s mivel hatni kellene, meg kellene övni a léha, telítetes ürességtől, hanem szív és lélekemelés s egyébként is művelő tartalmat kellene neki adni.

Szemléket a bolgarokkal kezdjük meg, hiszen ez a népcsoke mióta fejedelme nincs, sokkal nagyobb szerepet játszik, mint mikor fejedelme volt. A politikai világ, mely most mérlegeli, hogy vajon lesz-e tavasszal háboru vagy nem? — még mindig kíváncsiak varja a bulgar ügy eidoit. Mig az orosz hivatalos körök teljesen hallgatnak mostanában a mingreliai hercegről, a czári családdal rokon Leuchtenberg herceget emelik ujabbán) addig a bolgar küldöttség még mindig keserves utjat végezi az egyes nagyhatalmakhoz, a nélkül hogy itt hivatalosan fogadtatának, s valóban a nem hivatalos fogadtatások is nem sok biztatól tartalmasságnak számunkra, a mint ennek már kifejezést adunk egyik előbbi szemlénkben is.

Párizsban január 10-én fogadta Goblet miniszterelnök a küldöttséget magán kihallgatáson. Azelőtt Flourens-nál voltak, ki a küldöttségnek megjegyezte, hogy Franciaország minden sympathiája mellett is, a melylyel Bulgária iránt viseltetik, csak azt ajánlhatja, hogy a jelen állapotoknak mentül előbb véget vessenek. Goblet pedig azt mondotta, hogy nincs mit horatennie Flourens szavaihoz. Franciaország rokonszenvez a népek szabadságával, de első sorban saját érdekeivel kell foglalkoznia. Nincs különös érdeke, mely Bulgariáért intervencióra ösztönözzé. Franciaországnak nem szabad elfelejtenie azon kötelet, mely Bulgariát a hatalmakkal összeköti, s melyekkel Franciaország barátságos viszonyt tart fenn. Franciaország csak gyors és kedvező megoldást óhajthatja a helyzetnek, mely jelenleg egész Európára nézve a zavar és nyugtalanság okát képezi. A kihallgatás udvarias volt s csak néhány percig tartott.

Mig az utolsó napokban ismét egymást érték a háborus hírek, s féltékeny emberek már a fegyverek zörgését hallották a vaskanczellár is a német birod. gyűlésen hallatta szavát a hadsereg létszámának felémelésé ügyében. Hatalmas szavak voltak melyeket Bismarck megdöbbenő nyíltsággal, itt ott már sarkasmussal mondott. Szavai biztatók a békére nézve, a menyében szilárdnak barátságosnak jelzi monarchiánk viszonyát Németországhoz, ennek viszonyát Oroszországhoz, s tiltakozik azon leltogás ellen mintha akar Németország akár Oroszország háborus szándékkal lennének.

Bismarck nagyhatalma beszédét a következő kivonásban ismertetjük olvasóinkkal: A birodalom hadereje, jelenlegi állapotában, a szövetséges kormányok meggyőződése szerint nem elégséges arra, hogy a birodalom biztonsága tekintetében tartós kezességet nyújtson. Ez meggyőződése valamennyi katonai autoritásnak, kivéve a német birodalmi gyűlést. Tehát az összes katonai szakértelműek szemben állanak Richter, Windhorst és Grillenberger urakkal. Csak azt tehetem fel, hogy az urak a javaslat tekintetében a szövetséges kormányoknál még más indokokat is keresnek mint a katonaiakat; mindazáltal a feltevés, mintha nekünk új adók behozatalával volna dolgunk, ép oly képtelenség, mintha az ellenzéknel felkarok kötéleznék, hogy érdekeiben lesekzik, hogy valóban veszélyeztesse Németország biztonságát. Még is csak megfontolandó, hogy a gordiumi csomó, mely előtt az utolsó háborukat megelőzőleg állottunk, csakis a kardal lehetett megoldani, csakis a véderővel, melyre támaszkodhattunk. Ezt mindenki be fogja ismerni, valamint mindenki be fogja ismerni azt is, hogy a házból nem lehet megoldani a keleti kérdést.

A feladat, mely a frankfurti béke után nekünk jutott, nem volt csekély. A béket megteremtési könnyebb volt, mint megteremtési. Ez sikerült nekünk Ausztria Magyarországgal, a melylyel jelenleg oly szívélyes viszonyban állunk, oly kölcsönös és őszinte bizalomban, a mint azt a német-szövetség ideje alatt soha sem sikerült megteremtünk.

A béke megszilárdulása nagy befolyással van a három császárhatalom egymáshoz való barátságos viszonyra és figyelembe vevendő, hogy ez évszázad hosszú békeideje, mely oly áldásos hatást gyakorolt, a hirtéll szent szövetség idősakába esik. Most szükséges, hogy a világréz szánára megtartassanak a béke gyümölcseit. Erre mindenkéltől erős hadsereg szükséges.

Viszonyaink az összes hatalmakkal a legjobbak. Oroszországgal való viszonyaink is minden kétségen felül állanak. Nekünk valóban nincs veredési kedvünk és bajosan lehet tőlentől tartani Oroszország részéről. A magunk részéről egész bizonyosan nem kezdünk háborút Oroszországgal. A Franciaország és Oroszország közti szövetségre a javaslatnál valóban nem gondoltunk.

Valamennyi indok, melylyel az irányban vádoltunk, alaptalan. Ugyanazon szejt, mely a javaslatot ellenzi, csak néhány hét előtt is a német elkövetett, hogy bennünket Oroszországgal háborúba bonyolítson, minthogy tőlünk azt követelte, hogy Bulgariáért Oroszországgal háborúba bocsátkozzunk. Felégetésén vadjáról illettek volna, ha csak egy pillanatra is eszébe jutott volna, hogy illi ostobaságokká bocsátkozzunk. Mi nemünk Bulgária? Kellünk nekik ebben mindegy, lárti urak kedjek is Bulgáriában. Az Oroszországgal való jó barátság ránk

nézve sokkal fontosabb, mint a Bulgáriával való jó viszony. Mi senkitől sem engedjük magunkat elcsabítani arra, hogy Bulgária miatt Oroszországgal ellenséges viszonyba jussunk. A hatalmak közti jó viszony fenntartása ránk nézve fontos, de ez sokkal nehezebb, sem mint önkönnök.

Hogy ebbeli fáradságunkat bármily hirtéri akár parlamenti támadásokkal meg-hiúsítani engedjük, azt te tetelezzé fel senki. Franciaországgal is jó viszonyban élünk, csak hogy ennek fenntartása nehezebb, mivel itt hosszú történelmi processzusnak kell kiforrnia, mielőtt a multnak minden emléke elalszik és mielőtt a viszonyok kiegyensúlyozódnak.

Mi mindent elkövetünk, hogy a francziákat teletessé, megbocsájtásra bírjuk. Nincs semmi okunk, hogy a Franciaországgal való háborúrol tartunk, de arra sincs okunk hogy attól féljünk. Nem lehet arról szó, hogy mi Franciaországot megtámadjuk, azonban a megtámadatások ellen is gondoskodunk kell. Mi Franciaországot semmi körülmények között meg nem támadjuk, de mindenkor kénytelenek leszünk annyira elkészülve lenni, hogy a háboru újóli kitörésének esetében, annak ellenállani tudjunk.

A javaslatnak ez a czélja: En teljesen bízom a francia kormány és a francia nép egy részének békeszándékában, mindezek daczára azonban megtanított bennünket a mult arra, hogy Franciaországgal szemben a békenek tartós időre való fenntartására számítani nem lehet. Hogy ott várhatóan oly kormány veszi át a kormány gyeplőt, mely meghozza a háborút; ezzel számolni kell. Ha előkészületeket nem teszünk, ha ma azt hangoztatnók: „igen, ha a háboru kitör, akkor mindent megszavazunk”, — akkor kineveltek. Vagy tán van-e Franciaországban csak egy lap is, mely azt mondja: „Lemondunk Elzász-Lotharingiaról”? Azt a kérdést, hogy a francia megtámadás esete elegendő okot képez-e a javaslat indoklására, nem akarom taglalni, csak azt jegyzem meg, hogy nekünk, kötelességünk az általános biztonságról mindenirányban gondoskodni.

A rátkai új ut kérdéséhez.

— A közönség köréből. —

Igen tisztelt szerkesztő ur! Becses lapjának f. évi 1-ső számában „A rátkai új ut elpusztulása és a letenyi töltés” czim alatt közölték cikkre a t. közönség tájékozására, nehogy az a tényeket és körülményeket nem ismerő cikkíró által félrevezetések, a következők közléséfére kérelmek fel a tekintetes szerkesztő ur!

Mindenek előtt azon tényt kell felemlítenünk, hogy a Rátka épített Mura elzárás kifogástalan állapotban van s szerkesztőre nézve jó és czéljese. Mégis az említett cikk írója éppen az ellenkezőt állítja, holott mi nagy örömmel és megnyugtással bocsátanok ezen építményt bármely bel vagy külföldi szakértő szigorú bírálatára.

Az 5—6000 forintba került zárgát tehát nem sodortatott, mint cikk író mondja a „semmitsej örvénybe”, hanem az épen és jó karban fevül, és ha annak fenntartásáról gondoskodva lesz, a Rátka melletti utszakaszak fenntartása technikai nehezégekből többé átközni nem fog!

Az 5—6000 forintnyi költségek megemlítése által cikkíró ur saját akarata ellenére megdicséri az építészeti vezetőket, mert daczára annak, hogy a rózesanyagot gróf Festetics Jenő 6 méltósága kegyes volt ingyen átengedni, a Mura folyó ily olcsón sem hazánkban, sem Stájerországban elzárva még nem leit, s az ez esetben előállott csekély költség-házilagok (Regie) építés mellett és a legnagyobb takarékoságnak figyelembe vételével volt elérhető.

Nem tagadjuk, hogy a mintegy 140 meter hosszú elzárás 15 meter hosszban az építés közben beállott magas víz folytán átszakított; de rövid idő alatt a megrongált rész is helyreállított. Ez azonban oly baleret, mely a vízpépítészeti munkák végrehajtása körül — a dolog természeténél fogva — oly gyakori, hogy olyankéll ellenkező, csakis igen kedvező vizlelolyások és meteorológiai viszonyok mellett a kiválóan szerencsés esetek közé tartozik. Megtörténhetett ezen átszakítás annál is inkább, mert a magas vízallas munka közben állott be, akkor a midőn a biztosítási munkák még foganatosítatók nem voltak.

Ha cikkíró ur — mielőtt cikkének megírásához fogott volna — a dolgot kissé fontolóra veszi s nem mond véleményt meg-gondolatlanul oly dolgról, melynek természetét nem ismeri; ha meggondolta volna, hogy szárazon építeni és egy építményt a hulláncsapások szakadatlan behatása s a vízszil szívélyes változásai mellett való létesítése egészen különböző dolog; ha meg-gondolta volna, hogy rózeséből — mely ezen építkezésnél kőanyag hiányában kizárólag rendelkezésre állott — a vízpépítészeti munka lojövizekben sokszorosa veszélyesebb és kétesebb kimenetelű; akkor bizonyára nem támad meg kíméletlenül oly egyének, kik hivataluknál fogva a vízpépítéshez legalább is annyit érthetnek, mint ő; s nem tolja fel magát oly munká bírálója, a melynek megírására hivataloságot úgy sem ismerheti el senki sem!

Ami pedig a kérdéses cikk amaz állítását illeti, hogy a viz utöltés alatt keresztül folyt, ez a való tényekkel homlok egyenest ellenkezik, mert a viz — a Mura folyó rendkívüli, s decemberben mondhatni minden negyedszázadban egyszer előforduló áradása folytán — nem a zárgát és ut alatt — mint azt cikkíró állítja — hanem azok, felett bukkolt ki s az utöltésben magának rést nyitva, a töltés legnagyobb részét sér-telleu hagyta. Az uttest ezen elmosatása tehát sem a munka insoliditásában, sem az építés vezetői negligenciájában — mint azt nemo cikkíró bizonyítani szeretné — hanem igenis a rendkívüli és december hóban igen ritkán előforduló ily magas vízallasban keresendő.

Végre legyen szabad megemlékeznünk a kérdéses cikk eme soraira a helyre (t. l. utra) emberek egész lelkesedéssel szolgál-tak le közmunkájukat, látván, érezvén ezen utnak mulhatlan szükségességét, — bár nem tudjuk, mily értelmezést köt cikkíró a lelkesedés fogalmához, de ha a munkások d. e. 1/2 10 órakor való megérkezését a munka színhelyére, déli 2 órai pihenőt s azon nemes törekvést, mely naplonygtával (d. u. 4 óra) a munkásoknál a hazaszkés sikerülése körül kifejtett lelkesedésüknek tudja be, úgy sajnáljuk, hogy vele nem egészen egy véleményben vagyunk, s ha számba vesszük a mulasztás, dologtalanság s rosszakarat folytán szükségessé vált büntetések számát, úgy igen furcsa színben tűnik fel az az értelmezés, melyet cikkíró a lelkesedés fogalmához köt, s ezután mérve a kérdéses cikk többi állításait, ez kellő világtságha helyezi cikkíró jóértesültségét s itélő képességét.

Jelen sorainknak czélja — mint lentebb említek — csakis a közönség helyes tájékozása volt s azért a cikk többi részének bírálatásába már azon okból sem bocsátkozunk, mert oly cikk írójaival, ki nevét titokban tartja mind a mellett, hogy cikkében megnevezett személyeket támad meg, polemizálni sem kedvünk sem hajl-munk nincs.

Magunkat a t. szerkesztő ur becses jó indulatába ajánlván, maradtunk hazafiai tisztelttel

alázatos szolgál
DEPOLD BELA. FÖZMAYER LAJOS.

Különfélék.

— Férfitestély a n. kanizsai Társaság körében. A Társaság körében e hó 12-én társasvacsera tartatott, ezuttal kizárólag férfiak számára, de a hölgyeké volt az orszárlánsz ez alkalommal is, mert a nyi izletes, finom ételt küldtek a nélkülük mulatozó férfiaknak, hogy az a szakács művészet család kiállításra volt. Egy óriási asztal görnyedt a szébbnél szebb és jobbnál jobb ételek sulya alatt; egy másik kü-lönléte csemegékkel volt megrakva; a pin-czés gazdák pedig borait javát hordták ösz-sze. A résztvevők száma megközelítette a százat s a kedélyes társaság reggel hat óráig mulatott. — A kör tagjain kívül jelen voltak Pazy Karoly honvéd tábornok, Baboss Kálmán honvéd alezredes, mint vendégek s azt hisszük, hogy a n. kanizsai társas élet eleveneségéről ily emléket vittek magukkal ez estéről. — Természetes dolog, hogy ily nagy társaságban felkászóitók is voltak, Tuboly Viktor verses löszlőben ellette a társaság kör általánosan kedvelt népszerű elnökét, — Tóttóssy Bélát, a ki ritkán tapintatával s lekötölező modorával mindig együtt tudja tartani az egyesülést, ez pedig a kör vendégeit köszöntötte lel; Koller István a társaság tagjaiért emelt poharat.

— Választások megalakulnak Zala-Egerszegben. Az egerszegi antiszemita párt, Szemczek Emil mostani képviselő helyett, a jövő választásokor Vadnay Andort szándékozik — hirszerint — elléptetni, míg Szemczek a papolczai kerületben lépne fel. Azt is hallani, hogy Vadnay ellen a 48-as és függetlenségi párt is fogjelöltet felállítani.

— A csáktornyai „Hattyú” vendéglő. Mely a város tulajdonát képezi, a város elakarta adni, azonban az ár-versére kitűzött időre senki sem jelentkezett. — Mint értesülünk, a város újabb határidőt nem tűz ki árverésre, hanem adósságainak törlesztésére 30,000 fritos törlesztési kölcsönt fog felvenni, amire a törvényhatósági jóvá-hagyás már meg is van; mert a deczemberi megyei közgyűlés feljogosította a várost a kérdéses vendéglő eladására, vagy ha ez nem sikerülne, 30,000 fritos kölcsön felvételére.

— A nagy-kanizsai „Polgári Egylet” tündes évi közgyűlést f. évi február hó 2-án d. e. 10 órakor saját helyisé-gében tartja meg a következő tárgysorozat-tal: I. Titkári jelentés. II. A számvizsgáló bizottság jelentése és ennek kapcsán az 1886 évi számadások betérjesztése. III. Az 1887 évre vonatkozó költség előirányzat tárgya-lása; a felvételi és tagdíj megállapítása. IV. Kölvenyek kiöröslése. V. A tiszták, 18 választmányi és 5 számvizsgáló bizottsági tag megválasztása. VI. Németi indítványok. Indítványok a közgyűlést 4 nappal megelő-zőleg irratlan az emlékek bejelentendők.

— Hajtóvadászatot rendezett e hó 9-én Gelsei Guttman Vilmos kir. taná-

csos, a fakosi vadászterületen. A vadász-at-ban részt vettek: Bogyay Ödön, Erdély La-jos, Hugonnay Kálmán gróf, Dr. Horváth Ferencz, Oszeszly Antal, Pihál Ferencz, Pihál Viktor, Sebásty Lajos, Dr. Szabó Elek, Sartori Oszkár, Veker Károly; Varga Lajos. Az eredmény ugyan nem vált nagy dícséretére Szent-Habertus fent említett t. lovagjainak, a mennyiben csak 11 nyulat teriettek le, — de annál inkább kárpótolta ezt az utolsó hajtás, az a pompás, jókedv és kedélyesség dolgában is páratlan vadász-ebéd mely d. u. 4 órakor tartatott a Gutt-mann család kiskakos szőlőbirtokán levő me-zei lakban. E kedves Tusculanum csendjét felverte a vig vadásztársaság lakmározó za-ja, melyhez még ez időre Kanizsáról is töb-ben kirándultak, névszerint: Kovács Béla, Tóttóssy Béla, Markó Antal, Gerhauzer Jenő, Dr. Tuboly Gyula, Dr. Hauser János, Grün-hut Henrik, Práger Béla, Unger-Ullman test-vérek, Ollop Ernő. — A nagyszámu társaság a szives háziur és utánozhatlan kedvességű nejenek példamutása mellett csakhamar a legkedélyesebb fesztelen jókedvben érezte magát s késő estig maradt együtt. — Ezen alkalom is csak azt bizonyította, hogy mi-óta) a Guttmann-család a köz- és társas élet-ben ura élénkebb részt vesz, — ennek jó-tékony hatása társaséletünk viszonyaiban mindenkor érezhetővé válik.

— Az életmentő. Stern József szentgróthi lakos a mult év július havában a Zala folyóból két kis gyermeket mentett ki, saját élete veszélyeztetésével. A derék férfi ezen neves tettei a király s ezüst érdem-keresztjelel jutalmazta meg.

— Festetics Taszító gróf gyász-a. F. hó 12-én Keszthelyen meghalt Festetics gróf egyik régi, hű és kedvelt kocsi-a Far-ka Gábor. A megboldogult holtteste díszes koporsóba helyeztetvén Keszthelyen beszen-teltetett, s a gróf rendeletére Berzenczére vitetett, hol az előbb elhunyt hitvestárs mellé temettetett.

— Makay Dezső nagykanizsai kir-törvényszéki bíró. „Viszapiantások hazánk régi igazságszolgáltatási viszonyaira” czimú jogtörténeti munkára bírdet előfizetést. A jeles műből annak idején volt alkalmuk szemelvényt közölnünk. A mű, mely az Árpádok korabeli igazságszügyi viszonyokait tár-gyalja 6. fejezetre oszlik; ára: 1 firt 80 kr, s megrendelhető február végéig a szerzőnél N. Kanizsán. — Jövő számunkban bőve-bben tovjuk ismertetni.

— A szentgróthi szolgabírói já-rásba a következő községek és puszták vannak beosztva. Aranyod (alsó- és felső), Balyk, Bezeréd, Barátság, Csáford, Csány, (alsó, felső), Dók, Görbő, (kis), Gyülevesz, Hervadta, Kustány (alsó, felső), Kallos, Kehida, Némethalu, Pakod, Szentgrót (mező-város), Szent-Grót (polgárváros), Senye, Túrje-, (külső, belső), Tekeny, Túske-Szent-Péter, Udvarnok, Veged, Vindornaszöllős, Zalabér, Z-Szent-László, Z-Köppány, Puszták: Akoli-pusztá, Barabás-p., Csehek p., Délelőli major, Fényesházi-p., Ferenczma-jor-p., Jankaháza, Lepóli-major, Nándor-ma-jor, Szent-Mihályi p., Pólesén-pusztá.

— Rövid öröm. A „Phönix” biz-tosító társulat nagykanizsai főügynökségének titkára, Nádor József, megnyerő modoru, derék fiatal ember, alig 8—10 napja, hogy megnősült a fiatal nejevel a legteljesebb boldogságban élte a házas élet mézes heteit. E hó 9-ikén este is minden baj nélkül tért nyugalmra, s csak reggel tűnt fel nejenek, hogy a férj szokatlanul soká alszik. Midőn költeni ment őt, már csak meghidegült te-temre borulhatott — a kora özvegységre jutott fiatal feleség, Nádort azon éjjel álom-közben szívvelhűdés érte, mely rögtön hi-lát okozta. — Temetése általános részvét mellett ment végbe.

— A zalamegyezségi új plébános. A dr. Horváth Karoly apát-plébános lemondása folytán üresedésbe jött zalamegyezségi plébánia-javadalmat a szombathelyi megyés püspök Balaton József eddigi pápai plébánosnak adományozta. — A megye szerle ismert s kedvelt, és a közügyek terén is élénk tevékenységű plébánost új állásában örömmel üdvözöljük.

— Keszthelyen iparhatósági meg-bizottakká az 1887. évre Góde Lajos járási főszolgabíró elnöklete alatt a következők választottak meg: Hercz Antal építész, Ejuri Nándor gépész, Veicz Antal kovács, Nagy István mérés, Tábos és viaszgyertya készítő, Véhér Ferencz kőműves, Reiman Ferencz pék, Strider Kálmán vasáros, Parragi György, Farkas László, Neiger János, Horny Alajos, Frankó János, Harasztovits István, Neumark Adolf iparosok, Gyarmati Lajos, Neuvirt Pál vendéglősök, Rosenberg M. Mandl Pál, Mérei J. Oppenheim Ede keres-kedők. — Ezek maguk közül f. hó 9-én Hemez Antalt választották meg elnöküknök.

— Keszthelyen több tekintélyes egyén kezdeményezése folytán — „Polgári Egylet” van alakuló felben. Azt vitaink, hogy szükség van ily egyletre. S mi azt mondjuk nincs! Van ugyan Keszthelyen „Uri Klub” s csereszegi gárda tagjai szá-mára — van „Társas kör”, hova minden tisztelgéses intelligens együtt bevesztek

Aranykoronázás:
Bathányi- és Károlyi-utca sarkán.
Ide intézendő a lap melléki részére vonatkozó minden kérelmény.

Kiadóhivatal: Városház-utca 1.
Bérmunkálatok csak ismert kések-
ből fogadhatók el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmú hetilap.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Dézsalai takarékpénztárak, Bank egyesület
az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és öns. szövef. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	5 ft. — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 25 „

Hirdetések jutányosan számítatnak.
Aranykoronázás egyéb hivatalos hirdetéseknek
30 kr. helyegydíjon felett 100 szög 1 ft.
azonnal minden szöveget egy fél kr.

Nyiltár petisora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: vasárnap.

Az uszora.

Az 1888. évi XXV. t. cikk daczára, mely a tőkeszabadság korlátozatlanságát megszüntette, még mindig kísért az uszora réme a szedi áldozatait. Minden jóérzésű ember megdöbbenéssel látja, hogy oly körökben is, a hol azt legkevésbé vártuk volna.

Hay Bernát után, kit a blintető igazságszolgáltatás már elért, jönnek mások is, kik embertársaik szűk helyzetét felhasználva, egész a kétségbeesésig szipolyozzák áldozataikat.

Ilyen eset foglalkoztatja jelenleg a budapesti kir. törvényszéket is. A panaszos egyik legkitűnőbb, európai hírnévvel bíró tudósunk, kinek feljelentéséből elég egy pár passzus közölni annak jellemzésére, hogy miképen jutott az az ember is, ki nem pazarol, kinek különös passiói nincsenek, az ilyen vérszopók körmei közé.

Törvényes utalmat kér a köz-tiszteltben álló férfiú ezt mondván: „Mintegy másfél éve annak, hogy néhány barátom és ismerősöm kérelmének engedve, hol eltagadói, hol kibocatói vagy forgatói minőségben néhány ezer forintra rugó váltót irtam alá. Ezzel meg volt vetve alapja annak, hogy váltóim forgalomba jöjjenek. Eleintén a pénz beszerzése aránylag olcsón történt, de néhányzori prongálás után megdöbbenően emelkedett a kamatláb s mert fizetni nem tudtam, mesterségesen előidézett szorniságokban kénytelen voltam e rendkívüli kamatok és külön alkusszi díjak fedezésére mindig új és új váltókat aláírni. Ezen lejtős uton haladva elég volt más-

fél év arra, hogy teljesen az uszorások hatalmába jussak s juttattam tényleg, mert daczára annak, hogy a legegyszerűbb életmódot folytattam, mindig a váltók egész tömkelege árasztott el. Utóbbi időben vérszopóm unszolására és fenyegetésére és a szegényeztetéssel sarkalón, egymásra irtam alá a váltókat, csak azért, hogy a senketeg kamatlábot és az ügynöki díjakat fedezzem, a saját személyemre azonban e váltókból soha egy garast sem fordítottam.

Múltam állatom és koromra egyaránt visszariasztólag hatottak, hogy én, az egyébként régóta türelmetlené vált helyzettel szakítsak, de végre is meg kellett magamat győzőm, előlötök a „netovább” kényszerítő hatalma, s önlekiismeretem követeli parancsolólag, hogy kiszabadítsam magamat a lélekfűfűk körmei közől és büntenyítő uton kérjek megtorlást.”

Azt hisz-zük, hogy a feljelentésnek itt közölt része világosság tekintetében semmi kívánni valót nem hagy. Sokan voltak eddig, s vannak még, kik az uszoráskodók lelketlen üzelmeit egyoldalulag némelyek pazar költsézésére vezették vissza, a pénzt árucikknek tekintve, melylyel minden tőketulajdonos úgy bánhatik, mint árucikkkel. De ha meglehet is, hogy némely esetben a pazar költséző, ki pénzszükség idejében mindent megígéri a tőkepénzesnek, önmaga oka annak, hogy uszorások körmei közé kerülve, lefelé halad a tönkrejutás lejtőjén: a jelen eset világosan bizonyítja, hogy az emberiség e nyomorult pióczái előtt mindegy, bárki legyen az, ki, kezük ügyébe kerül, ók szorult

helyzetét használják fel az áldozatnak, mely egyszer kezük közé kerülve, többé nem szabadul fölök. Habár tehát az említett törvényzikk talán egyeseket visszariasztott a gaz mester-ségtől, virágzik még ez a nyilvános-ságra került példák bizonyítják, hogy nagyon is virágzik.

Úgy látszik tehát, hogy az uszora-törvény maga nem elegendő az uszora megszüntetésére és az uszorá-soknak piszkos mester-ségtől való visszariasztására.

Az a kérdés merül fel, van-e mód mégis, hogy e nyomorultaktól megszabaduljon az emberi társadalom, most mikor annyi különféle pénzintézet van, a hol a tisztességes ember (legalább úgy mondják) pénzt kaphat.

Úgy hisz-zük, hogy van mód. S ha a társadalom egyenesebb és igaz-ságosabb volna a maga irányában, és sokszor nagy dolgokban ép oly igaz-ságos, mint kicsinyekben, akkor volna mód e bajon segíteni.

Az emberiség ez erkölcsi nyomorultjait a társadalomban kell lehetlenné tenni. Addig, a meddig ók nagy büszkén eljárhatnak mindenhol, a hová tisztességes emberek járnak, a meddig még sokszor tiszteletbeli állásokat is elfoglalnak, a meddig kezét szoritunk velük — egy szóval: a meddig szerepet játszhatnak a társadalomban, s abban a tiszteletben részesülnek, a melyet meg nem érdemelnek, addig ók visszariasztatni nem fognak és áldozataik is lesznek.

Az uszorásokat nyilván kell tartani és minden tisztességes társadalomból kizárni; maga a társadalom köte-

les ezeket a veszedelmes elemeket ki-
lökní a maga testéből, tartozik ezzel
magnának. Miért oly elnéző a társada-
lom ott, a hol pénzről van szó? Sok
tisztességes ember csekélyebb hibáért,
melyet a különben oly szigorúan ítélő
társadalom becsületbeli fogyatkozásnak
ró fel, kizárja köréből az egyént, sőt
volt már példa rá, hogy az öngyil-
kosságra kényszerítte; miért nem tud el-
bánni az emberiség ezen sörpredékével;
mert bizony az, még akkor is, ha
hintóban jár, vagy emeleten háza van
neki. Hisz ezek a közérdeknek úgy
sem használnak semmit, s rendszeren
szívtelenek lévén, a szegénység, az
ügyetgyottság is hiába fordul hozzá-
juk könyörületért. Meg kell őket bé-
lyegezni, s mint megbélyegezetteket a
tisztességes társadalom kerülje őket.
Az említett törvényzikk mellett ez
volna hatással reájuk s lassankint ily
formán talán mégis keveskednék a
számuk.

Hogy igazán szűkség van valami
eszközre, azt fényesen és egyszerűsind
szómorúan bizonyítja a fent jelzett
eset.

A Balaton-Egylet felirata a balatonparti varmegyékhez.

Lapunk egyik előbbi számában emli-
telt gyűjtünk a Balaton-egyletnek múlt év
december 18-án a második pózhajó felállítá-
sára érdekében tartott üléséről, a mely al-
kalommal Vaszary Kólos főpárt elnöke-
lete alatt bizottság küldetett ki.

Most vettük azt a feliratot, melyet a
különös elnöke a balatonparti varmegyék-
hez intézett, közöljük azt olvasóinkkal is,
és nagy érdeklődéssel nézzük az ügy ki-
fejlése elé.

Tárcza.

Fecsegő János.

(Kép az állatból.)

— A „Zala” eredeti tárcsája. —

Mikor Fecsegő János még Janosi volt, nagy tolongás vala bölcsője körül. A földi rokonokon kívül, kik csodálkozáva állottak körül az újszülöttet és dicserék szépségét, állítotték a halhatatlanok is. Miké az istenek sokasem egyedül jönnek meg, itt is hátrán valának együtt s mindhárom nőnemű, a mint ily díszet alkalomkor illik is. Az első zömök alak sima homlokkal és kicsi, semmitmondó szemekkel, husos kezét áldva tette a fiatal viláppolgar fejére; a másik nagyon biztató kinézésű hölgy, zajjal törté-
telt előre és Jancsika ajkára csattanós szó-
kat nyomott, és a következő áldást mondá fölötte: „Ha magadban bízol, a löbbi lel-
kek is bizoni fognak benned. De az utolsó a szónoklat, az volt a legnagyobb a három között. A kicsike száján végig húzta a kezét, mintha valami csukorkát akart volna szájába dugni. Hogy mi volt ez, a mivel kicsikét megajándékozta, ez iránt a vélemények szétágnak voltak. Némelyek ezt hitték, hogy ezüst kerék volt, e mellett mindenzetre szót azon körülmény, hogy a fu pompásan keresztül segített magának az életem, mintha valóban szájában ezüst kerékkel szövelet volna. Mások azonban azon véleményben voltak, hogy a kegyes szellem a meggyőző és elragadó szó erejét, a szónoki tehetőség essentiaját adta ajándékul neki. — S a mint Jancsika későbbi életfolyásából látni fogjuk, volt is ebben valami. De a másik két genius áldása is nagyon hatásosnak mutatkozott, különösen

az első, a bornirtság, a mennyiben Jancsika nem igen törte magát, hogy sok iskolabölcsőjét vegyen a fejébe. Szelleme tisztia beiratlan könyv volt, s a nevelés, melyben részeseült, gondoskodott róla, hogy ez a könyv beiratlan, tisztia maradjon, s természeti hajlamai, korlátlanul, szabadon fejlődhesse a legmagasabb fokú virágzásig.

Azért nem is kinczötték tanítással, és autodidaktának neveltették, azon definitio szerint, hogy az autodidakta oly ember, ki az iskolát nem látogatta, s onthon sem tanult semmit.

Az ilyen tudományos teher által nem terhelt ellogulatlansága a beszédnek és cselekvésnek értéke sokkal nagyobb, a mint azt sokan hisznek; de hogy a szellemi mocsoktalanság e megbeszélhetetlen adománya az életben teljes érvényre juthasson, szükséges hogy a tudatlanság istennőjének ily módon kirtüneteit kedvence meglehető-
ség önbizalommal bírjon. Szerencsére evel is megáldotta a kegyes szellemek egyike. Az az ajándék melyet Jancsika a bölcsőben kapott, kétségtelenül ama versenynek eredménye volt, melyet a tudatlanság személyesített és az Olymposba helyeztetett istennője az önbizalom istennőjével folytatott. Ez utóbbi győztes maradt. Harmannyra is erőlködött a tudatlanság istennője hegycenzét egész életén át a fejárástól megóvni, mely tudvalóvleg a sokat tudás következménye, az önbizalom szelleme mégis fölébe áll.

Fecsegő János butasága — ezt az irigység is megengedte — óriási volt, de önbizalom, bátran szemteleseggel volt nevezhető, nagyobb volt. Ez első sorban az a jóté-
kony következzéssel jár, hogy Fecsegő János sohasem tudta, mily buta.)

Trissen felledezett kincsek voltak előtte, s a társalgás legparányibb szeményi sója vagy morzsáján úgy tudott örülni, mintha ő volna a vendéglátó gazda. Sőt mi több, illetetlen lelkének bájos összhangja folytán, mely szert nála tudatlanság és feledékenység bensőség egyesültek, könnyű volt neki másnak gondolatait saját gyártmányának tartani és tekinteni. Az is nagy előnynek mutatkozott, mert az képessége arra, hogy egy előtte szólónak fejtegetéseit gyorsan ismételve és pedig azaz az arczkifejezéssel, melyha valami új evangéliumot mondana, vagy sohasem hallott dolgokat nyilatkozatna ki.

A ki a nyilvános életben körültekintett, nem fogja csekélyleni Fecsegő ur ezen tulajdonát, mert az ellogulatlanság sok szónok részére zátony, s nem egy reményteljes pályá már csirájában megfojtatik, mert a fiatal törekvő semmiségének lealázó érzetétől szabadulni nem képes. Ez a veszély azonban Fecsegő Jánost nem érthette, sőt szívtelen tudatlan, szintén szájhős társait egy löfejjel még megelőzte. Idővel valóságos virtuozzá képződött. A simuléknység művésze nem egészen új, de a szó nem nyert teljesen polgárjogot. Színhelye a nyilvános tevékenység, minősége a vele érzés adománnyá fejti ki. A művészet ennek a szín helyre való átvételéből áll. Fecsegő még több volt, neki az a különös képessége volt, hogy a nyilvános élet minden hullámszá közepét a felszínen uszolt, ennek jellemzésére a fenti magyarzotti fogalom kevés. Talán polgári enthusiasztának lehetne nevezni, mert nincs az az ember, ki életében annyi lelkesedést fogyasztott volna, mint ő. Folytonosan tüzben, lángban volt, a lelkesedésnek folyton puffogó, nyirkogó, zakatoló zépe. Nem mindig volt tisztában önmagában saját vágya és törekvése iránt, de testtel, lélekkel azon volt, hogy azt minden erővel

elérje. Mint a rómaiak előtt felhangzott az ego autem censo, úgy ő oda kiáltott kortársainak: „Valaminek történnie kell. Hogy minék, azt gyakran ő maga sem tudja, de ez a kis fogyatkozás gazdagon kárpótlottat a lelke-elés által, melylyel a „tudatlanság” ért sikra szállt. Mentül homályosabb és határozatlanabb volt a cél, annál erősebb volt tettereje, annál nagyobb a buzgósa. E homályos törekvés szép nyilatkozásaihoz az ösztönzést Fecsegő János a külvilágból vette. A benyomások emberé volt, e benyomások tovább terjesztését kevés ember érthette úgy mint ő, különösen pedig képas volt azon benyomást keltetni, mintha saját szavai önmaga előtt kevésbé homályosak volnának, mint hallgatói előtt. Külsően ebben a tekintetben igen kiváló módon támogatta. Két szemre, a lélek ez ablakai, rendkívüli fény-
nyel bírtak ez ezek, valamint magas homloka, gúnyosan félrevont ajka, belsejének őrségét jobban eltakarták, mint bárki másnál. Kabátját előkelő módon tudta hordozni. Volt valami genialitás benne, mikor az ajtó feltartára, s meggyőzőbb hangon senkire sem képes kérdezni: „Tisztelt uram! hogyan állnak a dolgok kerületében?”

Sajátságos területet hódított magának Fecsegő János a nyilvános életben, szónoki kalizsgyűjtő lett ő, a ki a kaszások és a kevékök után jár, hogy az ellejejtett kaszásokat felszedje. Ilyen teendőik minden szellemi és fizikai munkánál fordulnak elő. A ki ir, tudja, hogy könnyen ellejejtik az i-re pontot rakni, s a ki t—t csinál, gyakran oda nem teszi a keresztvonást. Bizonyos megnyugtató érzet tudni azt, hogy vannak emberek, kik nem ismernek más foglalkozást s nem tudnak más örömet, minthogy az i-re pontot tegyenek a t—t keresztvonással lassak el, ily rendkívüli haznos foglalkozást szerzett magának Fecsegő János a szónoki eszelvényen.

A fölirat a következőképen szól:

Tekintetes Törvényhatóság!

A Balaton-egyet által, 1886. december 18-án tartott tartott rendkívüli közgyűlés napmunkájának tárgyává tettem azt a kérdést, szükséges-e és mi módon teendő meg egy a Balaton egész hosszában járó (az akkori közvetítést is végre) gőzhajó.

A közgyűlés a hajó létesítésének szükségességét ismerve el a létesítésének előmunkálataira elnöklésem alatt egy huszonhétéves bizottságot küldött ki, kimondván, hogy a gőzhajó egy 300 darab kétszáz forintos részvényjegy kibocsátásán alapuló közkereseti társaság által hozandó létre.

E közkereseti társaság azonban csak akkor fog bizonyos megalakulni, ha biztositást nyer arra nézve, hogy az általa az érdekeltség közlőjével megállapított és szentesített ismert kiállók elkészítetnek, tartarukról valamint az öngazdálkodó utak jó karban tartásáról gondoskodva lesz. Mert a sajátképeni közzéadást nem a hajó vizre állítása képezi, mint hogy a hajó értéke megmarad, legfőképpen szállítási és öngazdálkodási költségei vesznek kárba, ha a vállalat nem sikerülne. De a kiállók a vállalat sikertelenége esetén nem volnának értekezhetőek, s épen azért úgy a közkereseti társaság, mint a magán vállalkozó a kiállók létesítésétől teszi függővé a hajó létesítését.

A kiállók létesítése mindenesetre a kiállók helyek érdekeltségének feladata, mert a gőzhajó járat folytatni nyert előny is első sorban az ő javukra fog szolgálni.

Ezen az okból fordulok a Balaton-egyet által kiküldött bizottság részében a tek. Törvényhatósági bizottsághoz.

Szükségtelen körülményesen akadatolni, mily nagy hasznára válnék a Balaton-vidéknek egy a fő egész hosszát magába ölelő gőzhajó járat létesítése.

Nem csak hogy az országtól el van jóformán zárva a dús termékenységi és gyönyörű vidék legnagyobb része, de a két part lakosai közt is alig van említésre méltó közlekedés.

Az új gőzhajó természetesen nem rohamosan, hanem fokozatosan, de évről évre nagyobb mértékben fogja emelni:

1) A Balaton-vidék látogatottságát, általános üdülőhelyi értékeit, ami eddig azért nem történt, mert az egyetlen Balaton-Füreden kívüli könnyű szerrel sehová sem rándulhattak ki az utazók, állandó nyári telepek alkotását pedig épen a közlekedés hiányossága miatt szintén nem merték nagyban megkísérteni.

2) Elő fogja mozdítani a két part lakosainak egymással való gyakoribb és könnyebb érintkezését.

3) Emelni fogja az áruforgalmat és ez által az egyes termények, valamint a termelő helyek értékét.

4) Új kivételt tért fog nyitni bizonyos terményeknek, például a gyümölcsöknek, melyeknek eddig általánosan nem volt piacza; pedig a gyümölcstermelés külterjesé telelet napról-napra jobban meg fogja követelni a fillérxer terjedése.

De a hajó létesítése mellett szóló okok felsorolása nélkül is át lesz hatva a tek. Törvényhatósági bizottság annak szükségességéről. Egy kéllő pénzártappal bíró hajózási társaság létesítése s néhány év múlva már jövedelmezősége már kétségen kívül áll, ha az érdekeltek közönség is a maga részéről nem fogja megtagadni azokat az eszközöket,

Ha valamely szónok beszédét azzal fejezte be, hogy szükséges egy bizottságot választani, azonnal fellépett egy másik, s ezt a javaslatot országlani bátorsággal támogatta, mondván, hogy azonnal egy öttagú bizottságot kell választani. S ez seiki más nem volt, mint **Fecsegő János**. Elképzelhető az a széles tér, melyet **Fecsegő** az ő tevékenységének nyitott.

A bizottság választása, jegyzőkönyv s az a adása vagy nyomtatása, nyilvános közönség kifejezése valamely személyiség iránt, az iles idejének kiütése, mind-ezek a javaslatok, a melyekről az olvasók bizonyosan hallottak már, nem csekélyebb emberfői származnak, mint a város és vidék szerzte általánosan ismert **Fecsegő János** stól. Az ő kedvencz javaslatai közé tartozik azonban egy erquete egybehívása, s annakül, hogy huzogánék neki, azon véleményünknek adunk kifejezést, hogy az utolsó évtized összes erquetei **Fecsegő János** kezdeményezésére vihető vissza. De még ez nem minden. Van neki még egy eszköze, melylyel hallgatói szívet rohamban megindítja. Nem valami büszke ez nem más, mint szónoki ügyessége, oly szavak, melyek hatásukat sohasem tévesztik. Nem szabad ezt kicsinyelni, mert nemcsak az előadás teszi a szónok szerencséjét, hanem az, amit beszél. Ezért jut itt egy öreg angolországi nő, a ki ki nem fogott lelkese szónoki tehetségének díszségében. Arra a kérdésre, hogy mi tegyék el annyira őt a szónoklatokban, azt felelte, hogy oly szép kifejezései vannak különösen az az ádott szó: **Mesopotamia** indítja őt könyvék. **Fecsegő János** is egy kis rakitást tart az új ádott szavakból. Például: **„Érsek”, „székelyek és urak.”** De hat alkalmazni kell tudniokét, hogy az emberek szívet meggyőzők. Hejves hordait mellett azonban a hatás kiemelésében **Lajos** hallgatnia kellett az embernek, hogy az ádott szavak hatásában hiszjen, mert leírta azt nem lehet. Belépünk a

melyek neki aránylag kevés áldozatába kerülnek, mertegbe veve a nyerendő előnyöket, másrészt azonban a hajózási vállalat létrejöttének elengedhetetlen alapjaiteljeit.

Tiszteltelel kérem tehát a kiküldött bizottság nevében a tek. Törvényhatósági bizottságot, mint az érdekeltek közönség képviselőjét, mondja ki:

hogy a Balatonon létesítendő új gőzhajó részére a vármegye területén mindama helyeken, melyeket az alakuló vállalat, az érdekeltséggel való megállapodás folytán kiálló helyekül kiszemelt, a kiállók a megyei köznevelővel elkészítve, jó karban tartatja s azok használatát a vállalat részére biztosítja, továbbá a kiállókhoz vezető utakat jó karban tartja.

A vármegye, melyhez folyamodunk, hányománnyal bírja azt a tudatot, hogy nem volt hazafias cél, melyet támogatni ne sietett volna. Az új gőzhajó nemcsak hazafias, de a Balaton-vidék jólétére nézve is döntő cél; azért teljes meggyőződéssel merem remélni a tek. Törvényhatósági bizottságtól, hogy a Balaton-egyet által előkészített eszme megvalósítására a kért munkálatok megvalósítása által meg fogja tenni az első lépést.

Ezen reményben maradok a tek. Törvényhatósági bizottságnak mely tisztelője

VASZARY KÖLÖS

Írópárt, küldöttség elnök.

A farsangon.

Széles e hazában mulatnak mindenütt. Karneval idejét éljük farsang van.

Mi a farsang?

A sokféle definíciót talán emnyihen lehet összevonni: a farsang a felszűrt leánnyal megaldott anyák síkos reményeinek, számításainak és tellegvárának teljesület igérő legholdogabb, — a spekulatív papák erszénylapo-ító leghorogóbb, — a fiatal hülyeknek, leányoknak pedig legszebb, legköltoiebb — évszaka.

Tehát ezen a fiatalság „gyöngy életének s a szó stereotyp értelmében vett gaudiának előteremtésére kínálkozó farsang — itt van.

Igaz, hogy az ilyen magunkszórt ember, mikor egyszerű szobánkban, kisdéd lámpánk melancholikus fénye mellett két tenyerünkre melyszett homlokai, átadjuk magunkat a gondolatoknak, azt hinné, hogy: dehog, dehog sikerülhet az idén bál; vagy egyéb nevű, című vigalom, nem lehet ez esztendőben a farsangot a mostoha helyzetnek válságos, nehéz időnek, pauperizmusnak miatta vigágában felismerni, más időszaktól megkülönböztetni; de egy körültekintés a hazában, egy csak futólag vetett pillantás ama lapokba, melyek tudósításokat hoznak egyes városok farsangi életéről, jövendölésünket kedvezően demantálják, a látszat felfogásunkat pessimistikus jellegűnek tünteti fel.

De — fájdalom! — csak a látszat.

Mindegy! Örülünk már ennek is. Mi nem tudjuk már kárhözatni azon törekvést, mely szerint a vigalom e napjaiban egyszerű ki-ki elfelejteni igyekszik úgy önmagának, mint szeretett hazájának aggodalmat keltő helyzetét s iparkodik elhitetni magával, hogy saját „én-jének, hazájának s a nagy világnak a legjobban megy; bedugva füleit akár az országszerzte hallható

társaságba, eleintén nyomott hangulat uralodik, a jelenlévők összedugják fejüket. Az emelvényen levő szónok nem képes a hallgatóságot felmelegíteni, beszéde nem huz. — Szájrol szájra jár az aggodalmas kérdés: „Hol van Fecsegő. Fecsegőnek kell beszélnie, meg kell menteni a társaság becsületét.” A sokat kerestt férfiú megjeen az arczok lelderülnek, rálep az emelvényre, általános taps, egyet simit szakállán, felkiáltások: Halljuk, halljuk! Elkezd beszélni. Eleintén tartózkodó, mint minden tapasztalt szónok, kéőbbre hagyja hatásos kifejezéseit. Az ádott szavakból csak hébe korba ejt el egyet-egyét, s valahányszor az „érvek-ről, az „eszközök és módokról” szól, mozgás tapasztalható a közönség sorában.

Mindig nagyobb lesz a feszültség, a szónok ajkán csúng az egész társaság figyelmé. A szónok beszéde végén emelkedett hangon szól: **Javaslatom, (Halljuk, halljuk)** tehát azt, hogy azt az eljárás (élenk éjlenzés) kell fogantatni, mely egyedül alkalmas (helyes kiállítások) azon eszközöket és utakat (lelkés éjlenzés, a szónoknak várnia kell, míg a tetszésaj megszűnik) feltalálni, melyek arra szolgálnak, hogy e bajok (megújuló tetszés nyilatkozatok) megszüntettesek, s melyek megszüntetése (igen helyes) csakis ezek által (viharos tetszés) lesz lehetséges.

Szóról szóra mondatról mondatra fokozódott a lelkés. Azon pillanatban, mikor a szónok végzett, mindenki hozzárohan, körülfogja őt. Eszközök és utak — kiáltja az egyik; eljárás — zajong a harmadik. A kik közel vannak hozzá, vállalkra emelik a szónokot és dindallal hordják keresztül a termen.

Hogy **Fecsegő János** bent ül e az országgyűlésen, azt el nem áruljuk mindenestre megérdemelt.

Weber H. után H. H.

dobpörgés, ezen a szegény földművelő és iparos vagyonának s vele együtt boldogságának, melegegédésének „lelek-harangja” e őt is egy pár órára, egy éjre átadja magát a mulatásnak.

Meg vagyon írva, hogy a magyar ember (a mig lehet) borba tottja bánatát. A nagy humorista, Jókai is azt mondja egy tréfas tőszójában: **„Bírdacsontj bércezlő buzgó bikavér bánatom bundája, bum börtöne; borba betegszik bukva-bukik búbánatom bírodalma! benső boszumot borral biztatatom.”**

Aztán meg a farsang — mint mondotuk — a fiatalság legszebb, legköltoiebb évszaka.

Boldog fiatalság! Míg a költők a virág fakasztó tavaszt, vagy a borongós méla ősz, addig ők a farsangot tartják az esztendő legköltoiebb évszakának: a csillárok fénye többre becűlletik a nap legaranyosabb sugarainál, a tánczra csábító zene az erők és ligetek összes dalosmál; a bokrétaikat ékítő halvány kamélia mellett s a táncz, a zene, a virág, az udvarlás kábító hatása alatt elfeledtetnek a rétek tarka vad szépségei, el a tavasz összes és minden kelleméi.

Mindez nézetünk szeriat rendjér van! Áldozzunk Terpsichore kisasszony szépségeinek! Tartsunk vigalmakat! Anyyiléle jótékonyágot is lehet gyakorolni a tánczmulatások által, annyi szűkö kódó s árva, lüz- vagy vizkárosult könyeit száríthatni fel így, hogy az ember, ha erre gondol, elfelejti s szinte megbocsájja még azt is, a mi helytelen s minden időben is, de hatványozottan a mai napokban megrovandó és elítélendő.

Pedig, hogy van megrovás alá eső is, azt vak legyen, ki nem látja. Első helyen említtük, mint ilyen, a szélében uralgó fényűzést.

— **„Szerecsent mosdat uram!”** esik tán szavunkba egy-némely olvasó! de él bennünk a remény, hogy azon nagy tábor, melyhez e szavakat intézzük, nem mind valódi szerecsen am!

A fényűzésről panaszok nem újak; régen hallottuk mi már és pedig éltes uraktól ezt a — fényűzést felülmelő tréfas veresezet:

Egy leányt láttam én,
Tollas kalap fején,
Kérdeztem hogy kine?
Hát csak egy — szakácsné!

de soha sem lehetett alaposabb ok a fényűzést kárhözatni s ostorozni, mint napjainkban.

Am öltözzenek csinnal s jelenjenek meg hölgyeink izlésre mutató toilette-ekben, de ne legyünk pazarlánynyel öltözködve; különben is — mint a **„Zala”** Szalamanderje igen helyesen írja — **„a divatos öltözködés az egyszerű izléses finomságban nyilatkozik, melyhez okosság, tapintat, egyszerűség és számitás kell! vannak, a kik legeslegújabb divat szerint öltözködnek, de ezekről rendszeren leri a bécsi szabónak ügyessége — egyéb semmi, mert a ruhát hordani is kell tudni, a ki ehhez nem ért, az rakhat magára selymet, bársonyt, nem használ semmit”** stb.

Legyünk takarékosak; csak addig nyujtozkodván, a meddig a takaró ér!

BEKEFI ELEK.

Képviselő ütés január 21-én d. u. 3 órákor. A városi képviselők összejárása s az egyes kerületekre eső képviselők számarányának megállapítására kiküldött bizottság jelentését beadván, sz egyhangulag elfogadtatott. E jelentés értelmében a I. kerületre esik 9; a II-ra 12; a III-ra 2; a IV-re 5; az V-re 7; a VI-ra 6; a VII-re 9 képviselő; ez összesen 50. 42 képviselő pedig a régi mandatum alapján megmarad. Minden kerület meg 5 póttagot választ. Az ütés második tárgyát a városi képviselők által az igazoló választmányba két rendes és két póttagnak választása képezte. Rendes tagoknak választattak: **Eperjessy Sándor** és **Engländer Lajos**; póttagokká: **Kovács Béla** és **Mihalcz József**. A megválasztott két taghoz alispán ur is ki-nevez két tagot a városi képviselők kebeléből.

Különfelek.

— **Választásai megalomak.** Folyó hó 16-án városunkban az ellenzék több tagja értekezletet tartott a legközelebb véghemenendő városi képviselőválasztások tárgyában. Megállapodásuk az lett, hogy politikai elvre való tekintet nélkül, oly jelöltek körül fognak csoportosulni, a kik a város érdekeit mindenkor szívókon hordozták s a közügyek iránt fokozottabb buzgalom és érdeklődéssel viseltetnek. A végrehajtó bizottság a jelenvöl választókból azonnal megalakult. A választmány 16 tagból áll. Elnök: **Tuboly Viktor**, alelnök: **Baboss László**, jegyző: **Szalay Lajos**, választmányi tagok: **Somssich Lőrincz**, **Seidl János**, **Reuete Géza**, **Dávidovics István**, **Kiss György**, **Dattler János**, **Kristóf János**, **Takács József**, **Meslery Ferencz**, **Ring Pál**, **Imrei László**, **Szmodits László**, **Kránicz János**.

— **Strakosch Sándor tanár** **drámatikál előadása.** Strakosch Sándor tanár, a híres drámai recitátor pesti nagy sikere után **Kanizsára** is jött egy előadást tartandó. Azok után, a mit a budapesti lapok e jeles recitátor rendkívüli tehetségéről írtak, a helybeli műéri közönség feszült kíváncsisággal nézett az előre hirdetett előadás elé, melyet már szombaton kellett volna ugyan megtartania, de a vonatrol lekésven, csak hétfőn tarthatta meg. E napon 8 órákor nagy és distinguált közönség gyűlt a **„Szarvas vendéglő”** termébe, melyt meg is töltötte. Kezéssel 1/2 után jelent meg Strakosch, egy fűrgé kis emberke, kit a közönség zajosan üdvözölt. A recitátor a közönség várakozását teljesen kielégítette. A drámai jelenetek előadásában két-égtelenül páratlan **Gutzkow: Uriel Acostájának** nagy atokjeletetét, s a toronyjelenetet **Schiller Hara-niából**, mindenütt élesen markirozva a jelenetben előforduló személyeket, oly művészzel emelle érvényre, mely nemcsak organumának hajlékonyságát, hanem művészi fellogásának mélységét is bizonyította. Mindegyik jelenet után a jeles recitátor művészi előadásától elragadt közönség zajos tapsokban és éljébenben nyilvánította tetszését. Nem kevésbé tetszetek **Heine: „Kevlári búcsuja”**, **Coppé: „Strandgut-ja**, és **Halm: „A süket anyóka”** című költeménye. A művészen innen Zágrába távozott. A közönség egy valóban élvezetes estét köszönhet Strakoschnak!

— **Wieber Ferencz**, a flandriai grófnak palliai urodalmában évek során At derek lördészemestere, széles körökben ismert s általánosan kedvelt kiváló vadász-sportsman, e hó 20-án 57 éves korában elhalt. A meghaldogult, dacára idegen származásának, valóságos patriarcalis magyar szokásokat vett fel s főleg a vadászatokon nem volt nála kedvesebb vadásztárs. Baját a testén kiütött anhrax okozta, melyből gondos orvosi kezelés mellett sem lehetett az életnek megmenteni — Temetése vasárnap délután meg vége Pallinban.

— **A Balaton Jége alatt** a halászatot Palaznak irányában f. hó 10-én kezdték meg. 12 ember dolgozott kora reggeltől késő estig. Az eredmény csekély lett, mindössze 20 kilóra való vegyes minőségű halat fogtak. Az annyira kedvelt balatoni fogásnak, úgyszólván csak a híre maradt fenn a boldogabb mult időkben.

— **Tiszújítás.** A nagy-kanizsai Polgári Egylet-ben a tisztújítás f. évi február 2-án fog megtartatni. A választások egyöntetű keresztülvitele végett f. hó 23-án értekezlet fog tartatni a polgári egyletben, melyen kívánatos, hogy a tagok minel nagyobb számban jelenjenek meg.

— **Uj Diogenes.** Egy 44. nagy octávalaku lapra terjedő tüzet küldetett be hozánk, mely a következő címet viseli: **„Prolegomena zum System der Urganismen.”** Die religösen, socialen und politischen Fragen und Probleme der Gegenwart. (Proben aus dem-System) von M. J. Lipschitz. A munka olvasása arról gyöz meg, hogy szerzője igen sokat gondolkodott a jelenkor nagy kérdéseit fölött és pedig sok önállósággal. Nem feltétlen hive egyik bölcséleti rendszernek sem, hanem egy újat akar alkotni. A könyv a következő fejezetekre oszlik, melyek már első tekintetre annak érdekessége mellől is szólnak: Az erősebb jogáról. — A nevelésről. — A hit és vallás befolyása a népek erkölcsi állapotára. — Reactio és liberalismus. — A zsidózárogások Magyarországon. — A zsidóság állása a világtörténelemben. — Kain és Abel: az első testvérgyilkosság. — Az orosz-török háború. — Aphorismák. — A művet különösen érdekessé teszi annak szerzője, egy 80 év körül járó szegény agastyán, egy modern Diogenes, a ki napjait csonszedésével és borkövágással telteti. — **Zala Egerszegen.** A felkarolásra érdemes öreget és munkáját újánjuk a közönség támogatásába. — A mű megrendelhető a szerzőnél **Zala-Egerszegen.** Ára?

— **A halál torkából.** Vincze Albert végedi lakósnál szolgálásban levő Anna nevű cselédieny folyó hó 14-én az esti órákban az udvaron álló csigás kutból vizet akart menni. Midőn a vedret a kutból kiemelte, a sikos jégen megcsuszott és a kutba esett. A leány segélykiáltásaira az arra czirkált járőr oda sietett és a veder segítségével a leányt kimentették.

— **Jubiláris bankett.** A nagy-kanizsai polg. egylet alapításának évfordulóját február 2-án az idén is bankettel fogja megülni. Az idei annyival inkább sikerésnek ígérkezik, mert ezen napra esik a tisztújító közgyűlés is.

— **Közönség Tihanyban.** Tihanyban, a sziget nyugoti oldalán közszentelpre bukkantak és már intekedés is történt a további ásatásokra nézve, a mi nagy akadályba fog bukzni, mert minduntalan a hamar vizet érnek.

— **A nagy-kanizsai hr. megye-let** által 1887. január hó 8-án rendezett jelmezestély jövedelme 659 forint, ebből levonva a költségeket, marad tiszta jövedelem 469 forint, mely öszbe fog 300 forint a szegények közt azonnai felosztatott. Az estélyen felőfizettek: **Grünbaum Albert** 60 kr. **Engländer Otto** 1 tri 40 kr. **H. I. Weiss** 20 kr.

Prager Béla 1 frt, Rapoch Gyula 80 kr. Stern Mórné 2 frt, Pihál Viktor 20. kr. Dr. Blau Simon 40 kr. Blau Pálné 5 frt Blau Béla 70 kr. Ström Vilmos 40 kr. Leszner Henrik 3 frt., Nechitta Vilmos 40 kr. Gansel Adolf 80 kr. Kaiser Sándorné 5 frt 60 kr. Dr. Neumann Ele 60 kr. Lengyel Ignácz 60 kr. Leszner Rikárd 80 kr. Marton Ignácz 80 kr. Gelsei Gutmann Vilmosné 10 frt Dr. Schreyer Lajosné 3 frt., Dobrin Benóné 5 frt iju Fesselhoffer József 8 frt 80 kr. Dobrin Rezső 2 frt 80 kr. Garai Benő 2 frt 60 kr. Weiser József 3 frt 40 kr. Rosenfeld Adél 2 frt 40 kr. Dr. Kardos Marczali 80 kr. Simon Aladár, Bolgár 80 kr., Unger-Ullmann Elek 1 frt 40 kr. Dr. Hauser János 2 frt., Eisinger Henrikné 2 frt., Eisinger Samu 2 frt. Körschuer Ignáczné 60 kr. Markus Sándor 80 kr. Honig N. Rád 2 frt Pihál Ferencz 80 kr. Grünhut Alfredné 3 frt Perkö Péterné 2 frt Hirschmann Adolf Csáktornya 3 frt Lövinger Lajosné 5 frt Goldhammer Károly 1 frt., Rosenberger Rikárd 80 kr. Gutmann Simonné 3 frt Dr. Schwarz Adolf 80 kr. Scherz Tivadár 80 kr. Ebenspanger Leo 5 frt Ebenspanger Lipóné 5 frt. Rosenberger Izraelné 6 frt Zucker József 80 kr. Sommer Sándorné 10 frt. Maschaczker Mórné 80 kr. Scherz M. J. né 2 frt 60 kr. Klein Illésné 1 frt 20 kr. Rosenfeld József 80 kr. Hacker Vilmos 40 kr. Danneberg Jakabné 3 frt. Löwy Adolfné 2 frt. Gelsei Gutmann Henrik 5 frt. Meller David 60 Segesd 3 frt. Moses A. Csáktornya 2 frt Vidor Samu 10 frt. Fogadják mindezek, valamint azon tisztelt hölgyek, kik az elárulást szívesek voltak teljesíteni az egyet legmelegebb köszönetét. — A nőgyógyász nevében Székely Tivadár titkár.

Hymen. Unger-Ullmann Elek nagykanizsai kereskedő lojót hó 15-ikén jegyet váltott N. Kanizsán Vágner Aranka kiaszonnyal, Vágner Károly városi tanácsos leányával.

A z-egerszegi kerület antiszemita képviselője, Szemocz Emil, közelebb körutat tett kerületében. Nemes-Ápátián s még pár helyen szívesen fogadtatott, de Sajtórón és Pótlóskén meg se hallgatták a választók. Ugy hírlík, hogy a z-egerszegi függetlenségi párt egy Vasmegeyében igen jól ismert függetlenségi párti tekintélyt számdékozik telteteni.

A Balaton-vidéki kör. Budapestben e hó 8-án, az Andrássy-ut 35. sz. l. em. levő helyiségében az ideán második felolvasó estélyét tartotta, mely igen szépszámú közönséget gyűjtött össze.

A kis Pali ereszénye. Egy igazi tipikus alakja a serdülő tömlőcsöztelének állott e hó 20-án a kanizsai rendőrség előtt. Csak úgy híjják, hogy „Pali”, ő maga se tudja más nevét. — A kis Pali olyan szálalás, ruha, élelem és foglalkozás nélküli 7—8 éves kis gamin, a miyenekkel a nagy városok külső negyedeiben lehet uton utfélen találkozni. É, mint az ég madara, és ügyeségéből — a mások kárára. E hó 19-ikén este a Telek-utca egyik kapujában didergett a kis Pali, míg egy ott lakó szegény asszonynak megessét rajta a szive és szégyens hajlékában szánsalomból éjjeliszállást adott neki. Reggelre ébredve, a hálás vendég elemelte a szegény asszonynak a szekrényen leletett bugyilárját a benne volt 20 frittal együtt. Midőn a rendőrség kérdőre vonta a nagyreményű csemétét, husz helyet is mutatott, hogy ide-oda rejtette az érszényt elmondta, hogy milyen volt, mennyi s milyen pénz volt benne; s daczára, hogy előádaa teljesen megfelelt a valóságnak, valomiaszt több indokolatlanul visszavonta. (Pedig még végárgyalás elé se vitték.) A hazudozó, haszontalan fickóval semmire sem lehetett menni.

A kultúra felé. Megyénk egyik legelőnébb kis városa, Tapolca, erejétől telhelőleg mindent elkövet, az ottani viszonyok és állapotok javítására; alig van lapunknak száma, melyben e derék kis városról valami dicéretet ne jegyezhetnének fel. Jelenleg arról tudósít ottani levelezőnk, hogy a napokban mérték fel a város utcait, minthogy az egész város területén loganabba veszik a csatornázási munkálatokat, ami 30,000 frt előirányzott költségbe fog kerülni. Csak előre!

Az egyetli bál. mely 25 év után az ideán vezetteik be újból az elite-bálok sorába, az eddigi hangulatból jélve, igen látogatottak s lényesen igérkezik, jóllehet megelőzőleg a 26-iki deák-concert, rákövetkezőleg a zala-egerszegi bál, a kanizsai torna és egyéb bálok, pl. a somogyi 27-iki bál is tartatik. Hiszük, hogy az a díszes közönség, mely az elite-bálokat látogatni szokta, a polgári egylet ezen első nagyobb igényű táncvigalmáról sem fog elmaradni, s így jutalmazza a rendezőség büszkölődő fáradoását, mely mindent elkövet, hogy a lényesebb igények is kielégíthetők legyenek; a jókedv és frazielenség pedig az egyetli vigalmakat már különben is kiválóan jellemzi.

100,000 fris parthiel A budapesti „Orient” szálló sarkán alldogáló horvádr, Blumenfeld ur, meguntta est az egyhangú életet s kedves élete párjával — egy kis „kavár” után vágyva, — lerándultak ide Kanizsára, hol a „Fehér galamb”-hoz estaszeti vendéglőben, mint egy „von és zu” Burg-német báró titkára szerepelt, azon kényes megfigyelés, hogy a báró ur számára egy parthiel keresen, s

melynek 100,000 fron alul nem szabad lennie. (Felfőtte igen.) Már aztán hogy, hogy sem, a „titkár” ur a báróval együtt hirtelen elutazott, a „titkár”-né meg másnap utánuk a főváros felé, a „bummi” czug-gal, a nélkül, hogy Kanizsán a hymen híreket szaporították volna.

A magyidál hősiak. E hó 15-én nagy lármával mulatoit a kanizsai „Koroná”-ban egy helybeli fiatal kereskedő, a ki végére annyira vitte a „gavallér-tempót”, hogy a Sárközy-bandájának a klarinetosát tetileg bántalmazta és szájából a pipót kiütötte, mivel a cigányok más nótát is huztak, mint a melyet ő kívánt volna. A cigányok az öreg „Miska” bántalmaztatásán felbőszülve, neki estek az említett kereskedőnek s rajta a maguk módja szerint „fényes elégtételt” szereztek, sőt arra is volt gondjuk, hogy keresés nélkül megtalálja az éjtől. — Így végződött a gavallérság.

A Jégen. Kegyeilen hideg idők járnak néhány nap óta Csonttá fagy minden, s a kik a gyenge ószkor attól féltek, hogy az ideán jóra való tél sem lesz, azok nagyon csalakodtak. Vendéglők s magánosok hordatják a jeget, s nagyobb része már el is látta magát a szükséges quantummal. Virágzik a jég sport is, hiszen jégóta volt erre ily alkalmas idő. A kik kedvelői ennek az edző sportnak; s nem kevesen vannak, azok sietnek is kifelé. Van itten több korcsolyázó hely is; másóvá mennek azok, a kik fizetnek, s másóvá mennek a serdülők, kik egész képenyemmel átengedhetik magukat a Klopstock által egy klasszikus ódával megénekelt sportnak. Kár, hogy az egykor szépen működő korcsolyázó egylet nem képes új életre vergődni, hanem aluszsa a boldogok álmat, mint nálunk mindeu, a hol egy kis egyetértesre volna szükség. De minek is az, megélhetünk mi anélkül is szépen, boldogan, s jól érezzük magunkat.

Egy veszedelmes zsebmetsző tolonczoltatott ki a városból a kanizsai rendőrség. Mészáros József helynélküli pincesz személyében, a ki mint zsebmetsző és betörő a rendőrség fekte könyvének adatai szerint a „legképzettebb” nagyvárosi „collegakkal” versenyezhetne. A közveszélyes ügy illetőségi helyére, Iharosba utasított.

Vérbe fagyva talált a nagykanizsai rendőrség e hó 18-ikén éjjel az utcán Jancsó Pál napszámot, a ki teljes ittas állapotában összeesett s e közben kezén oly jelentékeny sérülést szenvedett, hogy a kórházba kellett szállítani.

Külfünetés. Lapunk t munkatársa, Pollák Adél urnó Tapolczáról a „Magyar Háziaszony” által hirdett szépirodalmi pályázaton egy pályaművével dícséretet nyert. Gratulálunk!

Tűzi lárma verte fel e hó 9-én Kanizsán az utcák csendjét. A tűzoltók csakhamar kivonultak a helyszínére, a ki raly-utczai Boronkay-házhoz, hol a kiűtött kényen-lüzet rövidesen eljoltták.

A lepipázott pipák. Már néhány napja lorgolódt Nagy-Kanizsa közheleyn egy Weiss Viktor nevű házaló, a ki pipákra nézve biri házalási engedélylyel s többeknek drága pénzen adogatott el „tájpipákat” „ezüstfedellel”, míg nem kiűnt, hogy a pipán se a tájt nem tájt, se az ezüst nem ezüst. A rendőrség aztán pipásoltó együtt kiutasította a városból a kedélyes pipást.

Talált pénz. E hó 19-ikén este Kanizsán, a Wücskics-ház előtt egy pénz-tárcsát — csekélyebb összegű pénzzel — találtak a perczes gyerekek, s a kedves szákmányval siettek ki a gőzmalom felé, hogy ott megosztozzának a pénzen. De balsorsuk egy kemény rendőrt hozott eléjük, a ki e’ig indiscret volt céljuk felől meginterviewolni a derék ifjakat s így került a pénz-tárcsa a rendőrkapitányságra, a hol azt az igazolt tulajdonos átvehette; a „becsületés megtalálók” pedig ezuttal nem pénzbeli jutalomban részesültek.

Rövid hírek. Sveiczi vendéglők. A Svajczban 1000 vendéglő van, a melyben 58 ezer személy kényelmesen él. A Sveiczi vendéglők szolgáltatászetének száma 16000. — A játékonyságaról ismert Todeskó báró, kinek Magyarországon is vannak birtokai, a napokban Bécsben meghalt. — A romai deákúg tüntetést akart rendezni a bolgar fűdőltség tisztelőtére, de ezt megakadályozta a rendőrség. — A hamburgi iparbank két igazgatója ika-zítás miatt elogatott; a bank kénytelen volt magát fizetésektepelené nyilvánítani. — Párisban a déli franczia inségnek javára bikavisdal volt a Hippodromban óriási közönség előtt. — Győrött egy tekintélyes és gazdag kereskedő fiatal leánya felakasztotta magát. Öngyilkosságának okául folytonos betegkedését mondják. — Stettenheim Gyula a hírneves berlini humorista felolvasást fog tartani Budapestben. — Csiky Gergely új darabot nyújtott be a nemzeti színházhoz előadás végett. — A magyarországi általános munkáspárt 1887. április 10 és 11-ére országos munkágyűlést hívott egybe.

Jársang.

„Egyetli bál.” A nagykanizsai polgári egyletnek lapunkban már többször említett táncvigalma február 1-én fog megtartatni. A kibocsátott meghívó következőleg szól: A nagykanizsai polgári egylet 1887 évi február 1-én saját helyiségében egyetli bált rendez. Kezdeté 9 órakor. Személyjegy 1 frt 50 kr. családjegy 3 frt. — A kik meghívót tévedésből nem kaptak volna s arra igényt tartanak; szieskedjenek a rigalomrendező bizottság jegyzőjéhez, Koröcs Lajos urhoz (törvényszéki) fordulni.

Torna-bál. A nagykanizsai torna egylet február hó 5-ikén Nagy-Kanizsán, az „Arany Szarvas” dísztermében zártkörű táncestélyt rendez. Kezdeté 9 órakor. Személyjegy 1 frt 50 kr. családjegy 3 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók Milhofer Odón ek-szerész urától. — A bálra szóló, igen választékos, előkelő izlésre mutató meghívók már széküldettek.

A nagykanizsai kath. ifj. gym. Ifjuság által segély- és zene-egylete alapja javára t. hó 26-án tartandó táncvigalommal egybekötött zártkörű hangversenyére jegyek előre válthatók a „Szarvas” vendéglő 1-ső emeletén a 18. szám alatt jan. 24, 25. és 26-án d. e. 10—12, és d. u. 4—6 óráig bezárólag. Személy és karzójegy 1 frt 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugáztatnak. Kezdeté 7 órakor.

Irodalom és Művészet.

A Dal-Album 3-ik füzete is megjelent a következő dallamokkal: 1. Bort iszom én meg pedig jó! 2. Budát oh Hünnia. 3. Bujdosol árva legény. 4. Csak azt mondják a rádcoci leányok. 5. Csak egyszer voltam szívem nálad. 6. Csaplárosné galambom. 7. Darutollas kalapom. 8. De nehezen várom a nap kelését. 9. Drága gyöngyöm elváltunk hát örökre. 10. Drága kincsem galambocskám. 11. Dudás dudál dombóvári csárdában. 12. Dudás dudás, dudás volt az öregapám. 13. Egy két pár csók nem a világ. 14. E! de nem jó este késő a kapuba kiállni. 15. Elmehetsz drága madár. 16. Elmennék én katonának, csak kötéllal ne fognánek. 17. Elment Madi Pista. 18. Elszáradt a bodzafa. 19. Elszáradt a rózsza. 20. Eltávozott kedves rözsám. — Előfizetéseket meg mindig elfogad a kiadóhivatal, és pedig a hatodik folyam 1—10 füzetére: 1 frt 80 kr. 1—5 füzetére: 90 kr. egyes füzet ára 25 kr. Minden füzet bérmentve küldetik el. Előfizetéseket, valamint kéziratokat elfogad a „Magyar Dal-Album” kiadóhivatala Győrött.

Szilvika Andor pécsi tanító „A babonáról” című jeles népkönyv szerzője könyvét újból kiadta. E második kiadásból — melyhez egyszersmind mellékelve vannak azon híralatok és ismertetések, melyek e kis műről az elmúlt év nyarán a lapokban megjelentek — egy példény lapunknak is beküldetett; E jóra való s mindenesetre pártolásra és terjesztésre érdemes népkönyvről lapunkon kívül a múlt évben megjelent 510 magyar hírlap folyóirat, szak-közöny stb.) közül átlag nem kevesebb, mint 80 fővárosi és 300 vidéki lap hozott kedvező kritikát. Megrendelések legelőszérűbben posta utalványon — szerző ezimére (Pécs Agoston-tér 1. sz.) intézendők, ki azután a könyvet kereszkötés alatt bérmentve azonnal meg fogja küldeni. Egy példány ára 50 kr. Aki 10 példányra 5 frtot előre beküld, az egy könyvet tisztelet-példány gyanánt kap. Ismételve ajánljuk e kis művet mindenkinek, de különösen a papok, tanítók és jegyzők figyelmébe, mint a kik legelőbbet tehetnek a babonás köznép és az ifjuság felvilágosítása és művelődése érdekében.

A „Megváltó” című, 20 ivnyi terjedelmű könyv (írta dr. Buza Sándor) első kiadású példányai (3000) fél év alatt elfogytak. Ugyanezen mű második kiadásban is — ugyancsak 27 képpel — megjelent; és pedig tekintettel annak szélesebb körben való elterjedhetésére, olcsó, népies kiállításban. Ára füzve: 60 kr. Aki 10 pld. felül rendel, bérmentes-eküldésével kapja. A megrendelések így intézendők. Allgradiska (Szlavonia) P. Angelicus.

Táborosky és Parsch nemzeti zeneerőkereskedésében Budapestben vaczi utca 30 sz. megjelent. „A paraszt kisaszonny” Berczik Árpád eredeti népsziművének válogatott dalai. 1. Még azt mondják 2. Csillag ragyog szeméidben szerz Révay Arnold 3. Ezt az egyet sajjalom csak szerz Révay Arnold 4. Nem hisztek én teneked. Énekhangra zongorakísérettel alkalmazta Révay R. Arnold. „A hódosi bíró lánya”. Madarász Ernnsztin népsziművének legkedveltebb dalai. 1. Cinglingi csárdu ki van festve 2. Piros, piros, szerz Herczenberger István 3. Ki kmegegyk 4. A hódosi bíró lánya 5. Szép az élet (Audi balám aludjal) 6. Barna Zsófi 2. Be halovány a holdvilág sugara. Énekhangra zongora kísérettel vagy zongorára külön alkalmazta Herczenberger István. Ára 2 frt.

„Tréfas számtani feladványok gyűjteménye” címűen Orbók Mór egy igen díszesen kiállított kötetet

bocsátott közre. E könyv a karácsonyi könyvtácznak kétségen kívül érdekes jelisége, mert tudunkkal a magyar ifjusági irodalomban ezideig hasonló, valóban hiányzó munkácska nem jelent meg. A könyv célja — miként a szerző előszavában mondja — a mulattatás, a szórakoztatáson kívül a szellem éleltetése; a helyes gondolkodás fejlesztése. Tudjuk, mennyire szereti a fiatalaság az ilyen tréfas számtani feladványokat társaságokban recitalni, s milyen vig hangulatban ünnek el vele egy-két órai ijak s más korbeliek egyaránt. Nekünk az ilyféle mulat ágotak elő kell segítenünk s örülünk, hogy a fiatalaság karttyázás, kávéházak, korcsmázás helyett ilyen hasznos sportot üz. A száz meg száz példa mindegyike külön címmel bír, s egésszéges, élvezetes humorral van előadva. A munka melynek ára 5 kr. (selyem vászonkötésben 80 kr.) Singer és Wolfner budapesti előkelő czég kiadásában jelent meg, de minden más hazai könyvkereskedőnél s szerzőnél is megrendelhető Pozsonyban, ki az 50 kr. beküldése után a könyvet bérmentesen küldi meg. Melegen ajánljuk e munkácskát szülők és tanítók figyelmébe.

Közgazdaság.

A New-York életbiztosító társaság mint minden országban, a hol fiókokat állított fel Magyarországon és arról gondoskodott, hogy biztosítottjai az intézet nyugáságról s bérnevérről kellő tájékozást nyerhessenek, és e célból vézetve sikerült neki Magyarországon következő referenzia bizottságot megnyernie: a magyar általános hitelbank, a magyar kereskedelmi bank, a magyar pénzüeltő és leszámítoló bank, Strasser és König czég Budapestben, Deutsch Ignácz és fia czég Budapestben.

Lelekmelő lehet egy készítmény feltalálójára nézve, ha oly leveleket kap mint a következő: Tisztelt uram! Ö önnel értesítem, hogy hajom telmesen javult, teljes felgyógyulásomra még néhány Dr. Lieber fele Zeg-elixirt akarok használni kerek azért etc. Salzmann A. Mühlhansenen, Elrassban Lyonergasse 12. Egyedül valódi mi őszegben kapható a védjegy alatt (kereszt horgonyval) 1/2 lit. üvegekben 3 marka; 1/2 l. 5 marka; 1/2 literes 9 marka a gyógyszerárakban és a közpöthban Schultz M. Hannovera, Ra'far.

Felelős szerkesztő

VARGA LAJOS.

HIRDETÉSEK.

Pezsgő
AYALA & Co.
Egyedüli vaktár
Nagy-Kanizsán
Fesselhoffer József urmal.
Védjegy 478 65-100

5731/ky. 886. aug. 24.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagykanizsai kir. törvényszék telek-könyvi osztálya részéről közhírré tételik hogy Zakál Gyula ügyvéd letényei lakos réghajtatónak özv. Bagladi Józsefné sz. Böha Katalin végrehajjtást szenvedt dobrii lakos elleni 20 frt tőke 1876. június 16-tól jarto 6% kamattal 28 kr. per 13 frt 06 kr. ingó végrehajjtási 3 frt 16 kr. végrehajjtás kérelmi 9 frt 50 kr. jelenlegi s még felmerülő költségek iránti végrehajjtási ügyében a fenti kir. tszék területéhez tartozó vöröscsöki 363 sz. tükben + 404 hrsz. a. özv. Bagladi Józsefné sz. Böha Katalin tulajdonaul felvett váltásig kötelek 174 frta becsült, + 424 hrsz. a. ugyanazok tulajdonaul felvett váltásig kötelek 196 frtra becsült ingatlanok

1887. évi január 25-én délelőtt 10 órakor

Vöröcs község házánál Zakál Gyula ügyvéd v. helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a lennebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10% át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kikiáltott kezehez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben megpedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 1. — a másodikat ugyanattól 2. — a harmadikat u. attól 3 hónap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6 g kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni.

Kir. lkvi hatóság Nagy-Kanizsán 1886. évi október hó 16-án

CSERESNYÉS EVELL
elnök. jegyző.
826 1—1

Szerkesztőség:
Bathfay- és Kisfaludy-utca sarkán.
Eke intése a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.
Kiadóhivatal: Városház-utca 1.
Bérmestelen levelek csak úsmert kezektől fogadhatók el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALA

Politikai és vegyes tartalmu hetilap.

A Zalamegyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyesület az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és öns. szövejk hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre . . . . . 5 frt. — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „
Hirdetéseik jutányosan számítanak.
Aranyos és egyéb hivatalos hirdetéseknek 30 kr. bélyegdíj felül 100 szög 1 frt. szontal minden szövegt egy fél kr.
Nyilttér postakára 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenkint egyszer: vasárnap.

A polgári egylet.

Egy pár nappal e cikk megjelentése után február, 1-én a polgári egylet újra megkezdte elite báljainak sorozatát, melyek régebben városunk legszébb tarsangi mulatságai közé tartoztak; s az utána következő napon közgyűlését fogja megtartani.

Ezt a kettős alkalmat használjuk fel, hogy városunk e kiváló egyesületéről, mely néhány év óta létezik, virágzásának új stádiumába lépve, oly sokat ígérő módon halad tulajdonképeni rendeltetése útján, megemlékezzünk, s mely annyira a kor színvonalán mutatja magát, hogy csakis a legnagyobb elismeréssel szólhatunk vezetéséről, vezetőinek valódi tapintatáról.

E hazában mindenki meg van győződve róla hogy életerős, tettekre kész, hazafias középosztályra van szükségünk, hogy társadalmunk elérhesse azokat a célokat, melyek felé alkotmányos államban törhetlenül kell buzgólnia, mert helyette ezeket a célokat senki sem fogja létesíteni. Ez a középosztály azonban csak úgy lehet erős, ha egyesülve van, ha nincs felbomolva elemeire, s ha ez elemek, a helyett, hogy vállvetve támogassák egymást, nem állanak szemben egymással. Ez elemek egyesülése azonban csak oly körben lehetséges, mint a polgári egylet, s csak akkor, amikor igazán hazafias érzelm dobogtatja a vezetőket kebelét, s mikor az evvel támogatott tapintat az egyesülést előmozdító eszközöket meg bírja válogatni.

Zajtalanabb működést, mint a mi

polgári egyletünké, képzelnem sem lehet, és mégis, a legközelebbi közgyűlésen az elnök utolsó évi visszajelentésében oly eredményekre, oly vívmányokra lesz képes oda mutatni, melyek városunk minden jóérzelmű polgárát meggyőzhetendik arról, hogy ez egyletben oly egyesülési helylyel bír, a minővel — nézetünk szerint — kevés város dicsekedhetik; oly neutralis tér, a melyen a középosztály munkás, iparkodó tagjai komoly eszmecserére, vidám szórakozásra, unalmat űző játékokra egyaránt találkozhatnak. S ezeket az tudja megbecsülni, a ki belátni képes, mily nagy befolyása van a társasélet emelésére az ily egyesületeknek.

Erre nekünk égető szükségünk van. Azért — a nélkül hogy bármi tekintetben kétségbe vonnók a többi körök és egyesületek létjogosultságát vagy kívánatosnak tartanók, hogy ezek idővel amabba olvadjanak, a minnek értelme sem volna — örömmel és megelégedéssel tapasztaljuk a polgári egylet izmosodását s a tökéletesítés útján való folytonos haladását. Mert ennek az egyletnek meg vannak a maga céljai, s e célok szerint meg kell felelnie intencióinak, s hogy meg akar felelni, azt működésének egyes fázisaiból különösen az utolsó években látjuk és tapasztaljuk.

Az ember társas lény, s bizonyos társas eredményeket gyakorlatilag kifejteni és gyakorolni csak a társaságban képes, s ezek felébresztésére csak a társaság van hivatva. Szükséges azért, hogy a polgárok, s különösen a nemzet derekának a középosztályának tag-

jai, egymást felkeressék s egymást fel is találják egymás mellett, de nemcsak hogy bizonyos társadalmi eredményeket gyakorolhassanak esetleg nagyobb kihatással, egyesült erővel; hanem azért is, hogy egy nemzetnek, bár különböző elemű tagjai egyuttal a nemzeti nyelv és eszme szeretetében gyarapodjanak és izmosodjanak. Arra való a kizárólag jó magyar művekből álló könyvtár, melynek becses termékekkel való gazdagítását szintén egyik nemes céljául tűzte ki az egylet; arra való a társaság és eszme-csere. De arra való még más is. Meg vagyunk győződve róla, hogy a polgári egylet a maga céljainak valóstítása érdekében nem fog megállapodni ott, a hol most áll, hanem lassanként a társadalom emelésére célzó többi eszközöket is megfontolásának tárgyává fogja tenni, s eddig tapintatos és célirányos eljárásával azt az egyletet a virágzás lehetőleg magas fokára fogja emelni.

Az eddigiek után itélve — nem kételkedünk benne — erre képes is lesz.

Mi emberek sokszor igaztalanok vagyunk társadalmunk megítélésében. Az az oka annak, hogy nagyon is a személyes sympathia és antipathia subiectiv érzelmek szerint ítélünk. Hogy valódi társas élet fejlődjék, szükséges, hogy ezen rendszerint kicsinyes torzalkodásokra vezető s az emberi önzésen alapuló gondolkodásmódról mondjunk le. S erre is nagyon jó az a polgári egylet. A társaséletnek egyáltalán nagy nevelő hatása van az egyénre és habár ez sehogyszükséges, sokszor tel-

jesen átalakítani képes. De bizonyos az, hogy az egyén lassan-lassan veszt abból a rideg önzésből, mely a társas élet nélkülözésekor szokott benne kifejlődni, ha gyakran érintkezve másokkal, e gyakori érintkezés érzeteketni kezd vele befolyását. De az együttlétnek föltétele az hogy mindenki engedjen valamit az ő személyes hajlamaiból, mert az egyéni akarat a társaságban csak korlátozva érvényesülhet. A demokratikus alapon álló társaságnak ez a legbecsesebb vívmánya.

A polgári egylet ebben a tekintetben is szép szolgálatokat tehet a város polgárságának.

Holnapután tartandó közgyűléssel ti utújást is végez. Az imponans testület, mely már számarányainál fogva is figyelmet érdemel, meg fogja választani elnökeit a választmányát. Megbizhatunk e testület körültekintésében; eddig is megmutatta, hogy meg tudja választani embereit, kiket tisztá buzgalom és igazi jóakarattal s nem ritkán önmegtartódo kiartás vezetett az egylet ügyeinek gondozásában.

S mivel előre hiszszük, hogy a választások általános megelégedésre fognak megtörténni, a februári táncvigalomban bátran átengedheti magát társaságunk színe-java annak a mulatságnak, melyet a polgári egylet rendez, s mely bizonyára a legvigabb s legszebbek egyike lesz.

A nagy-kanizsai ügyvédi kar memoranduma.

A nagy-kanizsai törvényszéknek, egy a most kilönlvált telekkönyvi orsz-

Tárcza.

Miska bácsiék bogarai.

— Rajs —

— A „Zala” eredeti társasja. —

Voltak pedig azok kétfélék: olyanok t. i. a melyeket nem lehetett meglátni, sem pedig agyonötni; de azért csiptek s minduntalan bosszantották az embert; és olyanok, a melyeket megláthatott mindenki, a kinek ép szeme volt és agyon is üthetett, ha volt hozzá szíve; de azért nem csiptek s nem alkalmatlanokdát az ember orra körül.

Amazok Őrszi nének képezték kizárólagos tulajdonát; emezeket pedig Miska bácsi tartotta fogságban ott a kettős ablak között.

Őrszi néni bogarai, amint vénuáltak egyre szürösztalbakka váltak, s hogy a Miska bácsi bőrében nagyobb kárt nem tettek, onnan van, hogy az is folytonosan vastagodott a csapések alatt. A Miska bácsi bogarai elemben napról napra gyengébbek és hágyadtabbak lettek, aha az utóbbi időben már dupla lényegot buzak az asszalt gyümölcsből és a csukorból.

Dehát beszéljünk világosabban. Volt Őrsze nének hat gyönyörű macskája: két hollófeke, két barna és két hatyutabér. Ezek képezték az ő szeme fényét, és ezek hivatnak Miska bácsit kissekérozni az árnyékvilágól.

Mert tudni való dolog, hogy Őrszi néni kivül ezek voltak mindenben az első s háznál s csak ezek után jött Miska bácsi. Ezek kaptak reggel, délel és este legelősszét az ennyivalót; ezeké volt a tejnek, huslevessék a színe, ezeknek a főzlekre mindig pecsenye jart, míg a Miska bácsinak csak tótt bus. Ha csak a kanapén beverték,

a Miska bácsinak akkor nem volt szabad oda leülni; ha pedig valamelyiküknek eszelag passziója volt a Miska bácsi fölbontott ágyába feküdni, akkor öneki másik ágyban kellett nyugalomra hajtani a fejét.

Nemesoda tehát, ha már a hat kandurnak csupan a pusztá látására is fölförrott Miska bácsiban a méreg; pedig máskülönbön olyan időtől jöleük őreg ur volt, a kinek még az epeje sem lehetett keserű.

Azon nem lehet csudálkozni, ha keserűségében egész odaig ment, hogy fényleg rátorit az életökre is hol patkánymeréggel, hol csapdával; hanem azoknak semmi sem ártott. A csapdába volt annyit eszük, hogy bele nem mentek, a patkánymerégtől meg pláne úgy hirtakamintha csak tujták volna őket. Mikor pedig az adagot megduplázva akarta belekeverni az ételöbe, szerencsétlenségére épen akkor roppant, vagyis lukábt csoszszant a szohába Őrszi néni.

Már meg meg mit csinált? Veszett teremette, talán azokat a drága szép állatokat meg akarod éteni?

— Én? Már hogy akarnám megéteni a macskákat? Csak egy kis kínát akartam a levesökhé hinteni, hogy ki ne lelje őket a hideg.

— Hadd lám? Add ide.

S Miska bácsinak mit volt mit tenni, oda kellett adni az egész staneszival.

Őrszi néni fölfevé a sarga veres öklaját s nézegeti szagolja a staneszli tartalmát.

— Pihál ez méreg, pihál! — Ő te javítatlan gonosz, te! Vénsegedre akar az egyikösszagra velemedni! Dejszen fösténjek csak ezeknek a drága szép jószágokunk akkora bajuk, mint egy leezett nákszem, tudom én Krisztusom, hogy elpusztítalak a háztól: el én!

— De mikor mondom hogy az kina.

— Nem hiszek én neked! Higgyen a...dehogy hiszek. — Csics egyszerűsind!

Igy szokta Őrszi néni ugyanis szólítani a jószágot: ha azoknak emti adott, vagy ha maga köré akarta őket gyűjteni, — és ezt a hivat azok már jobban megértették, mint a három évet kiszolgált baka a »haptakot».

Most is rögtön odaszaladt, ugrott hozzá mind a hat gyönyörű állat s Őrszi néni, ellenszerű a netán bevett méregnek, megette őket egyenkint tojás sárgájával összehabart édes tejjel.

Miska bácsit meg ette a méreg tovább s már már lemondott minden reményről, hogy a macskáktól valaha szép szerével megszabadulhasson, mikor egy jó öllele tamadt. Őrszi nének ugyanis nem volt nagyobb ellensége, mintha szohájában előszöttek a legyek. Miska bácsi, hogy a tromfra tromfot adjon, ezen oldalról próbált szerencsét.

Egy delután, mikor Őrszi néni a komája asszonyához cséppent át egy kis tris hirre, őszelődösött minlegy husz órási dongót öt sávólos és egy lodaraszat, és azokat bezarta az ablakok közé.

— Már meg meg mit csináltál? Veszett teremette, meg én velem trucezra mersz kelni? Tüstént elpusztítsd a szemem elől azokat a bogarakat, mert kutyavilág lesz! pattogott Őrszi néni, midőn hazajött.

S ezzel csak menni akart ám, hogy majd kinyitogaja az ablakokat; hanem most az egyszer Miska bácsi is jól ellátta magát tüzelővel.

— Asszony! Azt meg megmondom, hogyha azokhoz a bogarakhoz csak egy kis ujjal is hozzá mersz nyulni: én rögtön belelövök a házba és a fejedre gyujtom.

Őrszi néni azonban eme komoly fenyegetés előtt sem akart meghajolni; hanem a mint ő közeledett az ablakokhoz, Miska bácsi azon mértékben tartott a puszka felé s midőn Őrszi néni az ablak fordítójára tette kezét,

Miska bácsi épen akkor akasztotta le a szegről s fogta neki a padlásnak a puskát.

Most az egyszer tehát Őrszi nének kellett megretirálni s tette ezt azzal az önvigasztalással, hogy az okosabbnak engedni kell. Miska bácsit meg csakugy rázta a néma kacagás ott a hatalmas füstlelő mögött, a melyet a tejlekipipájából éregetett.

A bogarak tehát életem maradtak a mintha csak e fölötti örömlüknek akartak volna kifejezést adni, oly éktelen döngést bongást csaptak ott az ablakok között, napról napra, hogy Őrszi néni majd megütötte bosszuságában a guly. Igaz, hogy a Miska bácsinak is dupla porció jutott ezenülrá Őrszi néni bogariból s valljuk meg, hogy bizony ő volt az első, a ki ajánlatot tett a haboru kücsönös megszüntetésére.

— Tudod mit Őrszi? Ha te pokolba vered a macskáidat, én széleek eresztém a bogaraimat.

— Mit? A macskáimat, én? Azt ugyan nem éred meg a mostani bórödben. A bogaraidról meg majd gondoskodni fogok.

— Ha bajuk lesz: én tüstént belelövök a házba.

Igy aztán csak maradt minden a régiben.

Az idő azonban már ősz felé hajolván, a Miska bácsi bogarai mindig lustábbak lettek. Nem sokat használt már a pipafüst sem, a melyel koronkint föl szokta őket berszengetni — A hat kandur azonban öket eleven volt, mint a zsiszik.

Miska bácsi szorongó szívvel látta közeledni az időt, a mikor ő kapitulálni lesz kénytelen, és pedig föltétlenül.

Egy váratlanul jött katasztrófa azonban más fordulatot adott a dolognak.

Péntek és heti vásár napja volt. Őrszi néni korán meg reggelizés előtt, kiement a piacra egyet mási bevásárolni s szívére kötvén a házózó Miska bácsinak, hogy a macskáinak gondját viselje. Ha valamelyike

tálynak, mint általában a helybeli összes igazságügyi hivataloknak, a járásbíróknak és kir. ügyészségnek, május 1-jétől fogva a »Zoldfa« épület b-n leendő elhelyezése iránt a törvényszék elnöke, Cserey és Sándor terjedelmesebb felterjesztést intézett az igazságügyminiszterhez s az ez irányban támasztott igen üdvös mozgalmat a helybeli ügyvédi kar is töle telhetőleg támogatandó, az alábbi memorandumot szerkesztette s e hó 27-én küldöttéleg nyújtotta át a miniszternek.

A reform keresztülvitele bizonynyal egyik garantiáját képezné a törvényszék stabilitásának, a mi azon szállongó hírrel szemben, hogy a kanizsai törvényszék feloszlatása van tervben, a legnagyobb mértékben megérdemli, hogy a törvényszék fenntartására minden kitelhető elköves-sünk; s e szerint magának Nagy Kanizsa városnak jól telfogott érdeke is azt tanácsolja, hogy a város előjár-sága se késsék oda hatni, hogy ezen kezdeményezett mozgalom minden mó-don támogatva legyen.

Az ügyvédi kar memorandumuma a következőleg hangzik:

Nagyméltóságú Miniszter Ur,
Kegyelmes Urunk!

A nagy-kanizsai kir. törvényszék elnö-kének felterjesztése folyton Nagyméltóságod bizonyára hivatalos uton is méltóztatott már értesülni az itteni törvényszéki épületnek — az e tekintetben támasztható igen szerény igényeknek sem megfelelő — elégtelen és célszerűtlen voltáról, melyek a többi kül-fönböző igazságügyi hivatalok egymástól távol eső szétszórt elhelyezése-nél fogva ugy a hivatalnoki karra, mint a jogkereső le-lekre nézve, sokféle kellemetlen irányban nyilvánulnak.

Ezen viszás állapotnak s az ebből eredő bajoknak orvoslása, vagy épen teljes megszüntetése törvényszékünk eddigi elnö-keinek mindenkor egyik főfeladatát képezte; azonban a lenforgott körülmények közt az odon épület falain belül időről-időre fo-ganathá veti reparationális munkálatokon s egyik-másik hivatalnak marant való elhelye-zésén túl e szorgoskodás sem terjedhetett, — bár nem kételkedünk, sőt meg vagyunk győződve, hogy ezen állapotokon való ala-pos változtatásnak az igazságügy fontos ér-dekei által indokolt szükségessége az igaz-ságügyi kormányzat magas figyelmét is ma-gára vonja.

De a javítás megfelelő alkalom hiá-nyában maradt egész mostanig, míg végre e baj gyökeres orvoslására most a legked-vezőbb mód és alkalom kínálkozik az által, hogy a helybeli Bathányi-tele hitbizományi uradalom tulajdonához tartozó, a város köz-pontján, tágas téren épült, kedvező lekves és szomszédság, nevezetesen a mostani tör-vényszéki épület és togház által határolt díszes egyszemletes épület, mely körülbelül 50 szobából és egy nagy teremből áll, — a

honvédségnek a számára épített lakotnyába történt áthelyezése folyton megürrült s a hit-bizományi javak üzeni bérnökegeitől — a kivánalomnak és célzatlanságnak megfelelő-leg díszesen alakította s az egész területi időnt át általa jó karban tartatva — sár-mely árban herbe vehető.

Ezen épületben elhelyezhető lenne az egész törvényszék, a most távol eső tükvi osztály, a járásbírósg és kir. ügyészség; mely hivataloknak együtt, egy épületben összpontosítása minden irányban a legna-gyobb előnyöket biztosítaná — Nevezetesen a hivatalnokokra való elnöki felügyelet sok-kal hatályosabban volna gyakorolható; má-rszórol a bírósági ügymenet könyveib, gyor-sabb folyása mozdítható elő az által, hogy az összes hivatalok egymás mellett legyen, az esetleg, illetőleg nagyon gyakran felme-rülő betekintések, csatolások, iratok átké-re-se a hosszadalmas írásbeli megkeresések he-lyett rövid uton lennének teljesíthetők. Ha-son-lóan a hivatalok közt sokszor szükséges éri-pítkezés az illetők kényelmével volnate-ljesíthető.

E mellett a jogkereső felekre, különö-sen az ügyvédekre háránlando, régtől fogva jogosan várt könnyítés éretnék el; a felek és képviselők ugyanis-meg lennének kímélve a sok idővesztéssel és fáradsággal járó ide oda futkosástól, mert a határidők össze-találkozása esetén még azt is egedményez-heti, hogy teendőiket vagy egyáltalán nem, vagy nem a megkívántuló pontossággal in-tézik el.

Azon kívül egy régi nagy hiányon lenne segítve az emelen nagy teremnek vég-tárgyalási teremre leendő célszerű atala-kítása folytán, mi által a bíróság, közvadász, a védő, felek, tanúk és halgatóság is hoz-zájutna az öt megülrő és szükség-es hely-hez. Igen lényeges jelentősége van az azon körülményben jelenkező lehetőségnak, hogy végítárgyalások alkalmával a tanúk a felek-től s a kihallgatott tanúk a még kihalla-gásra váróktól teljesen elkülöníthetők vol-nának, s tehát megszüntetnek azon visszás állapot, hogy a vadítottak és tanúk kényel-mesen érintkezhetnek egymással, a mi a bíróság minden munkájának eredményét kockára teszi.

A mi pedig az épület külsejét illeti, ez imposans, teljes mértékben megfelelő az igazságszolgáltatás felől alkotott komoly fel-fogásnak s a tiszteltnak, melylyel a törvény kiszolgáltatása iránt még külsősegekben is viseltetni tartozunk.

Fekvése is minden tekintetben alkal-masabb a mostaninál, hol a bírák tanács-kozasának komoly eseményét az aiant éle-rülő zűldség- és baromfiánczról felhangzó lárna zavarja meg.

Es ha az igazságügyi hivatalok eként itt centralizálnának, akkor az ennek foly-tán megülrőldő régi épületbe visszahoz-ható lenne az illetékkiszárlási hivatal, a mi tekintve, hogy közvetlenül az adóhivatal mellett lenne elhelyezve, a parcellák működő ezen két hivatal megindgyikére nézve az ügymenet gyorsabbá tétele és a könnyű közlekedésben jelenkező tagadhatlan előny-nyel járna.

Végül ha tekintetbe vesszük, hogy az illeték-előírások szempontjából a pénzügyi hivataloknak, illetőleg a hivatalnokoknak a törvényszéki irattárban sürűn szükségessé való tudakozódását, betekintési fordulnak

elő, ezen két pénzügyi hivatalnak a ftervény-szék szomszédságában való közelségéből az ez irányban előálló gyorsabb ügymenet te-kintetében szintén szembeillő előnyei len-nének.

A mi pedig ezen épületnek a törvény-kezés elzajaira való megszerzésénél előlrőbe lépő pénzügyi kérdéseket illeti, erre nézve, — a mint az elnöki felterjesztés is indo-koltan kimutatja, az államot nem csak hogy a legesekélyebb áldomai sem igényel-fetik, sőt a vállalat még pénzügyi előnyökkel is járna a megnyitásban azon fedezet keretén bejűl, a melyben az említett igazságszolgáltatási s pénzügyi hivatalok elhelyezése kerül, még megtakaríthatóság lennének eszközölhetők. E részben hátrák vagyunk azon adatokra utalni, melyeket a költség kérdéseben az elnöki felterjesztés kimutat.

Nmt. Minister Ur!

Azon jóindulatú s lelkiismeretes ügy-buzgalom, mely Neméltóságod minden tettel jellemzi s melylyel azota, hogy igazságügyi kormányzatunkélen Nagyméltóságodot bírhat-ni szerencsének van, az igazságügyi érdekek iránt — a felmerült jogszerű igények meg-nyugtató előlézése által — mindenha-viseltetni méltóztatott felbátorít beállunkel azon alázatos kérelmünk előadására, hogy törvényszéki elnökünknek felterjesztését hely-adólag elintézzel kegyeskedjék; a mi ha tekin-telbe vesszük, hogy ezt komoly igazságszolgáltatási érdekek s törvényszéki ügy-torgalmunk emelkedése is oly nagy mérték-ben kívánatosá teszi, teljes nyugodtsággal remélni hátrák vagyunk.

Külföldi tiszt, maradván Nagyméltósá-godnak alázatos szolgálai:

A N.-KANIZSAI ÜGYVÉDI KAR.

Politikai heti szemle.

Nulla dies sine! — a mi a jelen vi-szonyok között annyit jelent, mint, egy nap sem haborus hírek nélkül. Mozgósítási elő-keszültek, olyanok, a melynek különben máskor is meg szoktak történni, nálunk is megtétnek.

Mintha valami készüldnek. De, habár nem vagyunk valami nagy optimisták, mégse lehetetlen, hogy a jövő tavasszal még va-lami európai konfliktus nem tör ki. Egyel-iránt nem akarunk jósolni, mert az el-lenkező sem áll a lehetőség határan kívül. Annyi bizonyos, hogy az európai államok legtöbbje bizonyos lazás állapotban vannak.

Nemetszágban a feloszlatott birodalmi gyűlésen való új választásokra készü-lnek. Addig a porosz országgyűlésen vitatják a septennatus kérdését, s maga Bismarck is, az ő kemény modorában részt vesz a vi-tákban. A porosz képviselő házbán, épen a porosz külvisegek etaj-járól foly a vita. Bismarck herczeg ez alkalmat felhasználja és oda mutat a birodalmi gyűlés felolyl tárgyalására. Azt mondja, hogy a szövetsé-ges kormányok jogaik lényeges részét a császárra ruházták. A császár nincs is azon helyzetben, hogy e jogokból valakinek va-lamit átenged en, meg a birodalmi gyűlés-nek sem, de legkevésbé olyannak, mely a szövetséges kormányok iránt oly keves bi-zalmat tanúsított, mint az utolsó. A legki-válóbb kötelesség, mely a császár jogaiából foly, a birodalom oltalma. Ezt is az alkot-

Ifju özvegy siratma.

Arcom és koszorúm tiszta még tegnap —
Es ma már arcom is, koszorúm is hervadt.

Tegnap még menyasszony: ma már gyászos
özvegy;

Tegnap még kéj, öröm: ma már sóhaj, könyek.

Tegnap még óriás szívecnek bizalma:
Ma már e bizalom s szívecm is kihálva.

Merre van az Isten, az örök igazság?
Oh itten nincs egyéb, csupán nyomor, gazság.

Merre van az Isten, a kibem remélünk?
Nem lehet őt látnunk, míg e földön élünk.

Örjöngök! hiszitek hát, hogy van menyor-
szág?...
Meglehet; de tölem azt már itt elorzák.

Ne szóljatok nekem néma megyadással,
Ne szóljatok nekem Istenről, vallásról!

Ti azt nem tudjátok, hogy a szív megszakad
Mikor zúgólódní ily kín közt nem szabad.

Hagyjátok átkozni a földet, az eget;
Talán, hogy bámon így enyhíteni lehet.

Vergődik még a kis nyű is, ha tiporják:
S én szótlan viseljem, ha lelkeim kínozzák?...

Panaszt nem mondhatok, sirnom is nem szabad:
Ne lássa jó anyám szürnyű fájdalomamat.

Titkolnom kell bánat, telkem gyászszertét:
Ne lássa jó anyám, világom mily setét.

Meddig lesz erőm majd jótessni ily szerepet?
Közömből hazudni, mikor a szív reped?...

Nagy kínom poklának mélyből könyörgök:
Adj erre kitartást, te Isten, vagy Örldög!

V. B.

mány a császárnak, és nem a majoritának vagy az egyes pártok vezetőinek adia át. A katonai javaslatot illetőleg a sajtó a há-rom és hét közötti különbséget jelentékle-tennek tüntette fel. A javaslat nemesak el-fogadhatatlan volt, ugy a mint indokoltatott, de lehetetlen is, hogy a birodalmi gyűlés kedve szerint belenyúljon a katonai viszonyok rendjébe. Ha az alkotmány 61. cikke azt mondja, a nyílvánlet száma törvény által határozatassék meg; ugy ez által a kö-zönséges bel-egyezés mint megszüntetnek te-kintendő, különben az mondattól volna, hogy a megszavazás vagy időszakilag, vagy a budget által történjék meg.

A hadsereg szervezésének célszerű fej-lődése, ugy a mint eszedelmes helyzettel szem-ben szükségesnek tartatik, három év alatt el nem érhető.

Bismarck Windthorst és Richter ellen is fordul. Windthorst ellenében azt mondja: Azt reméltem, hogy Windthorst, mint a birodalmi gyűlés többségének vezetője, va-lami tárgyilagos dolgot fog mondani, ebben én csatlódom. Ő a szocialdemokratik által veszélyeztetve látja a dynastiát; de miért ke-resei akkor azoknak szövetségét? E közönség fölött a pápa is nyilatkozott. A pápa a béke embere, s a választók még a választás előtt lo-gának erről meggyőződni.

Rickterrel szemben tiltakozik Bismarck amaz állítás ellen, mintha monopoliumnak behozatala szándékoltának és megvilágítja a haladó párt magatartását, mely Schleswig Holstein elleni háboruban inkább a dánok pártján állott. Reméli, hogy a katonai ja-vaslatot, mert a haladó párt ellene van, ke-resztülviszi.

A bolgár deputátok egyik tagja Kall-schew a napokban utazott Rómából Bécsbe, és onnan Sopiába, a honnan Konstantiná-polyba fog menni, a hol másik két társával fog találkozni, kik egyenesen Konstantiná-polyba mentek.

Újabb táviratok szerint Oroszország meg korántsem mondott le a wüingrélii herczeg jelöltéséről, s egy berlini sürgöny óv a bolgár kérdés optimistikus felfogásától. Jó jelnek tartják azonban azt, hogy a bol-gár küldöttség Konstantinápolyba hivatott, a hol talán kilitás nyílik, hogy az ottani orosz követet direct vagy indirect tárgyalá-sok folytathatók lesznek.

Orosz körökben nagyobb hajlandóság mutatkozik jelenleg a bolgárokkal való tár-gyalások megindítására.

Diplomatiái körökben általában fordu-latot várnak a bolgár ügyben a küldöttség-nek Konstantinápolyban való megjelenésével.

A főgymnáziumi segélyegylet hangversenye.

— A »Zala« eredeti tudósítása. —

Mint minden esztendőben, a helybeli főgymnáziumi ifjuság ez idén is meg-tartotta fánccvizsgálommal egybekötött hang-versenyét zene és segély egylete javára.

Az ifjuság ily mulatságait mindenütt szokásosnak, s velük nemesak jótékony cél áll kapcsolatban, a mennyiben több szegény sorsu tanuló részesülhet évenként segélye-zésben, a mi ezekre bizony nagyon is ráér, hanem alkalma nyílik az ifjuságnak ilyenkor a zene és ennekben tett haladását is nagyobb közönségnek bemutatni.

Akkor, mikor a ké-őbbi tudományok, vagy szakpálya alapjait rakják le, hűn vol-na az ifjuság kedélyképzése, a melyre ép-oly szükség van, elhanyagolni. Azért a zene és enek mindig szükséges, sőt nélkülözhet-len kiegészíté-ét tozják képezni a többi tárgyaknak is.

E szép művészeti tárgyak a kanizsai főgymnáziumban is mindig meleg ápolásban részesültek; igen helyesen és teljes joggal, s a közönségnek gyakran alkalma volt az ifjak énekeiben, játékaiban és szavallatában gyönyörködni. A közönség az ifjuság ezen nemes törekvését mindig jutalmazta, seho-vá sem ment szívesebben, mint s »deakconcertre« s mindig elismerést szavazott a derek taná-roknak s különösen az önzetlenül működő Vörös Mátys énektanár urnak, ki fáradságot nem kímélő buzgalommal vezeti az ének-tanítást.

Az idén is megtartotta a főgymnáziumi ifjuság hangversenyét, érdekes és bő pro-grammal. Hogy minő anyagi sikerrel? s más rovatba tartozik, s az bennünket e helyütt kevésbé érdekel.

Szólunk azonban az erkölcsi sikeréről. A trüszorozat tíz pontból állott. Az »Esti Ima« Kreutzer »Éji szállás Gra-nadában« című dalművéből, melyet a főgym-názium előadott, szépen és hangulatkelőleg vezette be a hangversenyi s mutatja be a dalmárdi, melynek szabatos harmonikus éne-ke telzésre ragadja a közönséget. A »Pique Dame« nyitány Sappérol, a főgymn. zensz-karnak adott alkalmát, hogy összhangzó játékaiban tanulságot; legyen úgy az ifjak törekvéséről, mint Venczel Rezső zeneitanár ur buzgalomáról. A trüszorozat két pontját szavalmányok foglalták el, a 4. és 7. pontot Gad József 8. oszt. tanuló Vörösmarty Mihály »A merengőhöz« című szép költe-ményét szavaltá sok érzéssel s helyes hang-hordozással, megérdemelt tapsokat arntva szavallatáért. A 6. ének szavallat Arany János remek balladájának »Tetemre hívás«-nak paródiája volt, melyet Dugonics Tivus 8. osztályú tanuló szavalt. A paródia szövege

le találna rugni magáról a takarót, azt takarja be, de vigyázza, nehogy fölébressze; aztán meg a szobából ki ne ereszse őket, nehogy a hűvös levegőn meghűljenek. stb. stb.

Miska bácsi csak annyit dörögött vissza a bjasza mögöt, hogy jól van. Magá-ban pedig még azt is hozzá tette, hogy majd innen vigyázok, ne busulj.

Alig hogy a lábat kiluzta Örszi néni a bából, Miska bácsinak az volt a legelső dolga, elkialtotta:

— Csizsz egyszerűs mind!

A macskák rögtön oda szaladtak hozzá s egyik jobbról, másik balról dörgölődözött a osthajához; a harmadik meg a vállára ugrott s ott körülgette a bajszát a füléhez: szoval annyira hízlegette neki, hogy bizony meg utóbb egészen megpuhitottak volna a szívéi, ha nem iparkodik elege a dolgokkal. Hozza is fogott azonnal. Elővett baltázt madzagot s mindgyikét csatra vette egy-egy macskának a farkára szorította. Azután leszedett a fogasról minden ruhát s helyökbé, a mad-zagnál fogva, egyegy macskát akasztott föl. Mikor pedig ezzel elkészült: akkor jelegetta a nadrágzóját s elkezdte vele azokat deklina-lálni.

— Csizsz egyszerűs mind! — Piff! Csizsz egyszerűs mind! — Puff!

Képzeltetni azt a kórust, a melyben Örszi néni drága szép jószágnak énekeltek. Embertől ki nem állta volna három per-csig; de Miska bácsi elgyönyörködött benne egész végeztéig: azaz egész addig, a míg ő is kiláradt, meg azok sem tudtak már meg-re mozognani.

Ekkor kifutja magát a leaggatta őket onnan a fogasról.

Ott lekiúrt a drága szép hat állat egy-más mellett a földön s még csak a földet sem találtették, s min Miska bácsi kez dett elhőledni; mert hiszen ő becsületos, nem pedig gyilkos szándékból hozta felük érintkezésbe a nadrágzóját. Tapogatta, for-gatta őket; de ily azok meg sem mozdul-lak, majd az összes öngyárt szaladt és

annak tartalmával kenegette az orraikat. Ez aztán használt is. Mind a hat macska életrejtött lassanként s ki erre, ki arra, eltá-molyogtak az ágyak alá.

Miska bácsi tehát valabára kitöltötte a boszuját s csak azon szerellett volna már tul lenni, a mit majd Örszi néni szőlana a dologhoz. Arra pedig még jó másfél óraig kellett várakoznia, a mikor is alig-tevén Örszi néni lábat a szobába, rosztal sejtve, azonnal körülnézett.

— Már meg meg meg hová lettek el azok a drága szép állatok?

— Hová lettek volna! Elementek az ágy alá egerészni.

Örszi néni, miután az ágy alá lenéz-vén, meggyőződött a való igazságról, többé nem firtatolódván, h-nem ment gyorsan utána látni a reggelnek.

Szokás szerint legelőször is a jószá-goknak töltött, a friss kifivel teleaprított evőedényükbe tejet. Azután szólta őket a szokásos közös jelzővel:

— Csizsz: egyszerűs mind!

A hat macska, mintha csak a menykő csapott volna közéjük, ugy rohant ezen sza-vakra egyenesen neki az ablakoknak, s azoknak kitördelve minden főkját, ugy el-menekült virágá, hogy Örszi néni soha többé mig csak a hírei sem hallotta egygyé-nek sem.

Már meg meg meg veszeli terem-tette — ja, ja! sikoltozik Örszi néni.

— Tyűh a bogaraim! Haj, Haj! ordít föl Miska bácsi.

Megüt a guta! Meghalok! faldoklik Örszi néni s lerogy s legközelebbi ágyra.

— Végem van! nyöszörög Miska bácsi s elterül a kanapéra.

En pedig pakolok s hordom a szürö-met innen a mig időben vagyok, mert an-nak a lakodalomnak nem szeretnék tanuja lenni, a melyet Miska bácsiék csapnak, ha magukhoz térnek.

REDEY ISTVÁN.

nem sokat ér, annál nagyobb díszet illeti a szavalló ifjút, ki a költeményben levő sovány konvulziókat sok értelmel emelte erényre és teljes hitást ért el. Szép volt a fogym. lélekár által előadott Lucia di Lammermoor Dohzattól és zaja. Tisztes nyilatkozatok, taps és éljen hangzó fel a fogym. dalára alba sok vervevel e. Odott Magyar Népdalok. Egy magánzongorát játek is volt: Sipos Antal 8. oszt. tanuló adta elő Quindant A Etude Galopját: Mazetta zongorán ügyes technikával és szép értelmel. A „Kunok” című dalműből pedig egy részletet legedűn és zongorán Dénes Jenő 8. és Szász Sándor 6. oszt. tanuló. A népdalokat a fogymnasium zenekara által díszesre méltó szablással előadott. „Abránd” követé Miltócker. „Kolduslelk” című dalműből A műsorozat utolsó pontja volt: Induló az Elevelen Ördög című dalműből Komu Józseftől, melyet a fogym. enek és zenekar adott elő präcise, összevágolag.

A közönség nem tükarkodott tapintat, s szívesen jutalmazta a törekvő ifjuságot elismerésével adozva egyszerű mind azoknak, kik az ifjuság ezen részben való kiképzésében fáradoznak. Nekik szívesen nyújtunk mi is a magunk részéről elismerést s elajuttuk, hogy az ifjuság derék énekutára lott. Vörös Mátyás ur, úgy a zenetanár Venczel Rezső ur tovább sem lankadjanak buzga munkban.

A műsorozat ki lévén merítve, az ifjuság tánczra perdtül.

Különlék.

A kanizsai ügyvédi kar küldöttsége az igazságügyminiszternél. A nagykanizsai ügyvédi kar által az igazságügyi hivataloknak a „Zöldfa” épületben leendő elhelyezése tárgyában szerkesztett memorandumot, mely lapunk más helyén olvasható — az Eperjessy Sándor, Rajoch Gyula, dr. Rotschild Sámuel, dr. Tripammer Rezső és Varga Lajos ügyvédek által ábrázoló deputato az e hó 27-én nyert audientian nyújtotta át Fabiny Teofil igazságügyminiszternek. A miniszter a küldöttséget igen lekötelező szívélyességgel fogadta, megköszönte az érdeklődést, melyet az ügyvédi kar az igazságszolgáltatás ezen fontos érdeke iránt tanusított; szólt a takarékoságról, melyet a mostoha pénzügyi viszonyok közt e téren is kifejejni kell, s végül megígérte, hogy a menyinyire a viszonyok engedik, tekintetbe veszi az ügyvédi kar előterjesztését.

A küldöttség azon reménnyel távozott, hogy törekvése nem lesz hiába. **Kiszabadult örült.** Megdöbbenő látvány tárult Kanizsán a napokban az utcán járók elé. A városi közkórházból minden más ruha nélkül, egy szál inggel a testén, egy ember rohant végig az utcákon s a csikorgó hidegben, göröngyös lagyott uton szaladt ki a városból. A boldogtalan Novotny Rezső kémenyseprő legény, a ki égési sebek miatt ápolatott a kórházban, s nagyfokú sebláz következtében örülméi roham lepte meg. A kórházból valahogy kiszabadulván, ellutott egész a somogy-megyei Csicsók, innét Berényen át Bagolára, a hol egy bokor tövébe húzódva s az ágakba göcsösen belekapaszkodva, félig megfagyott állapotban találták meg. A Bagoláról vett értesítés után a rendőrség visszazárolta a szerencsétlen embert, ki meztelen testén megmarozangolva, szánandó állapotban lecszik jelenleg a kórházban.

Jó fogás a Balatonon. Kereseről írják, hogy ott alig ált be a Balaton jége, Rosenberger bérlő márcmegkezdte a halászatot, mely oly rendkívüli sikerült, mint még soha. A fogás közt volt két 98 kilós harosa is. A halászoknak azonban nem tetszett a jó fogás, mert nem kaptak részt. Ugyanis szerződésileg fel vannak jogositva egy-egy 3 kilós hal elvételére, de e fogásban a legkisebb hal 4 kilós volt s így aznap részt nem kaptak. De kárpótolva lették érte másnap, amikor szintén szép fogásuk volt.

Az idők jele? A Kanizsán áll másszó honvéd lödandár lözer, a lemezesi és ledelcséki honvédek január 23-án próbagyakorlatot tartottak, mely jól sikerült s a járművek jó karban lettek igazolták. Az utcákon végig dörögő hadi kocsi által nyújtott látványt nagy közönség nézte, s bizony tanakodott, hogy nem-e függ össze ez a kis harczjátékféle a szallongo háborus hírekkel?

Magyarországi bándája. Udvardin a korcsár-árokhoz öt lekormozott rabló betört hetlőn éjeli 2 órakor és attól halálrafenygetések között pénzt követelték. A korcsár-árok szívesen odaadta 500 frinyi készpénzt, csak elétét ne hánták. De a szegények ki a rablók látnak a közönségben,

füzet kezdeti kiabálni. A segélykiáltásokra igen sokan gyűltek össze a pogorák közül és megdölvén az esetet, maglőn lőzbe veték a rablóbandát, s kettőt sikerült is elfogniok. Az elfogottak egyikénél megtalálták az 500 frtot is. Mint értesültünk, a két rabló Savanyu Józsi bándájától szakadt el s őket csak most sikerült kézkeríteni.

Allami ösztöndíj. Kordecs Etelka kisasszony, néhai Kovács János volt nagykanizsai városi tanácsos leányát, ki most Budapestn a női festészeti akademián nyeri kiképzetesét, a miniseriumtól 300 frt. évi ösztöndíjban részesült.

A nagykanizsai ipartestület ben a tisztújítás e hó 23-ikán kövptkezölég men végbe. Megválasztották elnöké Miltényi Sándor, Alelnökökké Dancs Kálmán, Viola József. Előjárósági tagokká: Takács József, Varga János, ifj. Samu József, Dattler János, Szilvási István, Engel Adolf, Perger János, Miltényi Ignác, Dávid János, Benczik József, Halász Károly, Knauz Ferenc, Tóth József, Szabó József, Nagy Károly, Perckó Péter, Cséka Nándor, Palfy Ferenc, Keller Ignác, Tóth Mihály, Hartmann Ignác, Grósz Miksa S. árnvizsgáló bizottsági tagokká: Miltócker Ödön, Pfaff József, Mestery Ferenc.

A Balaton áldozatai. Aüg van esztendő, hogy a Balaton áldozatot ne ki vanna. Most legelőbb is Udvardi községből érkeztek egy megdöbbenő szerencsétlenség híre. Egy földműves a fiával és kocsisával át akartak szállni a Balatonon, miközben a jég alattuk leszakadt, s a szerencsétlenek lovastul kocsistul a jég alatt lelétek halálukat.

Ki a vivát?! A nagykanizsai polg. együletben február 2-ikán megejtendő tisztújításra erősen folytak a készülődések. Megtörtént már a candidatio s az eddig közkezen lorgó kekszínű szavazólapokon a következő névsor foglaltatik: Tiszvis-elök: Elnök: Dr. Benczik Ferenc. Alelnök: G. Guttman Vilmos. Titkár: Dr. Tripammer Rezső. Ügyész: Dr. Fülöp Kázmér. Pénztárnok: Knortzer György. Könyvtárnok: Halis István. Háznagyr: Freyer Adolf. Választmányi tagok: Abraham Zsigmond, Babos László, Bilisics Jozel, Cseresnyés Sándor, Fischer J., Gr. Hugonny Kálmán, Jankó Karoly, Kovács Béla, Keller Ignác, Miltényi Sándor, Németh Ignác, Raec Antal, Szalay Lajos, Somsich Lőrincz, Szépl János, Vajda Bálint, Varga Lajos, Vicskics János, Számvizsgálók: Julius György, Székely Tivadar, Récséi György, Rituper Karoly, Tripammer Gyula.

Véres vereskedés történt január 26-án éjjel Kis-Kanizsán özv. Horváth Józsefnek keres-májában. A mulatók közl összekocczanás lefolyott ki, mely közben Mihalóc István kis-kanizsai lakos Iváncsics Ferencz vasuti munkást késsel több helyen megsebesítette, s lőeg lejen, vállán s arczán ejtett súlyos sejtéseket. A garázda embert a rendőrség letartoztatván, átadta a törvényszéknek.

Megfagyott! A csontkakezü Füst János, számos protétájának egyik ismert munkját helyen virradóra egyik magyar utcai üres istállóban halva találtak. Az elaggott koldus éjjelre ott húzta meg magát s az éjszakai erős hidegben megfagyott.

Deák ünnepély. A nagykanizsai polgári iskolában, mint minden évben ez évben is január 28-án Deák ünnepély tartott a polgári iskola rajztermében. Az ünnepély e tlymus elneklésével vette kezdetét, melyet a polgári iskolai énekar adott elő. Leuk Jozsef VI. oszt. tanuló Tóth Kálmának Deák Ferencz halálára írt költeményét szavalt. Hanna Hoffmann Mór polg. isk. tanár intézett bándító beszédet az ifjusághoz, melyben Deák Ferencz hazafias polgári és emberi erényeit esetelevé az ifjuságot szorgalomra serkentette. — Németh Tódor IV. oszt. tanuló Arany János V. László című balladáját szavalt. A szózat elneklésével a kegyeltes ünnepély véget ért.

A hűtelen. Ez a czime az a költeménynek, mely a nagykanizsai „Magyar Irodalom és Művészetpártoló Egyesület” által hirdettet szépírodalmi pályázaton a pályadíjat elnyerte. A szakosztály által e hó 27-ikén megtartott értekezleten a bírálat eredménye kihirdettetvén, a jellegés levélke felbontása után kifutott, hogy a pályanyertes mű szerzője: Hajgató Sándor.

Közön a Muraközben. Megyénk több helyén bukkantak az újabb időben köszöntetegekre, sőt a Zalamerényei szén már forgalomban is van. — Legújában a muraközi hegyvidékben akadtak nagy-kiterjedésű kőszénleletek. Mint mondják, a szén teljesen éret s igen nagy mennyiségben van.

A nagykanizsai fogymnasiumi ifjuság e hó 26-iki mulatóján lelték fizettek: Gas János 5 frt. Vaniek Mariska 2 frt. Pap János 3 frt. Cseréi József 10 frt. Csintalan Pál 3 frt. 50 kr., Jankó Károly 3 frt. 50 kr. Szabó József 1 frt. 50 kr., Keller János 1 frt. 50 kr., Csernyusz László 1 frt. 50 kr., Kovácsy Kálmán 1 frt. 50 kr., Brenner Lajos 3 frt. 50 kr., Mészáros József 3 frt. 50 kr., Bogay Ödön 50 kr., Thomka Endre 7 frt. Singer Lipót 2 frt. Boldizsár

Kálmán 50 kr. ifj. Csémics Károly 1 frt. Br. Bedő Béla 1 frt. 50 kr., Dessewffy Arthur 1 frt. Bachrach L. H. 2 frt. Schmid Frigyes 1 frt. Fischer József 1 frt. Fleischet Gyula 5 frt. Györfly János 4 frt. Fabian Ferencz 1 frt. 50 kr., Simon Gábor 2 frt. Zucker Gyula 50 kr. Hirschel Edé 2 frt. Babos László 50 kr. Benczik Ferencz 50 kr. Sauter Gyula 1 frt. Skublies Sándor 2 frt. Knauz Boldizsár 1 frt. 50 kr., Fais Károly 1 frt. Gelsei Gutmann Vilmos 10 frt. Tóthócsy Béla 2 frt. 50 kr., Fülöp Kázmér 1 frt. 50 kr., N. N. 1 frt. Janda Károly 50 kr. Sebestyén Lajos 1 frt. 50 kr., Neusidler Kornél 50 kr. Hajo Mihály 4 frt. Nabráczy Lajos 50 kr. Dezsényi Elek 1 frt. 50 kr., Unger Ulman Sándor 1 frt. Halis István 1 frt. Vagner Ferencz 1 frt. Nendwich Gyula 50 kr. Osze-czy Antal 1 frt. 50 kr., Dr. Szekeres József 50 kr. Fesselhoffer Jozsef 5 frt. Erdődy Béla 5 frt. Unger Ulman Elek 1 frt. 50 kr., Hauser János 1 frt. 50 kr., Kovács B. 5 fr. Hertelendy Béla 10 frt. Moesary János Mely nemesszivű érdekűdésért a segély egy-let halás közönelét lejezi ki.

A Zala-menti Gróton t. hó 23-ikán rendezett jótékonyozóló janczvigalom 62 frt. 30 kr. tisztá jövődelmet hozott. Ez összeghez telülfezzel járultak:

Harrkányi Károly 10 frt., Botka Ferencz s Eichberg Jozsef egyenkint 4 frt. 20 kr. Kozáry A. 4 frt. Eitner Zs. 3 frt. 20 kr. Rezsőfi Gy. Réchy Gy. 2 frt. Czinneró 2 frt. Klász J. 1 frt. 80 kr. Bezeredy S. Stephany J. Nachod K. Paly J. Vincze Árpád, Csincsic Alajos, Fülöp K. 1 frt. 20 kr. Berger J. Husy, Szabó K. Boif O. 1 frt. — Zathureczky M. Simon Ferencz 60 kr. N. N. Steiner A. Platty István N. N. 40 kr. Mehr M. Glazer Gy., N. N. N. N. Schvarec Bué, Fülöp Zs. 40 kr. — Neuman M. Wiener M. N. N., Varga R., Brenner E., N. N., Vagner N., N. N., N. N., Böffy N., N. N., Horvát N., Huber Gy. N. N., egyenkint 20 kr. — mely kegyes adományokert halás közönelét mond a rendezőseg.

Elvezett ékzerek. A fogymnasiumi ifjuság tánczvizgalmán találatott 1 ezüst oraláncz és egy granat-hajjú. Mindkét tárgy átvehető Cseret Jozsef fogymnasiumi tanárnál.

A professzionatus ruhatal-vaj Még e hó 10-én történt, hogy Kanizsán Lustig József házában több családnyak elvezett a ruhája. A gyanu mindjárt Sósó Mari helynéküli családnyra esett, a ki ép akkor nyomatlanul elűnt a városból. A rendőrség azán mindenlele közötte, minek lolytan sikerült a regényes hölgyet a napokban Lendván letartoztatni. Ide kísértetése után bevallotta a lopást, sőt még azt sem hallgatta el, hogy Kanizsáról való eltűnése után Csaktornyan is megfordult, s ottani korábbi gazdájánál jelenleg szolgálatban álló leány ruháját is magához vette. — A megfogyóztó tavajlyan most a körvényszék lőgházában töli a teli saison.

Rendőri hírek. E héten a szerdai és pénteki hetl vasárkor a rendőrség temerdek rossz merékü hitelesi-ellen bádög edényt kobozott el többnyire vidéki aszszonyoktól. — Egy hölt részeg asszonyt szállított be a rendőrség az utcáról, a hol a hidegtől májd megdremden teküdt. Kifutott, hogy az „elérkeznyedet” anyoka Szabó Rozi Zajkórol, a honnel mint le-veipostást küldtek be egy ittemi borkereskedőhöz.

Jarhang.

A nagykanizsai kath. fogymnasium ifjusága által január 26-ikán rendezett, hangversenyvel egybekötött tánczvizgalm az ezen mulatószághoz költött régi jó hírnévhez méltón az idén is nagyon látogató volt, s elmondhatni, hogy a bál semmihen sem maradt el a múlt éveiktől. A jelen volt hölgyek névsorát követközőleg jegyeztük fel: Bogyai Adonné, Erdődy Lajosné, Györfly Jánosné, Zakal Henrikné, (Csaktornya) Cseresnyés Sándorné, Tachauer Lipótné, Kovácsics Ferenczné, Gelsei Gutmann Vilmosné, Pihál Ferenczné, Markó Antalné, Thomka Endrené, Janda Károlyné, Keindl Ferenczné, Farnék Lászlóné, Bani Jánosné (Kaposmérő) Hirschel Edéné, Reichenfeld Markusné, Tóth Jánosné, (Antal u.ajor) Füst Lajosné, Samuely Ottóné, Bachrach L. H.-né, Smidt Frigyesné, Palfy Ödönne, Dessewffy Aladárné (Vese) Knauz Boldizsárné, Geisli Mórné, Lang Henrikné, Mantuano Józsefné, Wajdits Józsefné, Tripammer Rezsőné, Knortzer Györgyné, Szentgyörgyi Dezsőné, Sebestyén Lajosné, Rituper Károlyné, Benczik Ferenczné, Szalai Lajosné, Schweitzer Jánosné, (Bajcsa) Wittinger Annáné, Schneider Ferenczné, Sauter Gyuláné, Wiesner Mihályné, Hoffman Gusztávné, Sauer Edéné stb. Wajdits Adél Góg kisasszony, Zakal nővérek (Csaktornya), Rozsnyólyi Szidi és Paula, Paulus nővérek Kovácsics Róza, Muzik Krisztina, Spöhrer nővérek, Thomka Ilona, Lehner Erzsike (Vese) Sailer Mariska, Török Róza (Antal major) Samuely Olga, Engel Hermin, Halvax Marcsa, Flosser Rufina, Hegedüs Margit, Tachauer Ida, Reichenfeld Malvin, Sauer Gizella, Tripammer Betti, Wajdits nővérek, Kocsis Apollonia, Szekeres Erzsike, Knauz Katinka, Hoffmann Berta, Juhász nővérek, Cseresnyés Etelka, Janda Hedvig,

Keindl nővérek, Fridl Janka, Bakonyi kisasszony, Novinszka Leopoldina, Kaan Irma, Pihál Vilma, Schweitzer Ilonka (Bajcsa) Belus Paulina, Molnár Ilona (Csaktornya) Eperjessy Jolan, Füst Kamilla, Roth kisasszony, Geisl nővérek, Markó nővérek, Geróly Anna, Hanny Katinka (B. Magyaród).

Zalaegerség jótékony megejlet t. hó 23-án telelészben a kórház alapítókéjének gyarapítására, fele részben pedig a helybeli összes szegények javára, tombolával egybekötött tánczesélyt rendezte. A nagyszámban megjelent helybeli és vidéki vendégek zsutolóság megtöltötték az izléssel s csinál diszitet nagy táncztermet és a szomszédos helyiségeket. Az egylet buzgó elnöksége s választmányának felszólítására eljöttek a közel vidékiöl, hogy hozzá járulhassanak a szegény szükölködök nyomorának enyhítéséhez. Hogy a tombolajegyek után szép összeg folyt be, (tényleg ugyan-csak nagy összeg jött be) könnyen értelöl, mert a tombola jegyeket a jelen volt hölgyek legszebbjei arulták. (Ki tudott volna ellen állni a csabos szavaknak, a büvös tekinteteknek, miket azok a kis szárnnyalán angyalok az ember telé lövelltek?) A zenét a helybeli jó zenekar szolgáltatta. A négyeseket 28 pár tánczolta. Ott voltak: Berger nővérek, Fülöp Örszike (Zsigmond háza) Fraszt Lujza, Hoffman Berta, Horvát Ilona (Zrinyi) Klász-nővérek (Szalapa) Krem Vilma, Korein Betti, Markus Lujza, Rosenberg Malvin s Mina, Simon nővérek (Mihályfa), Steiner Mari, Steiner nővérek, Berger Jánosné, Botfi Péterné, özv. Glazer Jozsefné, Glazer Gyuláné, Horvát Józsefné, Halak Radóné, Holly Józsefné, özv. Holman Jakabné, Jambor Józsefné, Klász Józsefné (Szalapa) Krenn Rezsőné, Dr. Klein Jakabné, Korein Simonné, Lakenbacher Samuelné, Dr. Mizner Antalné, Mehr Mórné (Türje) Markus Lajosné, Mór Jánosné, Német Zsigmondné, Nagy Antalné, Platty Istvánné, Pék Jánosné, Rozenberg Bernátné, Simon Ferenczné, Strausz Gézáné, (Sz. László) Steiner Adámné, Scholz Károlyné Szvarec Bernátné, Steiner Salamonné, Szily Ferenczné Weiner Fülöpé s Zathureczky Mártonné.

Irodalom és Művészet.

Verdőtényes napok cím alatt egy kötet humoreszket bocsat közre Kóvári Béla, a szombathelyi „Dunántul” szerkesztője. A körübelül 15-nyre terjedő kötet előfizetési ára 1 frt. mely a szerzőhöz Szombathelyre intézendő. A kötet jövő hó közepén hagyja el a sajtót, s tartalma a következő lesz: Antiszemita hó ök. — Egerek tragédiája. — Egy színházi kritikus viszontagságai. — A balsors embere. — Kirándulás falura. — Egy ember, aki volt. — A modern Sodomáról. — Felöltő és szerelem. — Kaktusz házassága. — A mikor én szerkesztő voltam. — Sokféle ember.

Érdekes könyvtár czimvel egy figyelemre méltó új irodalmi vállalat indult meg, mely a vállalat által kibocsájtott prospektus tartalma alapján, megérdemli a pártfogást. Első kötele Kleist Henriknek. Schiller mellett a legkitünőbb és nálunk még-be nem mutatott drámaírónak, Heilbronn Katicza című, nagy szépségű színművet tartalmazza, Reiczky Gyula művészi fordításában. Reiczky Gyula már régibb idő óta tanulmánya tárgyává tette ezen nagy német költő életét és művét, és a kötet bevezetése-képen hosszabb esszayt írt Kleistrol.

Közzgazdaság.

Értéktözsdei hítelezeme.

(A Magyar Mercur pénzügyi szakirait tudósiasa.)
Budapest, január 13. A tőzsdeüzlet a közelebb mult héten igen szük korlátok között haladt és az irányzat nem volt kedvező. Akórmennyire erősűsek is hivatalos részről a béke fentartását, a tények ellenközőleg azt látszanak bizonyítani, hogy mindenütt oly nagymérvű hadikészületek történnék, mintha a háboru küszöbén állanánk. Napról napról tartotta: Januába válik ilyeq formán a helyzet és nem lehet eszadálni, ha a tőzsdei spekuláció ilyen körülmények között nem mer nagyobb kötelezettégekbe bocsátkozni. E mellett a pénzpizcz viszonyai ha javultak is némileg, de a pénzbeztéglő még nagyon távol állunk, már pedig az élénk tőzsdeüzletnek az olcsó pénz az éltető eleme. És ha mindezek daczára az árhanatlan nem öltött nagyobb mérveket, ez annak tulajdonítható, hogy a tőzsde bizik abban, hogy a helyzet csekély javulásánál a Rothschild-csoport megkezdte a magyar vasuti köcsönök konverzóját és akkor azután a tőzsde is jobb napok virradnak.
A részletekre térv megemlítjük, hogy bankreszvények közül mindkét hítelezvény 2—3 tital olcsóbbodott; tetemesen hanyatlottak leszámítoló bankrészvények is. Tőkebefektetési papirok közül magyar aranyjárdék és papírjárdék a legutóbbi két napon erősebben hanyatlottak. Vasúti részvények olcsóbban jegyeztetnek, kivéven osztr. magyar államvasutat, mely párisi vásárlásokra emelkedett. A helyi piaczon a legutóbbi értékpapír olcsóbbodott, különösen malompepirok voltak erősebben kinalva. Takarékpénztárak aranyjag szállradak. Géppári részvények olcsóbbodtak. Sorsjegyek ára szintén gyengült. Az aranypénz ára emelkedett.

Nyilttér*)

Farbige seidene Falie Française. Surah, Satin, mercerilleux Atlasse, Damaste, Ripse und Taffette H. 1. 35 per Meter bis H. 2. 45 vers. in einzelnen Rollen und Stücken...

Rohseidene Bastkleider (Ganz Seide) H. 9.50 per coupl. Robe, sowie schwerere Qualitäten versendet b. Abnahme von mindestens zwei Rollen...

Az e rovatban közöltétek nem vállal magára felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő

VARGALAJON.

Hirdetések:

Pezső AVALA & Co. Egyedüli raktár Nagy-Kanizsán Fesselhofer József árul. 478 65-100

A ki kétségben van a felett, hogy a hírlapokban feldobott gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az igazon egy levelezőlapot...

Főraktár: Török József gyógyszerész Budapeston 193 6-22

Szt. Jakab-csöppek. Minden oly gyomor- és ideg-lajnak, melyek minden eddigi gyógyszernek ellenállottak...

Salvator-gyógyszertár és Kögel A. gyógyszerésznél Zágrábban. — Közig. Venczel gyógyszerész-tára Marburg. 785 7-26

8281/ik. 886. július 22. ÁRVERÉSI HIRDETMY.

A n. kanizsai kir. tszék tkvi osztálya részéről közhírré tételik, hogy a u. kanizsai kir. ügyészség mint az államkincstár képviselője...

1887. évi február 26-án délelőtt 10 órakor

Pola község házánál Varga Lajos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladattni fog...

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiűldött kezébe letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, melleg pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 1 hónap alatt a másodikat ugyanattól 2 hónap alatt...

A nagy-kanizsai kir. törvényszék tkvi osztálya Nagy-Kanizsán 1886. évi november 6-án.

CSERESNYÉS elnök. 829 1-1 DR. HAUSER jegyző.

A legjobb kávé pótlék Manila-Velim vörös dobozokban jeggyel. Velimi világkávé faládésokban fűdtekével. Fügekávé ezukorsüveg alakban és a Legfinomabb csokoládék nevű Chocolat Velim a velimi részvénytársulat gyáraiból Prágán. 827 1-10

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete Budapest, Dorottya-utca 1. szám. Alapítatlan 1841-ben. — Részvénytőke 5 millió forint osztrák értékben. Ajánl. Evenként 3 huzás! 1887 ében jónyeremények: Február 1-én: 100,000 forint osztrák ért. Junius 1-én: 200,000 forint e. é. Deczember 1-én: 100,000 forint osztrák ért. SORSJEGYEKE. Megrendelések leggyorsabban postautalvánnyal történnek.

Farugony-matrácok 6 frt. Cs. kir. osztrák-magyar szabálmazott. Pótlék szalmaszakok és sodronybetétek helyett. Főraktár: BÉCS, 1. Neuer Markt 7. sz. 797 5-12

A nagy-kanizsai takarékpénztár részvénytársaság folyó 1887. évi február hó 8-án délelőtt 10 órakor tartandja XLII. évi rendes közgyűlését

melyhez a részvényeseket az intézet hivatalos helyiségébe tisztelettel meghívja az igazgatóság.

A közgyűlés tanácskozási tárgyainak sorrendje:

- 1. Elnöki megnyitás. — A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése. 2. Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések felolvasása. 3. A mérleg előterjesztése. — az osztalék megállapítása. — az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése felett határozat hozatala. 4. Az alapszabályok 11. §-ának módosítása. 5. Az alapszabályok értelmében lelépő elnök és másodelnök, a sorrend szerint kilépő 10 és időközben elhalt egy igazgatósági tanácsos, valamint a 3 tagból álló felügyelő-bizottság helyett újak, esetleg azoknak ismétli megválasztása — és pedig a lelépő Toth Lajos elnök, Gelsei Gutmann Henrik másod-elnök, egy a sorrendben levő Liebenpanger Leo, Gelsei Gutmann Vilmos, Kisk Ferencz, Löwinger Israel, Plosszer Ignác, Rosenberg Israel, Semetke Lajos, Vidor Samu Weiss Manó és Ullmann István, illetőleg az utóbbi elhalálozása folytán behívott Unger Ullmann Elek igazgatósági tagok helyett 3 évre, míg az időközben elhalt Sommer Miksa igazgatósági tag, valamint a 3 felügyelő bizottsági tag helyett 1 évi időtartamra. 6. Netáni indítványok. 830 1-1

Jegyzet: A t. cz. részvényesek figyelemzettenek, miszerint szavazólapjaikat f. 1887. évi február hó 7-ik napján délelőtt 9-12 és délután 3-5 óráig az intézet helyiségében átvehetik. Megjegyzetelik, hogy az alapszabályok 4. §-a szerint szavazati jogot csak az igényelhet, kiknek részvénye a közgyűlést megelőzőleg 4 héttel aelőre átíratott.

Gyógyszertár Pserhofer J.-féle Singerstrasse 15. Bécsben. Vértisztító labdacok. A köszönő levelekből néhányat ide írunk: Leongang, 1883. május 15. Igen tisztelt uram! Az ön labdacai valóban csodás hatással vannak...

Fagybaltzam Pserhofer J.-től, évek óta elismerve, mint legfinomabb és leggyorsabban ható székrekedést, hasnyáltevényt, gyomor- és emésztési zavarok ellen, valamint nagyon illűt sebek stb. ellen is. 1 tégely 40 kr. Golyvabaltzam, hatós szer a golyványak ellen 1 üveg 40 kr. Életesszenczia (prágai csöppek, megromlott gyomor, rossz emésztés, mindenemű altestbajok ellen, kitűnő házi-szer 1 üveg 20 kr. Utifüvedv általában ismert kitűnő házi-szer katarhus, rekedtség, szárazságot stb. ellen 1 üveg 50 kr. Amerikai Kőszvény kenőcs legjobb szer Kőszvény- és rheumászertű b-jok ellen, ára 1 forint 20 kr. Alpési fű 5r W. O. Borschantól 1 üveg 2 frt 60 kr. egy fél üveg 1 frt 4r. Dr. Romer'sausen féleszemeszenczia 1 üveg 2 frt 50 kr. egy fél üveg 1 frt 50 kr. Minden fajtájú homöopathikus szerek folyton raktáron vannak. Az itt felsorolt készítményeken kívül kapható valamennyi osztrák magyar nyelvű, német és francia nyelvű gyógyszerészeti irodalom. Postai küldemények 3 frt alatti megrendeléseknek csak az összeg előleges beküldése mellett az összeg előleges beküldése mellett (legjobbban pénztalvány mellett a portó 804 6-12 sokkal előbb mint utánvételi küldeményeknél.)